

Официален вестник

на Европейския съюз

L 341

Издание
на български език

Законодателство

Година 58

24 декември 2015 г.

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2015/2421 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за изменение на Регламент (ЕО) № 861/2007 за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес и Регламент (ЕО) № 1896/2006 за създаване на процедура за европейска заповед за плащане 1
- ★ Регламент (ЕС, Евратом) 2015/2422 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за изменение на Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз 14
- ★ Регламент (ЕС) 2015/2423 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1215/2009 на Съвета за въвеждане на изключителни търговски мерки за страни и територии, участващи или свързани с процеса на стабилизиране и асоцииране, осъществяван от Европейския съюз, и за спиране на прилагането му по отношение на Босна и Херцеговина 18
- ★ Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността и Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/2421 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 16 декември 2015 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 861/2007 за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес и Регламент (ЕО) № 1896/2006 за създаване на процедура за европейска заповед за плащане

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ се създаде европейската процедура за иски с малък материален интерес. Посоченият регламент се прилага както за спорни, така и за безспорни вземания в рамките на презгранични граждански и търговски спорове със стойност на иска, която не надвишава 2 000 EUR. Той гарантира също, че съдебните решения, постановени в рамките на тази процедура, подлежат на изпълнение без никаква междинна процедура, и по-специално без да е необходима декларация за изпълняемост в държавата членка по изпълнение (премахване на екзекватурата). Общата цел на Регламент (ЕО) № 861/2007 беше да се подобри достъпът до правосъдие както за потребителите, така и за предприятията, като се намалят разходите и се ускорят гражданскоправните процедури във връзка с исковите, попадащи в неговото приложно поле.
- (2) В доклада на Комисията от 19 ноември 2013 г. относно прилагането на Регламент (ЕО) № 861/2007 се посочва, че като цяло за европейската процедура за иски с малък материален интерес се смята, че е улеснила презграничните съдебни спорове за иски с малък материален интерес в Съюза. В същия доклад обаче се посочват също пречките пред разгръщането на пълния потенциал на европейската процедура за иски с малък материален интерес в полза на потребителите и предприятията, и по-специално на малките и средните предприятия (МСП).

⁽¹⁾ ОВ С 226, 16.7.2014 г., стр. 43.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 7 октомври 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 3 декември 2015 г.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за иски с малък материален интерес (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 1).

В посочения доклад се констатира, наред с другото, че ниската максимално допустима стойност на иска, посочен в Регламент (ЕО) № 861/2007 по отношение на стойността на иска, лишава много от потенциалните ищци по презгранични спорове от възможността да използват опростена процедура. Освен това в него се посочва, че редица елементи на процедурата биха могли да бъдат допълнително опростени с цел намаляване на разноските и продължителността на съдебните спорове. В доклада на Комисията се заключава, че тези пречки могат да бъдат премахнати най-ефективно чрез изменение на Регламент (ЕО) № 861/2007.

- (3) Потребителите следва да могат да използват в пълна степен възможностите, предоставяни от вътрешния пазар, и доверието им не следва да бъде разклащано поради отсъствието на ефективни правни средства за защита по спорове, при които е налице презграничен елемент. Подобренията на европейската процедура за искове с малък материален интерес, предложени с настоящия регламент, имат за цел да предоставят на потребителите средства за ефективна защита и по този начин допринасят за практическото упражняване на правата им.
- (4) Повишаването на максимално допустимата стойност на иска на 5 000 EUR би подобрило достъпа до ефективен и икономически изгоден съдебен механизъм за защита по презгранични спорове, по-специално за МСП. По-широкият достъп до правосъдие ще повиши доверието в презграничните сделки и ще допринесе за пълноценното използване на възможностите, предлагани от вътрешния пазар.
- (5) Настоящият регламент следва да се прилага единствено за презгранични случаи. За презграничен случай следва да се счита случаят, при който поне една от страните е с местоживеее или обичайно пребиваване в обвързана от настоящия регламент държава членка, различна от държавата членка на сезирания съд или правораздавателен орган.
- (6) Европейската процедура за искове с малък материален интерес следва да бъде допълнително усъвършенствана, като се използват технологичното развитие в областта на правосъдието и новите инструменти на разположение на съдилищата и правораздавателните органи, което може да спомогне за преодоляване на географското разстояние и неговите последици по отношение на високите разноски и продължителността на производствата.
- (7) За да се намалят допълнително разноските за съдебните спорове и продължителността на процедурата, следва да се насърчава в по-голяма степен използването на съвременни комуникационни технологии от страните по делата и от съдилищата и правораздавателните органи.
- (8) За документите, които трябва да бъдат връчени на страните по европейската процедура за искове с малък материален интерес, връчването по електронен път следва да е равносилно на връчването по пощата. За целта настоящият регламент следва да установи обща рамка, която позволява използването на електронни услуги, когато са налични необходимите технически средства и когато използването на електронни услуги е съвместимо с националните процесуални правила на засегнатите държави членки. Що се отнася до всяка друга размяна на писмени съобщения между страните или други лица, участващи в производството, и съдилищата или правораздавателните органи, електронните средства следва да се използват доколкото е възможно като предпочитаното средство, когато са налични и допустими.
- (9) Освен ако страните или други получатели са задължени съгласно националното право да приемат електронни средства, те следва да имат избор дали да използват електронни средства, когато са налични и допустими, или по-традиционни средства за връчването на документите или за друга писмена размяна на съобщения със съда или правораздавателния орган. Съгласието за връчване на документи чрез електронни средства не засяга правото на дадена страна да откаже да приеме документ, който не е написан (или не се придружава от превод) на официалния език на държавата членка, в която тази страна има местоживеее или обичайно пребиваване, или — ако съществуват няколко официални езика в съответната държава членка — на официалния език или един от официалните езици на мястото, където същата страна има местоживеее или обичайно пребиваване, или на език, който тя разбира.
- (10) Когато за връчване на документи или за други писмени съобщения се използват електронни средства, държавите членки следва да прилагат съществуващите добри практики, за да гарантират, че съдържанието на тези получени документи и писмени съобщения е вярно и съответства на съдържанието на изпратените документи и писмени съобщения и че методът, използван за потвърждение на получаването, предвижда потвърждение на получаването от адресата, както и на датата на получаване.
- (11) Европейската процедура за искове с малък материален интерес е по същество писмена процедура. Устно изслушване следва да бъде проведено само по изключение, когато не е възможно съдебното решение да бъде постановено въз основа на писмени доказателства или когато съд или правораздавателен орган се съгласи да проведе устно изслушване по искане на някоя от страните.

- (12) За да се позволи на лицата да бъдат изслушани, без да се изисква да пътуват до съда или правораздавателния орган, устните изслушвания, както и събирането на доказателства чрез изслушване на свидетели, вещи лица или страни, следва да се извършва чрез използване на подходящи средства за комуникация от разстояние, които са на разположение на съда или правораздавателния орган, освен ако поради конкретните обстоятелства по делото използването на такива технологии би било неуместно с оглед на провеждането на справедлив процес. По отношение на лицата с местоживеене или обичайно пребиваване в държава членка, различна от държавата членка на сезирания съд или правораздавателен орган, устното изслушване следва да бъде организирано чрез използване на процедурите, предвидени в Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета ⁽¹⁾.
- (13) Държавите членки следва да насърчават използването на технология за комуникация от разстояние. За провеждането на устно изслушване следва да се създадат условия съдилищата или правораздавателните органи, компетентни по европейската процедура за искове с малък материален интерес, да имат достъп до подходяща технология за комуникация от разстояние, с цел да се осигури справедливост на производството, като се вземат предвид конкретните обстоятелства по делото. Що се отнася до видеоконферентните връзки, следва да се вземат предвид препоръките на Съвета относно трансграничните видеоконферентни връзки, приети от Съвета на 15 и 16 юни 2015 г., както и работата, предприета в рамките на европейското електронно правосъдие.
- (14) Потенциалните разноси за съдебните спорове могат да повлияят на решението на ищеца дали да подаде иск до съда. Наред с другите разноси, съдебните такси може да накарат ищеца да се откаже да заведе дело в съда. За да се гарантира достъпът до правосъдие по презгранични искове с малък материален интерес, съдебните такси, събирани в държава членка за европейската процедура за искове с малък материален интерес, не следва да бъдат несъразмерни спрямо размера на иска и по-високи от съдебните такси, събирани за националните опростени съдебни процедури в тази държава членка. Това обаче не следва да възпрепятства налагането на разумни минимални съдебни такси и не следва да засяга възможността при същите условия да се налага отделна такса за всяка процедура за обжалване на съдебно решение, постановено в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес.
- (15) За целите на настоящия регламент съдебните такси следва да включват такси и други разходи, които трябва да бъдат платени на съда или правораздавателния орган, чийто размер се определя в съответствие с националното право. Те не следва да включват например суми, които са прехвърлени на трети страни в хода на производството, например адвокатски възнаграждения, разходи за превод, разходи за връчване на документи от субекти, различни от съда или правораздавателния орган, или разходи, платени на вещи лица или свидетели.
- (16) Ефективният достъп до правосъдие в целия Съюз е основна цел. За да се осигури този ефективен достъп в контекста на европейската процедура за искове с малък материален интерес, следва да се предоставя правна помощ в съответствие с Директива 2003/8/ЕО на Съвета ⁽²⁾.
- (17) Плащането на съдебните такси не следва да налага ищецът да пътува до държавата членка на сезирания съд или правораздавателен орган или да наема адвокат за тази цел. С цел да се гарантира, че и на ишците, които се намират в държава членка, различна от държавата членка, в която се намира сезираният съд или правораздавателен орган, е предоставен ефективен достъп до производството, държавите членки следва като минимум да предложат поне един от начините за плащане от разстояние, предвидени в настоящия регламент.
- (18) Следва да се поясни, че съдебна спогодба, одобрена или сключена пред съд или правораздавателен орган в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес, има същата изпълнителна сила като съдебно решение, постановено в рамките на такава процедура.
- (19) С цел да се намали до минимум необходимостта от превод и свързаните с него разходи, при издаването на удостоверение за изпълнение на съдебно решение, постановено в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес, или на съдебна спогодба, одобрена или сключена пред съд или правораздавателен орган в хода на същата процедура, на различен от техния език съдът или правораздавателният орган следва да използват подходящия езиков образец на стандартния формуляр на удостоверението, който е поместен като динамичен онлайн формат на европейския портал за електронно правосъдие. В това отношение те следва да могат да разчитат на правилността на превода, който е на разположение на посочения портал. Евентуалните разходи за необходимия превод на текста, вписан в полетата за свободен текст на удостоверението, трябва да бъдат разпределени съгласно предвиденото в правото на държавата членка на съда или правораздавателния орган.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2003/8/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 г. за подобряване на достъпа до правосъдие при презгранични спорове чрез установяването на минимални общи правила за правната помощ при такива спорове (ОВ L 26, 31.1.2003 г., стр. 41).

- (20) Държавите членки следва да предоставят практическа помощ на страните при попълването на стандартните формуляри, предвидени в европейската процедура за иски с малък материален интерес. Освен това, те следва да осигуряват обща информация за приложното поле на европейската процедура за иски с малък материален интерес и за това кои съдилища или правораздавателни органи са компетентни по нея. Това задължение обаче не следва да води до предоставянето на правна помощ или правно подпомагане под формата на правна оценка на конкретния казус. Държавите членки следва да имат правото да вземат решение относно най-подходящите начини и средства за предоставяне на подобна практическа помощ и обща информация, както и на кои органи да възложат тези задължения. Такава обща информация относно приложното поле на европейската процедура за иски с малък материален интерес и относно компетентните съдилища или правораздавателни органи може също да бъде предоставена чрез посочване на информация, съдържаща се в брошури или наръчници, на национални уебсайтове или на европейския портал за електронно правосъдие, или чрез съответните помощни организации като мрежата на европейските потребителски центрове.
- (21) Информацията за съдебните такси и начините на плащане, както и за органите или организациите, които са компетентни да предоставят практическа помощ в държавите членки, следва да бъде по-прозрачна и лесно достъпна в интернет. За тази цел държавите членки следва да предоставят тази информация на Комисията, която на свой ред следва да осигури публичен достъп до нея и да я разпространява до широката общественост чрез всички подходящи средства, по-специално чрез европейския портал за електронно правосъдие.
- (22) В Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ следва да се изясни, че когато спорът попада в приложното поле на европейската процедура за иски с малък материален интерес, тази процедура следва да бъде допустима за ищец по процедура за европейска заповед за плащане, в случай че ответникът е подал възражение срещу такава заповед.
- (23) С цел допълнително улесняване на достъпа до европейската процедура за иски с малък материален интерес стандартният исков формуляр следва не само да бъде на разположение на съдилищата и правораздавателните органи, компетентни по европейската процедура за иски с малък материален интерес, но следва също да бъде достъпен посредством подходящи национални уебсайтове. Посоченото задължение може да бъде изпълнено чрез предоставяне на връзка към европейския портал за електронно правосъдие на съответните национални уебсайтове.
- За да се подобри защитата на ответника, стандартните формуляри, предвидени в Регламент (ЕО) № 861/2007, следва да съдържат информация относно последиците за ответника, ако той не възрази срещу иска или не се яви на устното изслушване, на което е призован, по-специално относно възможността срещу него да бъде постановено или изпълнено съдебно решение и той да понесе разноските по производството. Стандартните формуляри следва да съдържат информация и относно факта, че спечелилата страна може да не успее да си възстанови разноските по производството, доколкото те са ненужно направени или са несъразмерни със стойността на иска.
- (24) За да може стандартните формуляри за европейската процедура за иски с малък материален интерес и за европейската заповед за плащане да са актуализирани, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) по отношение на измененията на приложения I—IV към Регламент (ЕО) № 861/2007 и по отношение на измененията на приложения I—VII към Регламент (ЕО) № 1896/2006. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да провежда подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременно и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (25) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и към ДФЕС, Обединеното кралство и Ирландия уведомиха за желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.
- (26) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (27) Поради това регламенти (ЕО) № 861/2007 и (ЕО) № 1896/2006 следва да бъдат съответно изменени,

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за създаване на процедура за европейска заповед за плащане (ОВ L 399, 30.12.2006 г., стр. 1).

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 861/2007 се изменя, както следва:

1) Член 2 се заменя със следното:

„Член 2

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага при презгранични дела съгласно определението в член 3 по граждански и търговски въпроси, без оглед на естеството на съда или правораздавателния орган, когато стойността на иска не надвишава 5 000 EUR в момента на получаване на исковия формуляр от компетентния съд или правораздавателен орган, с изключение на всички лихви, разноски и разходи. Той не се прилага, по-специално, по отношение на данъчни, митнически или административни дела или по дела за отговорността на държавата за действия и бездействия при упражняване на държавна власт (*acta jure imperii*).

2. Настоящият регламент не се прилага по дела във връзка със:

- а) гражданското състояние, правоспособността и дееспособността на физически лица;
- б) имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения или от отношения, които съгласно приложимото към тях право имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак;
- в) задължения за издръжка, произтичащи от семейни, родствени или брачни отношения или от родство по сватовство;
- г) завещания и наследяване, включително задължения за издръжка, произтичащи в случай на смърт;
- д) банкрут, производства, свързани с обявяването на дружества или други юридически лица в несъстоятелност, съдебни спогодби, конкордати и аналогични производства;
- е) социално осигуряване;
- ж) арбитраж;
- з) трудово право;
- и) наем на недвижими имоти, с изключение на иски за парични вземания; или
- й) нарушения на правото на личен живот и на правата, свързани с личността, включително клеветата.“

2) В член 3 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Местоживеенето се определя съгласно членове 62 и 63 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета (*).“

3. Подходящият момент за определяне дали дадено дело е презгранично е датата, на която исковият формуляр е получен от компетентния съд или правораздавателен орган.

(*) Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).“

3) Член 4 се изменя, както следва:

а) в параграф 4, втора алинея се добавя следното изречение:

„Съдът или правораздавателният орган информира ищеца за отхвърлянето на молбата му и дали има възможност за обжалване на такова отхвърляне.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки гарантират, че стандартният исков формуляр А е наличен във всички съдилища и правораздавателни органи, пред които може да се образува производство по европейската процедура за искове с малък материален интерес, и той е достъпен чрез съответните национални уебсайтове.“

4) В член 5 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Европейската процедура за искове с малък материален интерес е писмена процедура.

1а. Съдът или правораздавателният орган провежда устно изслушване само ако счете, че не е възможно съдебното решение да бъде постановено въз основа на писмените доказателства, или ако е поискано от една от страните. Съдът или правораздавателният орган могат да откажат подобно искане, ако сметат, че с оглед на обстоятелствата по делото устното изслушване не е необходимо за провеждането на справедлив процес. Отказът трябва да бъде мотивиран писмено. Той не може да бъде оспорван отделно от жалба срещу самото съдебно решение.“

5) Член 8 се заменя със следното:

„Член 8

Устно изслушване

1. Когато се счете за необходимо да се проведе устно изслушване в съответствие с член 5, параграф 1а, то се провежда чрез използване на подходяща технология за комуникация от разстояние, като видеоконферентна или телеконферентна връзка, каквато е на разположение на съда или правораздавателния орган, освен ако поради конкретните обстоятелства по делото използването на подобни технологии не е уместно за провеждането на справедлив процес.

Когато лицето, което трябва да бъде изслушано, е с местоживееие или обичайно пребиваване в държава членка, различна от държавата членка на сезирания съд или правораздавателен орган, участието на това лице при устно изслушване се осигурява чрез видеоконферентна връзка, телеконферентна връзка или друга подходяща технология за комуникация от разстояние чрез използване на процедурите, предвидени в Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета (*).

2. Всяка страна, призована да присъства лично на устното изслушване, може да поиска използването на технология за комуникация от разстояние, при условие че съдът или правораздавателният орган разполага с такава технология, с мотива, че условията за осигуряване на лично присъствие, по-специално по отношение на евентуалните разходи, направени от посочената страна, биха били несъразмерни на стойността на иска.

3. Всяка страна, призована да участва при устно изслушване чрез технология за комуникация от разстояние, може да отправи искане да присъства лично на посоченото изслушване. В стандартния исков формуляр А и стандартния формуляр за отговор В, изготвени в съответствие с процедурата по член 27, параграф 2, се предоставя информация за страните, че възстановяването на разходите, направени от страната в резултат на нейното искане да присъства лично на устното изслушване, се урежда съобразно условията, установени в член 16.

4. Решението на съда или правораздавателния орган във връзка с искането по параграфи 2 и 3 не може да бъде оспорвано отделно от евентуално обжалване на самото съдебно решение.

(*) Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1).“

6) Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

Събиране на доказателства

1. Съдът или правораздавателният орган определя необходимите за съдебното решение средства за събиране на доказателствата и обхвата на доказателствата, според правилата, приложими за допустимостта на доказателствата. Той използва най-простия и най-необременяващия начин за събиране на доказателства.
2. Съдът или правораздавателният орган може да допусне събиране на доказателства чрез писмени показания на свидетели, вещи лица или страни.
3. Когато събирането на доказателства налага изслушването на дадено лице, изслушването се провежда в съответствие с условията по член 8.
4. Съдът или правораздавателният орган може да събира доказателства чрез вещи лица или устни показания, само ако не е възможно съдебното решение да бъде постановено въз основа на други доказателства.“

7) Член 11 се заменя със следното:

„Член 11

Помощ за страните

1. Държавите членки гарантират, че страните могат да получат както практическа помощ при попълване на формулярите, така и обща информация за приложното поле на европейската процедура за иски с малък материален интерес, както и обща информация за това кои съдилища или правораздавателни органи на съответната държава членка са компетентни да постановят съдебно решение в рамките на европейската процедура за иски с малък материален интерес. Тази помощ се предоставя безплатно. Нищо в настоящия параграф обаче не изисква от държавите членки осигуряването на правна помощ или правно подпомагане под формата на правна оценка на конкретно дело.
2. Държавите членки гарантират, че информацията за органите или организациите, компетентни да предоставят помощ в съответствие с параграф 1, е на разположение във всички съдилища и правораздавателни органи, пред които европейската процедура за иски с малък материален интерес може да бъде започната, и е достъпна чрез съответните национални уебсайтове.“

8) Член 13 се заменя със следното:

„Член 13

Връчване на документи и друга размяна на писмени съобщения

1. Документите, посочени в член 5, параграфи 2 и 6, и съдебните решения, постановени в съответствие с член 7, се връчват:
 - a) по пощата, или
 - b) чрез електронни средства:
 - i) когато такива средства са технически достъпни и допустими в съответствие с процесуалните правила на държавата членка, в която се провежда европейската процедура за иски с малък материален интерес, и ако страната, на която следва да бъдат връчени документите, има местоживее или обичайно пребиваване в друга държава членка в съответствие с правилата на тази държава членка; и
 - ii) когато страна, на която следва да бъдат връчени документите, изрично е приела предварително, че документите могат да ѝ бъдат връчени по електронен път, или която, съгласно процесуалните правила на държавата членка, в която тази страна е с местоживее или обичайно пребиваване, е правно задължена да приеме този специфичен начин на връчване.

Връчването се удостоверява с потвърждение за получаване, което посочва датата на получаване.

2. Размяната на всички писмени съобщения, които не са посочени в параграф 1, между съда или правораздавателния орган и страните или други лица, участващи в производството, се извършва чрез електронни средства, което се удостоверява с потвърждение за получаване, когато такива средства са технически достъпни и допустими в съответствие с процесуалните правила на държавата членка, в която се провежда европейската процедура за искове с малък материален интерес, при условие че страната или лицето предварително са приели тези средства за комуникация или съгласно процесуалните правила на държавата членка, в която посочената страна или лице е с местоживееене или обичайно пребиваване, са правно задължени да приемат тези средства за комуникация.

3. В допълнение към всички други налични средства, в съответствие с процесуалните правила на държавите членки, за изразяване на необходимото предварително съгласие за използване на електронни средства, изисквано съгласно параграфи 1 и 2, такова съгласие може да бъде изразено чрез стандартния исков формуляр А и стандартния формуляр за отговор В.

4. Ако връчването на документите по начина, посочен в параграф 1, не е възможно, то може да се извърши по някой от начините, предвидени в член 13 или член 14 от Регламент (ЕО) № 1896/2006.

Ако размяната на съобщения в съответствие с параграф 2 не е възможна или поради особените обстоятелства по делото — не е уместна, може да се използва всеки друг начин на съобщаване, допустим по правото на държавата членка, в която се провежда процедурата за искове с малък материален интерес.“

9) Въмъква се следният член:

„Член 15а

Съдебни такси и начини на плащане

1. Съдебните такси, събирани в държава членка за европейската процедура за искове с малък материален интерес, не са несъразмерни и по-високи от съдебните такси, събирани за националните опростени съдебни процедури в същата държава членка.

2. Държавите членки гарантират, че страните могат да платят съдебните такси чрез начини за плащане от разстояние, които им позволяват да извършат плащането и от държава членка, различна от държавата членка, в която се намира съдът или правораздавателният орган, чрез предлагане на поне един от следните начини на плащане:

- а) банков превод;
- б) плащане с кредитна или дебитна карта; или
- в) директен дебит от банковата сметка на ищеца.“

10) Член 17, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Членове 15а и 16 се прилагат по отношение на всички обжалвания.“

11) Член 18 се заменя със следното:

„Член 18

Преразглеждане на съдебното решение в изключителни случаи

1. Ответник, който не се е явил по делото, има право да подаде молба за преразглеждане на съдебното решение, постановено в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес, пред компетентния съд или правораздавателен орган на държавата членка, в която е постановено съдебното решение, когато:

- а) исковият формуляр не е бил връчен на ответника или в случай на устно изслушване той не е бил призван да присъства на изслушването в достатъчен срок и по начин, който би му позволил да организира защитата си; или

- б) ответникът е бил възпрепятстван да оспори иска поради непреодолима сила или поради извънредни обстоятелства, без никаква вина от негова страна,

освен ако ответникът не е упражнил правото си на обжалване на съдебното решение, когато е имал възможност да направи това.

2. Срокът за подаване на молба за преразглеждане е 30 дни. Той започва да тече от деня, в който ответникът действително се е запознал със съдържанието на съдебното решение и е можел да предприеме действия, и най-късно от датата на първата изпълнителна мярка, която води до налагане на ограничение на ответника да се разпорежда цялостно или частично с имуществото си. Не се допуска удължаване на срока.

3. Ако съдът отхвърли молбата за преразглеждане по параграф 1 с мотива, че никое от предвидените в посочения параграф основания за преразглеждане не е налице, съдебното решение остава в сила.

Ако съдът реши, че преразглеждането е оправдано на което и да е от основанията, посочени в параграф 1, съдебното решение, постановено в рамките на европейската процедура за иски с малък материален интерес, се счита за нищожно. Ищецът обаче не губи предимството от каквото и да е прекъсване на давностните или преклузивните срокове, когато такова прекъсване се прилага съгласно националното право.“

12) В член 20 параграф 2 се заменя със следното:

„2. По молба на една от страните съдът или правораздавателният орган издава удостоверение за съдебно решение, постановено в рамките на европейската процедура за иски с малък материален интерес, като използва стандартен формуляр Г, съдържащ се в приложение IV, без никакви допълнителни разноски. При поискване съдът или правораздавателният орган предоставят на тази страна удостоверението на всеки друг официален език на институциите на Съюза чрез използване на многоезичния динамичен стандартен формуляр, който е наличен на европейския портал за електронно правосъдие. Никоя разпоредба на настоящия регламент не задължава съда или правораздавателния орган да предоставя превод и/или транслитерация на текста в полетата за свободен текст на удостоверението.“

13) В член 21, параграф 2 буква б) се заменя със следния текст:

„б) удостоверението, посочено в член 20, параграф 2, и ако е необходимо, негов превод на официалния език на държавата членка по изпълнение или ако съществуват няколко официални езика в тази държава членка, на официалния език или един от официалните езици на производството там, където се иска изпълнение в съответствие с правото на държавата членка, или на друг език, който държавата членка по изпълнение е посочила като приемлив.“

14) Въмъква се следният член:

„Член 21а

Език на удостоверението

1. Всяка държава членка може да посочи официалния език или езици на институциите на Съюза, различни от нейния или нейните, на които тя приема да е издадено удостоверението, посочено в член 20, параграф 2.

2. Всеки превод на информация по съдържанието на съдебно решение, предоставена в удостоверението, посочено в член 20, параграф 2, се извършва от лице, квалифицирано да извършва писмени преводи в една от държавите членки.“

15) Въмъква се следният член:

„Член 23а

Съдебни спогодби

Съдебна спогодба, одобрена или сключена пред съд или правораздавателен орган в рамките на европейската процедура за иски с малък материален интерес, която има изпълнителна сила в държавата членка, в която е проведена процедурата, се признава и изпълнява в друга държава членка при същите условия като съдебно решение, постановено в рамките на европейската процедура за иски с малък материален интерес.

Разпоредбите на глава III се прилагат *mutatis mutandis* за съдебните спогодби.“

16) Член 25 се заменя със следното:

„Член 25

Информация, предоставяна от държавите членки

1. До 13 януари 2017 г. държавите членки съобщават на Комисията:
 - а) съдилищата или правораздавателните органи, които са компетентни да постановяват решения по европейската процедура за искове с малък материален интерес;
 - б) средствата за комуникация, които се приемат за целите на европейската процедура за искове с малък материален интерес и са на разположение на съдилищата или правораздавателните органи в съответствие с член 4, параграф 1;
 - в) органите или организациите, които са компетентни за предоставянето на практическа помощ в съответствие с член 11;
 - г) средствата за електронни услуги и комуникация, които са технически достъпни и допустими съгласно техните процесуални правила в съответствие с член 13, параграфи 1, 2 и 3, и средствата за изразяването на предварително съгласие за използването на електронни средства съгласно изискванията на член 13, параграфи 1 и 2, ако има такива, които са достъпни съгласно тяхното национално право;
 - д) лицата или професиите, ако има такива, които са правно задължени да приемат връчване на документи или други писмени съобщения чрез електронни средства в съответствие с член 13, параграфи 1 и 2;
 - е) съдебните такси, които се събират в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес, или как се изчисляват те, както и допустимите начини за плащане на съдебните такси в съответствие с член 15а;
 - ж) наличните процедури за обжалване по тяхното процесуално право в съответствие с член 17, сроковете за подаване на такава жалба и съда или правораздавателния орган, пред който тя може да бъде подадена;
 - з) процедурите за подаване на молба за преразглеждането, предвидено в член 18, и съдилищата или правораздавателните органи, които са компетентни да извършват такова преразглеждане;
 - и) езиците, които те приемат съгласно член 21а, параграф 1; и
 - й) органите, които са компетентни по отношение на изпълнението, както и органите, които са компетентни за целите на прилагането на член 23.

Държавите членки уведомяват Комисията за всички последващи промени в тази информация.

2. Комисията осигурява публичен достъп до информацията, която ѝ е била съобщена в съответствие с параграф 1, чрез всички подходящи средства, например чрез европейския портал за електронно правосъдие.“

17) Член 26 се заменя със следното:

„Член 26

Изменение на приложенията

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 27 във връзка с изменението на приложения I—IV.“

18) Член 27 се заменя със следното:

„Член 27

Упражняване на делегирането

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на установените в настоящия член условия.

2. Правомощието за приемане на делегираните актове, посочено в член 26, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 13 януари 2016 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 26, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на никой от делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира за акта едновременно Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 26, влиза в сила единствено ако Европейският парламент или Съветът не са представили възражение в срок от два месеца след нотифицирането на Европейския парламент и на Съвета за него, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

19) Член 28 се заменя със следното:

„Член 28

Преглед

1. До 15 юли 2022 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет относно прилагането на настоящия регламент, включително оценка относно това дали:

- а) по-нататъшно увеличение на прага, посочен в член 2, параграф 1, е уместно за постигане на целта на настоящия регламент за улесняване достъпа до правосъдие за гражданите и малките и средни предприятия в презгранични случаи; и
- б) разширяването на обхвата на европейската процедура за искове с малък материален интерес, по-специално относно искове за възнаграждение, е подходящо, за да се улесни достъпът до правосъдие за наетите лица при презгранични трудови спорове с техния работодател, след като се разгледа цялостното въздействие на подобно разширяване.

При необходимост посоченият доклад се придружава от законодателни предложения.

За тази цел и до 15 юли 2021 г. държавите членки предоставят на Комисията информация относно броя на молбите, подадени по европейската процедура за искове с малък материален интерес, както и за броя на исканията за изпълнение на съдебни решения, постановени в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес.

2. До 15 юли 2019 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет относно разпространяването на информация за европейската процедура за искове с малък материален интерес в държавите членки и може да представи препоръки как посочената процедура да стане по-популярна.“

Член 2

Регламент (ЕО) № 1896/2006 се изменя, както следва:

1) В член 7 параграф 4 се заменя със следното:

„4. В отделно допълнение към молбата ищецът може да посочи на съда коя от процедурите, изброени в член 17, параграф 1, букви а) и б), ако въобще посочва процедура, иска да се приложи към неговия иск в последващото гражданско производство, в случай че ответникът подаде възражение срещу европейската заповед за плащане.

В допълнението, предвидено в първа алинея, ищецът може също да посочи на съда, че се противопоставя на прехвърляне към гражданско производство по смисъла на член 17, параграф 1, буква а) или буква б) в случай на възражение от страна на ответника. Това не възпрепятства ищеца впоследствие да уведоми съда за това, но във всеки случай преди издаването на заповедта.“

2) Член 17 се заменя със следното:

„Член 17

Последици от подаването на възражение

1. Ако възражението е подадено в срока по член 16, параграф 2, производството продължава пред компетентните съдилища на държавата членка по произход, освен ако ищецът изрично е поискал в такъв случай производството да бъде прекратено. Производството продължава в съответствие с правилата за:

а) европейската процедура за искове с малък материален интерес, установена в Регламент (ЕО) № 861/2007, ако е приложима; или

б) всяка подходяща национална гражданскоправна процедура.

2. Когато ищецът не е посочил коя от процедурите, изброени в параграф 1, букви а) и б), иска да се приложи към неговия иск в производството, което следва в случай на възражение, или когато ищецът е поискал европейската процедура за искове с малък материален интерес, установена в Регламент (ЕО) № 861/2007, да се приложи към иск, който не попада в приложното поле на посочения регламент, производството се прехвърля към подходящата национална гражданскоправна процедура, освен ако ищецът е поискал изрично такова прехвърляне да не се прави.

3. Когато ищецът е предявил своя иск чрез процедурата за европейска заповед за плащане, нищо в националното право не засяга неговото положение в последващо гражданско производство.

4. Прехвърлянето към гражданско производство по смисъла на параграф 1, букви а) и б) се урежда от правото на държавата членка по произход.

5. Ищецът се уведомява дали ответникът е подал възражение и за евентуално прехвърляне към гражданско производство по смисъла на параграф 1.“

3) В член 25 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато в дадена държава членка съдебните такси за гражданско производство по смисъла на член 17, параграф 1, буква а) или буква б), според случая, са равни или по-високи от таксите за процедурата за европейска заповед за плащане, общият размер на съдебните такси за процедурата за европейска заповед за плащане и за гражданското производство, образувано в случай на подадено възражение съгласно член 17, параграф 1, не надвишава съдебните такси за това производство, без да има преди това процедура по издаване на европейска заповед за плащане в същата държава членка.

В държава членка не могат да се начисляват допълнителни съдебни такси за гражданското производство, образувано в случай на подадено възражение съгласно член 17, параграф 1, буква а) или буква б), според случая, ако съдебните такси за такова производство в тази държава членка са по-ниски от таксите за процедурата за европейска заповед за плащане.“

4) Член 30 се заменя със следното:

„Член 30

Изменение на приложенията

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 31 във връзка с изменението на приложения I—VII.“

5) Член 31 се заменя със следното:

„Член 31

Упражняване на делегирането

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на установените в настоящия член условия.
2. Правомощието за приемане на делегираните актове, посочено в член 30, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 13 януари 2016 г.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 30, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на никой от делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира за акта едновременно Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 30, влиза в сила единствено ако Европейският парламент или Съветът не са представили възражение в срок от два месеца след нотифицирането на Европейския парламент и на Съвета за него, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 14 юли 2017 г. с изключение на член 1, точка 16 за изменение на член 25 от Регламент (ЕО) № 861/2007, който се прилага от 14 януари 2017 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 16 декември 2015 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
N. SCHMIT

РЕГЛАМЕНТ (ЕС, Евратом) 2015/2422 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 16 декември 2015 година****за изменение на Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 254, първа алинея и член 281, втора алинея от него,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 106а, параграф 1 от него,

като взеха предвид искането на Съда,

като взеха предвид становищата на Европейската комисия ⁽¹⁾,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Вследствие на постепенното разширяване на компетентността на Общия съд след неговото създаване броят на делата, с които той е сезиран, непрестанно се увеличава.
- (2) Понастоящем продължителността на производствата не изглежда приемлива за страните, по-специално предвид изискванията, установени в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в член 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.
- (3) Положението, в което се намира Общият съд, се дължи на причини, свързани, наред с другото, с увеличаване на броя и разнообразието на правните актове на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, както и с обема и сложността на делата, с които е сезиран Общият съд, особено в областта на конкуренцията, държавните помощи и интелектуалната собственост.
- (4) Възможността за създаване на специализирани съдилища съгласно член 257 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) не е използвана.
- (5) Ето защо, за справяне с това положение следва да се предприемат подходящи мерки от организационно, структурно и процесуално естество, включително по-специално увеличаване на броя на съдиите. Използването на предвидената в Договорите възможност за увеличаване на броя на съдиите в Общия съд би позволило в кратък срок да се намали както броят на висящите дела, така и прекомерната продължителност на производствата пред Общия съд.
- (6) Като се има предвид развитието на работното натоварване на Общия съд, броят на съдиите следва да се определи на 56 в края на процес, включващ три етапа, като двама съдии се назначават въз основа на предложение на всяка от държавите членки, като се приема, че в нито един момент в Общия съд не може да работят повече от двама съдии, назначени по предложение на една и съща държава членка.

⁽¹⁾ Становище от 30 септември 2011 г. (ОВ С 335, 16.11.2011 г., стр. 20) и становище от 12 ноември 2015 г. (все още не публикувано в Официален вестник).

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 15 април 2014 г. (все още не публикувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 23 юни 2015 г. (ОВ С 239, 21.7.2015 г., стр. 14). Позиция на Европейския парламент от 28 октомври 2015 г. (все още не публикувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 3 декември 2015 г.

- (7) Комитетът, предвиден в член 255 ДФЕС, взема под внимание по-специално независимостта, безпристрастността, професионалната компетентност и професионалната и личностната пригодност на кандидатите.
- (8) С цел бързото преодоляване на изоставането по висящите дела дванадесет допълнителни съдии следва да заемат постове си при влизането в сила на настоящия регламент.
- (9) През септември 2016 г. компетентността за разглеждането като първа инстанция на дела, свързани с публичната служба на Европейския съюз, и постове на седем съдии в Съда на публичната служба на Европейския съюз (наричан по-долу „Съдът на публичната служба“) следва да се прехвърлят към Общия съд въз основа на законодателното искане, вече обявено от Съда. В това искане ще бъдат разгледани реда и условията за прехвърляне на постове на седем съдии от Съда на публичната служба, включително персонал и ресурси.
- (10) През септември 2019 г. следва да заемат постове си останалите девет съдии. С цел осигуряване на ефективност на разходите това не следва да доведе до наемането на допълнителни съдебни помощници или друг помощен персонал. Предприетите в рамките на институцията мерки за вътрешна реорганизация следва да осигурят ефективното използване на наличните човешки ресурси, които следва да бъдат еднакви за всички съдии, без да се засягат решенията, взети от Общия съд по отношение на неговата вътрешна организация.
- (11) От голямо значение е да се осигури равнопоставеност между половете в Общия съд. За да се постигне тази цел, частичното обновяване в този съд следва да бъде организирано по такъв начин, че правителствата на държавите членки постепенно да започнат да предлагат двама съдии за едно и също частично обновяване с цел избирането на една жена и един мъж, при условие че са спазени условията и процедурите, предвидени в Договорите.
- (12) Необходимо е да се адаптират по съответния начин разпоредбите на статута на Съда на Европейския съюз относно частичното обновяване на състава на съдиите и генералните адвокати, което се извършва на всеки три години.
- (13) Както Съдът на Европейския съюз вече обяви, като последващо действие във връзка с реформата на Общия съд той ще представя годишни стойности относно своята съдебна дейност и при необходимост ще предлага подходящи мерки. В рамките на втория и третия етап от разширяването на Общия съд ще бъде направена оценка на състоянието на Общия съд, която при необходимост може да доведе до някои корекции, по-специално по отношение на административните разходи на Съда.
- (14) Поради това Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз се изменя, както следва:

- 1) Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

Когато съставът на съдиите се обновява частично на всеки три години, се подменят половината от броя на съдиите. Ако съдиите са нечетен брой, броят на съдиите, които се подменят, е равен последователно на числото, представляващо половината съдии плюс един, а при следващото обновяване — на числото, представляващо половината съдии минус един.

Първа алинея се прилага и при частичното обновяване на състава на генералните адвокати на всеки три години.“

2) Член 48 се заменя със следното:

„Член 48

Общият съд се състои от:

- а) 40 съдии, считано от 25 декември 2015 г.;
- б) 47 съдии, считано от 1 септември 2016 г.;
- в) по двама съдии от държава членка, считано от 1 септември 2019 г.“

Член 2

Мандатът на допълнителните съдии в Общия съд, назначавани съгласно член 48 от Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз, се определя, както следва:

- а) мандатът на шестима от дванадесетте допълнителни съдии, назначени от 25 декември 2015 г., изтича на 31 август 2016 г. Тези шестима съдии се подбират така, че правителствата на шест държави членки да предложат двама съдии за частичното обновяване на състава на Общия съд през 2016 г. Мандатът на останалите шестима съдии изтича на 31 август 2019 г.;
- б) мандатът на трима от седемте допълнителни съдии, назначени от 1 септември 2016 г., изтича на 31 август 2019 г. Тези трима съдии се подбират така, че правителствата на три държави членки да предложат двама съдии за частичното обновяване на състава на Общия съд през 2019 г. Мандатът на останалите четирима съдии изтича на 31 август 2022 г.;
- в) мандатът на четирима от деветимата допълнителни съдии, назначени от 1 септември 2019 г., изтича на 31 август 2022 г. Тези четирима съдии се подбират така, че правителствата на четири държави членки да предложат двама съдии за частичното обновяване на състава на Общия съд през 2022 г. Мандатът на останалите петима съдии изтича на 31 август 2025 г.

Член 3

1. До 26 декември 2020 г. Съдът изготвя доклад за Европейския парламент, Съвета и Комисията относно функционирането на Общия съд, като използва външен консултант.

В този доклад се обръща внимание по-специално на ефикасността на Общия съд, необходимостта и ефективността на увеличаването на броя съдии на 56, използването и ефективността на ресурсите и допълнителното създаване на специализирани състави и/или други структурни промени.

Когато е целесъобразно, Съдът отправя законодателни искания за съответно изменение на своя статут.

2. До 26 декември 2017 г. Съдът изготвя доклад за Европейския парламент, Съвета и Комисията относно възможни промени в разпределянето на компетентността относно преюдициални заключения съгласно член 267 ДФЕС. Когато е целесъобразно, докладът се придружава от законодателни искания.

Член 4

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 16 декември 2015 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

N. SCHMIT

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/2423 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 16 декември 2015 година**

за изменение на Регламент (ЕО) № 1215/2009 на Съвета за въвеждане на изключителни търговски мерки за страни и територии, участващи или свързани с процеса на стабилизиране и асоцииране, осъществяван от Европейския съюз, и за спиране на прилагането му по отношение на Босна и Херцеговина

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) В Регламент (ЕО) № 1215/2009 на Съвета ⁽²⁾ се предвижда асиметрична либерализация на търговията между Съюза и съответните страни и територии от Западните Балкани, като им се предоставя изключителен и неограничен безмитен достъп до пазара на Съюза за почти всички техни продукти до 31 декември 2015 г.
- (2) В Регламент (ЕО) № 1215/2009 не се предвижда възможност предоставянето на изключителни търговски мерки временно да бъде спряно в случай на сериозни и системни нарушения на правата на човека, включително на основните трудови права, на основните принципи на демокрацията и на правовата държава от страна на бенефициерите по регламента. Целесъобразно е да се въведе такава възможност, за да се гарантира, че ще може бързо да се предприемат действия в случай на сериозни и системни нарушения на правата на човека, включително на основните трудови права, на основните принципи на демокрацията и на правовата държава в някоя от страните и териториите, които участват във или са свързани с процеса на стабилизиране и асоцииране, осъществяван от Съюза.
- (3) Като се имат предвид разликите в обхвата на либерализацията на митата в съответствие с договорните режими, които бяха изготвени между Съюза и всички участници в процеса на стабилизиране и асоцииране, и на преференциите, предоставени съгласно Регламент (ЕО) № 1215/2009, е уместно срокът на действие на Регламент (ЕО) № 1215/2009 да се удължи до 31 декември 2020 г., за да се предостави достатъчно време на бенефициерите на изключителните търговски мерки и на Съюза да приведат в съответствие, когато е целесъобразно, преференциите, предоставени съгласно Регламент (ЕО) № 1215/2009, с тези, предвидени в споразуменията за стабилизиране и асоцииране.
- (4) В Регламент (ЕО) № 1215/2009 се предвижда обща квота за вноса в Съюза на вина с кодове по Комбинираната номенклатура (КН) от 2204 21 93 до 2204 21 98 и от 2204 29 93 до 2204 29 98. Посочената квота е достъпна за всички страни и територии от Западните Балкани при изчерпване на индивидуалната им квота за вина, както е предвидено в сключените с тях двустранни споразумения за стабилизиране и асоцииране, с изключение на Черна гора. В протокола относно вината, договорен с Черна гора, е предвидена квота за вина само от кодове по КН ex 2204 10 и ex 2204 21, която Черна гора не беше в състояние да усвои. Това на практика възпрепятства достъпа на Черна гора до безмитна квота за вина по отношение на продукти, които не са обхванати от споразумението за стабилизиране и асоцииране. За да се гарантира, че всички засегнати страни и територии от Западните Балкани се третират по еднакъв начин, е уместно да се предвиди предоставяне на достъп до общата квота за вина и на Черна гора по отношение на продукти с код по КН 2204 29, без да е необходимо да бъде изчерпана нейната индивидуална квота.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 15 декември 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 16 декември 2015 г.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1215/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за въвеждане на изключителни търговски мерки за страни и територии, участващи или свързани с процеса на стабилизиране и асоцииране, осъществяван от Европейския съюз (ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 1).

- (5) След започването на процеса на стабилизиране и асоцииране, с всички засегнати страни и територии от Западните Балкани, с изключение на Косово ⁽¹⁾, бяха сключени споразумения за стабилизиране и асоцииране. През май 2014 г. преговорите за споразумение за стабилизиране и асоцииране с Косово приключиха, а споразумението беше подписано през октомври 2015 г.
- (6) През 2003 г. Босна и Херцеговина беше призната за потенциална страна кандидатка за присъединяване към Съюза и на 16 юни 2008 г. страната подписа споразумение за стабилизиране и асоцииране („Споразумението за стабилизиране и асоцииране“), с което приема условията за членство в Съюза. До 31 май 2015 г. се прилагаше временно споразумение с Босна и Херцеговина ⁽²⁾ относно търговията и свързаните с търговията въпроси („Временното споразумение“), а Споразумението за стабилизиране и асоцииране се прилага от 1 юни 2015 г. нататък.
- (7) Въпреки това все още няма съгласие от страна на Босна и Херцеговина търговските отстъпки, предоставяни съгласно Споразумението за стабилизиране и асоцииране, да бъдат адаптирани с цел да се вземе предвид преференциалната традиционна търговия между Хърватия и Босна и Херцеговина в рамките на Централноевропейското споразумение за свободна търговия. Ако към момента на приемането на настоящия регламент между Съюза и Босна и Херцеговина не е подписано и не се прилага временно споразумение за адаптирането на търговските отстъпки, определени в Споразумението за стабилизиране и асоцииране, преференциите, предоставени на Босна и Херцеговина, следва да бъдат спрени считано от 1 януари 2016 г. След като Съюзът и Босна и Херцеговина подпишат и започнат временно да прилагат споразумение за адаптирането на търговските отстъпки от Споразумението за стабилизиране и асоцииране, тези преференции следва да бъдат възстановени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 1215/2009 се изменя, както следва:

- 1) В член 2, параграф 1 се добавя следната буква:

„г) страните и териториите, посочени в член 1, се ангажират да не извършват сериозни и системни нарушения на правата на човека, включително на основните трудови права, на основните принципи на демокрацията и на правовата държава.“

- 2) Член 2, параграф 3 се заменя със следното:

„3. В случай на неспазване на параграф 1, буква а), б) или в) или параграф 2 от страна или територия, Комисията може, посредством актове за изпълнение, да спре, изцяло или отчасти, правото на ползване на преференциален режим съгласно настоящия регламент за съответните страни или територии. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 8, параграф 4.“

- 3) В член 7 се добавя следната буква:

„в) спиране, изцяло или отчасти, на правото на ползване на преференциален режим за съответната страна или територия съгласно настоящия регламент в случай на неспазване от тази страна или територия на условията, посочени в член 2, параграф 1, буква г).“

- 4) В член 10, параграф 1 уводната част се заменя със следното:

„1. Когато Комисията прецени, че разполага с достатъчно доказателства за измама или липса на административно сътрудничество, необходимо за проверка на доказателствата за произход, или е налице значително увеличение на износа към Съюза над нивото на обичайното производство и капацитета за износ, или неспазване на разпоредбите на

⁽¹⁾ Това название не засяга позициите по отношение на статута и е съобразено с Резолюция 1244/1999 на Съвета за сигурност на ООН и становището на Международния съд относно обявяването на независимост от страна на Косово.

⁽²⁾ Временно споразумение относно търговията и свързаните с търговията въпроси между Европейската общност, от една страна, и Босна и Херцеговина, от друга страна (ОВ L 233, 30.8.2008 г., стр. 6).

член 2, параграф 1, букви а), б) или в) от страните и териториите, посочени в член 1, тя може да вземе мерки и да спре изцяло или отчасти прилагането на режима, предвиден в настоящия регламент за срок от три месеца, при условие че преди това:“.

5) В член 12 втората и третата алинея се заменят със следното:

„Прилага се до 31 декември 2020 г.“

6) В приложение I бележка под линия 5 се заменя със следното:

„(5) Достъпът за вина с произход от Черна гора до общата тарифна квота, доколкото се отнася до продукти с код по КН 2204 21, зависи от предварителното изчерпване на индивидуалната тарифна квота, предвидена в протокола за вината, сключен с Черна гора. Посочената индивидуална тарифна квота е отворена под пореден номер 09.1514.“

Член 2

Регламент (ЕО) № 1215/2009 спира да се прилага по отношение на Босна и Херцеговина, считано от 1 януари 2016 г.

Член 3

1. Независимо от предвиденото в член 2, Регламент (ЕО) № 1215/2009 не спира да се прилага по отношение на Босна и Херцеговина, ако преди 1 януари 2016 г. Съюзът и Босна и Херцеговина подпишат и започнат временно да прилагат споразумение за адаптиране на Споразумението за стабилизиране и асоцииране и на Временното споразумение, за да се вземе предвид присъединяването на Хърватия към Европейския съюз.

2. В случай че споразумението за адаптиране, посочено в параграф 1, бъде подписано и започне да се прилага временно на или след 1 януари 2016 г., Регламент (ЕО) № 1215/2009 отново става приложим по отношение на Босна и Херцеговина от датата, на която бъде подписано и започне временно да се прилага такова споразумение.

3. Комисията публикува съобщение в *Официален вестник на Европейския съюз* веднага щом посоченото в параграф 1 споразумение за адаптиране бъде подписано.

Член 4

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2016 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 16 декември 2015 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

N. SCHMIT

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/2424 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 16 декември 2015 година**

за изменение на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета относно марката на Общността и Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 118, първа алинея от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽²⁾ на Съвета, кодифициран през 2009 г. като Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета ⁽³⁾, беше създадена специфична за Европейския съюз система за защита на марките, с която бе предоставена защита на марките на равнището на Съюза, паралелно със защитата на марките на равнището на държавите членки съгласно националните системи на марките, хармонизирани с Директива 89/104/ЕИО на Съвета ⁽⁴⁾, кодифицирана като Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾.
- (2) Вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон терминологията в Регламент (ЕО) № 207/2009 следва да се актуализира. Това предполага замяната на термина „марка на Общността“ с „марка на Европейския съюз“ („марка на ЕС“). С цел да се отрази по-добре естеството на работата, извършвана от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн), името ѝ следва да се замени със „Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост“ („Службата“).
- (3) В допълнение към съобщението на Комисията от 16 юли 2008 г. относно Европейска стратегия за правата върху индустриална собственост, Комисията извърши обстойна оценка на функционирането на системата на марките в Европа като цяло както на равнището на Съюза, така и на национално равнище, включително и на взаимодействието между двете.
- (4) В своите заключения от 25 май 2010 г. относно бъдещото преразглеждане на системата на търговските марки в Европейския съюз Съветът призова Комисията да представи предложения във връзка с преразглеждането на Регламент (ЕО) № 207/2009 и на Директива 2008/95/ЕО.
- (5) Опитът, придобит от създаването на системата на марката на Общността, показва, че предприятията от Съюза и от трети държави са приели системата и че тя се е превърнала в успешно и жизнеспособно допълнение и алтернатива на защитата на марките на равнището на държавите членки.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 25 февруари 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 10 ноември 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 15 декември 2015 г.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 г. относно марката на Общността (ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността (ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Първа Директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОJ L 299, 8.11.2008 г., стр. 25).

- (6) Независимо от това националните марки продължават да бъдат необходими за онези предприятия, които не желаят защита на марките си на равнището на Съюза или които не са в състояние да получат защита за целия Съюз, но същевременно не срещат пречки за придобиване на национална защита. Всяко лице, което желае да получи защита на своята марка, следва да може да реши дали да иска защита само чрез национална марка в една или повече държави членки, или само чрез марка на ЕС, или и двете.
- (7) Въпреки че оценката на цялостното функциониране на системата на марката на Общността потвърди, че много аспекти на тази система, включително основните принципи, на които тя се основава, са издържали изпитанието на времето и продължават да отговарят на нуждите и очакванията на икономическите оператори, Комисията заключи в своето съобщение „Единен пазар за правата върху интелектуална собственост“ от 24 май 2011 г., че е налице необходимост от модернизиране на системата на марките в Съюза, така че тя да стане по-ефективна, по-ефикасна и по-последователна като цяло и да бъде адаптирана към ерата на интернет.
- (8) Успоредно с подобренията и измененията на системата на марката на ЕС, националните закони и практики в областта на марките следва да бъдат допълнително хармонизирани и приведени в съответствие със системата на марката на ЕС в подходяща степен, за да се постигнат доколкото е възможно равни условия за регистрация и защита на марките в целия Съюз.
- (9) С оглед осигуряване на повече гъвкавост, като същевременно се гарантира и по-голяма правна сигурност по отношение на средствата за представяне на марките, изискването за графично изобразяване следва да бъде заличено от определението за марка на ЕС. Следва да бъде разрешено даден знак да бъде представен чрез всяка подходяща форма, като се използва общодостъпна технология, а не непременно чрез графични средства, доколкото представянето е осъществено по ясен, точен, независим, лесно достъпен, понятен, устойчив и обективен начин.
- (10) Регламент (ЕО) № 207/2009 понастоящем не предлага същата степен на защита на наименованията за произход и географските указания, както други инструменти на правото на Съюза. Ето защо е необходимо да се изяснят абсолютните основания за отказ по отношение на наименованията за произход и географските указания и да се осигури пълно съответствие на тези основания за отказ с приложимото законодателство на Съюза и националното право, което предвижда защита на тези права върху интелектуалната собственост. От съображения за съгласуваност с други законодателни актове на Съюза обхватът на тези абсолютни основания следва да бъде разширен, така че да бъдат включени и защитените традиционни наименования за вина и храните с традиционно специфичен характер.
- (11) С цел да се поддържа силна защитата на правата, свързани с наименованията за произход и географските указания, защитени на равнището на Съюза и на национално равнище, е необходимо да се поясни, че посочените права позволяват на всяко лице, което има право съгласно приложимото право, да се противопостави на последваща заявка за регистрация на марка на ЕС, независимо от това дали тези права също така представляват основания за отказ, които следва да се вземат предвид служебно от проверителя.
- (12) С цел да се гарантира правната сигурност и пълното съответствие с принципа за приоритет, съгласно който регистрирана по-ранна марка има предимство пред по-късно регистрирани марки, е необходимо да се предвиди, че упражняването на правата, предоставени от марка на ЕС, не следва да засяга правата на притежатели, придобили преди подаването на заявката или датата на приоритет на марката на ЕС. Това е в съответствие с член 16, параграф 1 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуална собственост от 15 април 1994 г.
- (13) Объркване по отношение на търговския източник, от който произхождат стоките или услугите, може да възникне, когато едно дружество използва същия или сходен знак като търговско наименование по такъв начин, че се установява връзка между дружеството, носещо наименованието, и стоките или услугите, произхождащи от това дружество. Поради това нарушенията на марката на ЕС следва да включват също така използването на знака като търговско наименование или подобно указание, при условие че използването се прави за целите на отличаването на стоките или услугите.
- (14) С цел да се гарантира правната сигурност и пълното съответствие със законодателството на Съюза в тази област, е целесъобразно да се предвиди, че притежателят на марка на ЕС следва да има право да забрани на трето лице да използва знак в сравнителна реклама, когато такава сравнителна реклама е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21).

- (15) С цел укрепване на защитата на марките и по-ефективна борба с фалшифицирането и в съответствие с международните задължения на Съюза в рамките на Световната търговска организация (СТО), по-специално на член V от Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ) относно свободата на транзитно преминаване и, по отношение на генеричните лекарствени продукти — с „Декларацията относно Споразумението за ТРИПС и общественото здраве“, приета на Министерската конференция на СТО в Доха на 14 ноември 2001 г., притежателят на марка на ЕС следва да има право да възпрепятства трети лица да внасят стоки, в хода на търговска дейност, в Съюза, без да бъдат пуснати в свободно обращение там, когато такива стоки идват от трети държави и върху тях е поставена без разрешение марка, която е идентична или по същество е идентична с марката на ЕС, регистрирана по отношение на такива стоки.
- (16) За тази цел следва да бъде допустимо за притежателите на марки на ЕС да предотвратяват влизането на стоки, предмет на нарушение, и тяхното попадане във всякакви митнически ситуации, в т.ч. транзит, претоварване, складиране, свободни зони, временно складиране, активно усъвършенстване или временен внос, също и ако тези стоки не са предназначени за пускане на пазара на Съюза. При извършване на митнически проверките митническите органи следва да използват правомощията и процедурите, предвидени в Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, също и по искане на притежателите на правата. По-специално митническите органи следва да извършват съответните проверки въз основа на критерии за анализ на риска.
- (17) С цел да се постигне баланс между необходимостта да се гарантира ефективното прилагане на правата, свързани с марките, и необходимостта да се избегнат препятствията пред свободния поток на търговията със законни стоки, правото на притежателя на марката на ЕС следва да изтече, ако по време на последващи производства, образувани пред Съда за марките на Европейския съюз („Съда за марките на ЕС“), компетентен да се произнесе по същество дали марката на ЕС е била нарушена, деклараторът или държателят на стоките е в състояние да докаже, че притежателят на марката на ЕС няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайно местоназначение.
- (18) Член 28 от Регламент (ЕС) № 608/2013 предвижда, че притежателят на правото носи отговорност за вреди пред държателя на стоките, когато наред с другото впоследствие бъде установено, че въпросните стоки не нарушават право на интелектуалната собственост.
- (19) Следва да бъдат предприети подходящи мерки с оглед на гарантирането на безпроблемния транзит на генерични лекарства. По отношение на международните непатентни наименования (INN) като световно признати генерични наименования на активни вещества в лекарствените продукти, от първостепенно значение е да се отчетат надлежно съществуващите ограничения на действието на правата върху марката на ЕС. Следователно притежателят на марка на ЕС следва да не разполага с правото да възпрепятства трети лица да внасят стоки в Съюза, без да бъдат пуснати в свободно обращение там, въз основа на сходства между INN по отношение на активната съставка в лекарствата и марката.
- (20) С цел да се даде възможност на притежателите на марки на ЕС за по-ефективна борба срещу фалшифицирането, те следва да имат право да забранят поставянето върху стоките на марка, предмет на нарушение, както и извършването на подготвителни действия преди това поставяне.
- (21) Изключителните права, предоставяни от марката на ЕС, следва да не дават право на притежателя да забрани използването от трети лица на знаци или означения, които се използват по честен начин и следователно в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. С цел да се създадат равни условия за търговските наименования и марките на ЕС в случай на конфликт, предвид факта, че за търговските наименования редовно се предоставя неограничена защита срещу по-късни марки, подобна употреба следва да се разбира единствено като включваща използването на личното наименование на третото лице. Това следва също така да позволява използването на описателни или неотличителни знаци или означения като цяло. Освен това притежателят следва да няма право да препятства като правило честното и почтено използване на марката на ЕС за целите на идентифицирането или обозначаването на стоки или услуги като негови собствени. Използването на марка от трети лица за привличане на вниманието на потребителите към препродажбата на оригинални стоки, които първоначално са били продавани от или със съгласието на притежателя на марката на ЕС в Съюза, следва да се счита за почтено, доколкото същевременно е в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. Използването на марка от трети лица за целите на творческата изява следва да се счита за почтено, доколкото същевременно е в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията. Освен това настоящият регламент следва да се прилага по начин, който гарантира пълното зачитане на основните права и свободи, и по-специално свободата на изразяване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ L 181, 29.6.2013 г., стр. 15).

- (22) С цел да се гарантира правната сигурност и да се запазят правата, свързани със законно придобитите марки, е целесъобразно и необходимо, без да се засяга принципът, според който по-късната марка не може да бъде противопоставена на по-ранната марка, да се предвиди, че притежателите на марки на ЕС не следва да имат право да се противопоставят на използването на по-късна марка, ако по-късната марка е придобита в момент, в който не е било възможно по-ранната марка да бъде противопоставена на по-късната марка.
- (23) От съображения за равнопоставеност и правна сигурност следва да се счита, че при използването на марка на ЕС под форма, различаваща се от формата, под която тя е регистрирана, по елементи, които не променят отличителния характер на марката, предоставените права се запазват, независимо от това дали марката е регистрирана и под формата, в която е използвана.
- (24) С оглед на постепенното намаляване и незначителния брой заявки за марка на ЕС, депозирани в централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, подаването на заявка за марка на ЕС следва да бъде възможно единствено в Службата.
- (25) Защитата на марката на ЕС се предоставя по отношение на конкретни стоки или услуги, чието естество и брой определят степента на защита, предоставена на притежателя на марката. Поради това е особено важно в Регламент (ЕО) № 207/2009 да се създадат правила за определяне и класификация на стоките и услугите и да се гарантира правната сигурност и доброто управление, като се изисква стоките и услугите, за които се иска защита с марка, да са определени от заявителя достатъчно ясно и точно, за да се позволи на компетентните органи и икономическите оператори само на базата на заявката да определят степента на търсената защита. При използването на общи понятия следва да се приеме, че в тях се включват само стоките и услугите, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на понятието. На притежателите на марки на ЕС, които по силата на предишната практика на Службата са регистрирани по отношение на цял клас от Класификацията от Ница, следва да бъде дадена възможност да приспособят своите списъци на стоки и услуги с цел да се гарантира, че съдържанието на регистъра отговаря в достатъчна степен на изискуемите стандарти за яснота и прецизност в съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз.
- (26) Целесъобразно е да се рационализира режимът на търсене на марки на ЕС и на национални марки чрез избягване на ненужни забавяния при регистрирането на марка на ЕС, както и да му се придаде по-голяма гъвкавост по отношение на нуждите и предпочитанията на потребителите, като се предостави и възможност търсенето на марки на ЕС да бъде незадължително. Незадължителното търсене на марки на ЕС и на национални марки следва да бъде допълнено от въвеждането на всеобхватни, бързи и мощни търсачки за безплатно използване от обществеността в контекста на сътрудничеството между Службата и централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки, включително Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс.
- (27) Като допълнение към съществуващите разпоредби по отношение на колективните марки на Общността и с цел отстраняване на сегашното неравновесие между националните системи и системата на марките на ЕС, е необходимо да се добавят редица специални разпоредби за осигуряване на защита за сертификатните марки на ЕС („сертификатни марки на ЕС“), с които се позволява сертифицираща институция или организация да разреши на лицата, участващи в системата за сертифициране, да използват марката като знак за стоки или услуги, които са в съответствие с изискванията за сертифициране.
- (28) Натрупаният опит при прилагането на сегашната система на марката на ЕС показва, че някои аспекти на процедурата биха могли да бъдат подобрили. Затова следва да бъдат приети определени мерки, за да се опростят и ускорят процедурите, когато това е целесъобразно, както и за да се повиши правната сигурност и предвидимостта, когато това е необходимо.
- (29) В интерес на правната сигурност и за да се гарантира по-голяма прозрачност е целесъобразно ясно да се определят всички задачи на Службата, включително и тези, които не са свързани с управлението на системата на марките на ЕС.
- (30) С цел насърчаване на сближаването на практиките и разработването на общи инструменти е необходимо да се създаде подходяща рамка за сътрудничество между Службата и ведомствата за индустриална собственост на държавите членки, включително Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, като се определят ключовите области на сътрудничество и се позволи на Службата да координира съответните общи проекти от интерес за Съюза и държавите членки и да финансира, до определен максимален размер, тези проекти. Тези дейности за сътрудничество следва да бъдат от полза за предприятията, които използват системите на марките в Европа. За ползвателите, попадащи в обхвата на режима на Съюза, установен в настоящия регламент, проектите, особено базите данни, създадени с цел търсене и консултация, следва да предоставят допълнителни, всеобхватни, ефикасни инструменти, които са безплатни, за осигуряване спазването на специфичните изисквания, произтичащи от единния характер на марката на ЕС.

- (31) Някои принципи относно управлението на Службата следва да бъдат адаптирани, в подходяща степен, към Общия подход относно децентрализираните агенции на ЕС, приет от Европейския парламент, Съвета и Комисията през юли 2012 г.
- (32) В интерес на по-голямата правна сигурност и от съображения за прозрачност е необходимо да се осъвременят някои разпоредби относно организацията и функционирането на Службата.
- (33) Желателно е да се улеснят уреждането на спорове по взаимно съгласие, бързо и ефективно чрез възлагане на Службата създаването на център за медиация, чиито услуги могат да се използват от всяко лице с цел постигане на приятелско уреждане на спорове, свързани с марки на ЕС и дизайни на Общността по взаимно споразумение.
- (34) Създаването на системата на марките на ЕС доведе до увеличаване на финансовата тежест за централните ведомства за индустриална собственост и другите органи на държавите членки. Допълнителните разходи са свързани с обработката на по-голям брой производства по възражение и обявяване на недействителност, свързани с марки на ЕС или подадени от притежатели на такива марки, с дейностите за повишаване на осведомеността относно системата на марките на ЕС, както и с дейностите, които целят да осигурят прилагането на правото на марките на ЕС. Следователно е целесъобразно да се гарантира, че Службата компенсира част от разходите, възникнали за държавите членки в резултат от ролята, която изпълняват за осигуряване на гладкото функциониране на системата на марките на ЕС. Условие за изплащането на такава компенсация следва да е подаването от страна на държавите членки на съответните статистически данни. Размерът на тези компенсации следва да не води до бюджетен дефицит за Службата.
- (35) В интерес на доброто финансово управление натрупването на значителни бюджетни излишъци от Службата следва да се избягва. Това не следва да засяга поддържането от Службата на финансов резерв, който обхваща оперативните ѝ разходи за една година, за да се гарантира непрекъснатостта на нейните операции и изпълнението на нейните задачи. Този резерв следва да се използва единствено за гарантиране на непрекъснатостта на задачите на Службата, определени в настоящия регламент.
- (36) Като се има предвид същественото значение на размера на таксите, събирани от Службата за функционирането на системата на марките на ЕС и нейният допълнителен характер по отношение на националните системи на марките, необходимо е размерите на тези такси да се определят направо в Регламент (ЕО) № 207/2009 под формата на приложение. Таксите следва да се определят в размер, който да гарантира, че: първо, приходите от тях по принцип са достатъчни, за да е балансиран бюджетът на Службата; второ, налице е съвместно съществуване и взаимно допълване на системата на марките на ЕС и националните системи на марките, като също така се вземат под внимание големината на пазара, обхванат от марката на ЕС и нуждите на малките и средни предприятия; и трето, правата на притежателите на марка на ЕС се прилагат ефективно в държавите членки.
- (37) С Регламент (ЕО) № 207/2009 на Комисията се предоставят правомощия за приемане на правила за прилагане на посочения регламент. Вследствие на влизането в сила на Договора от Лисабон е необходимо правомощията, предоставени на Комисията с Регламент (ЕО) № 207/2009, да се приведат в съответствие с членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). В резултат на това се налага в текста на Регламент (ЕО) № 207/2009 да бъдат включени и определени правила, които понастоящем се съдържат в Регламенти (ЕО) № 2868/95 ⁽¹⁾, (ЕО) № 2869/95 ⁽²⁾ и (ЕО) № 216/96 ⁽³⁾ на Комисията. Регламент (ЕО) № 2868/95 следва поради това да бъде съответно изменен, а Регламент (ЕО) № 2869/95 следва да бъде отменен.
- (38) Доколкото правомощията, предоставени на Комисията съгласно Регламент (ЕО) № 207/2009, трябва да бъдат съобразени с член 290 от ДФЕС, особено важно е Комисията да проведе подходящи консултации по време на подготвителната работа, в това число на експертно равнище. При подготовката и съставянето на делегираните актове Комисията следва да осигурява едновременно и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 15.12.1995 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2869/95 на Комисията от 13 декември 1995 г. относно таксите, събирани от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) (ОВ L 303, 15.12.1995 г., стр. 33).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 216/96 на Комисията от 5 февруари 1996 г. за установяване на процедурни правила за организацията на дейността на апелативните състави към Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайн) (ОВ L 28, 6.2.1996 г., стр. 11).

- (39) С цел да се осигури ефективно, ефикасно и експедитивно разглеждане и регистриране на заявките за марка на ЕС от Службата, като се използват процедури, които са прозрачни, щателни, честни и справедливи, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка с определянето на подробностите относно процедурите за подаване и разглеждане на възражения и процедурите, регламентиращи изменението на прилагането.
- (40) С цел да се гарантира, че марката на ЕС може ефективно и ефикасно да бъде отменена или обявена за недействителна посредством прозрачни, щателни, честни и справедливи процедури, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка с определянето на процедурите за отмяна и обявяване на недействителност.
- (41) С цел да се даде възможност за ефективно, ефикасно и пълно преразглеждане на решенията на Службата от апелативните състави в рамките на прозрачна, щателна, честна и справедлива процедура, която отчита принципите, установени в Регламент (ЕО) № 207/2009, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка с определянето на формалното съдържание на жалбите, процедурата за подаване и разглеждане на жалби, формалното съдържание и формата на решенията на апелативните състави и възстановяването на таксите за обжалване.
- (42) С цел да се гарантира плавно, ефективно и ефикасно функциониране на системата на марките на ЕС, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка с определянето на изискванията за подробностите относно устното производство и подробните правила за събиране на доказателства, подробните правила за нотификация, средствата за комуникация и формулярите, които да се използват от страните в производството, правилата, които регламентират изчисляването и продължителността на сроковете, процедурите за отмяна на решение или за заличаване на вписване в регистъра, подробните правила за възобновяване на производството и подробностите относно представителството пред Службата.
- (43) С цел да се гарантира ефективна и ефикасна организация на апелативните състави, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка с определянето на подробностите относно организацията на апелативните състави.
- (44) С цел да се гарантира ефективната и ефикасна регистрация на международните марки в пълно съответствие с разпоредбите на Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от ДФЕС във връзка с определянето на подробностите относно процедурите за подаване и разглеждане на възражения, включително уведомленията, които да се изпращат до Световната организация за интелектуална собственост (СОИС), и подробностите относно процедурите за международни регистрации на базата на основна заявка или основна регистрация, отнасящи се до колективна марка, сертификатна марка или гаранционна марка.
- (45) С цел да се гарантират еднакви условия за прилагането на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия във връзка с определяне на подробностите относно заявките, исканията, удостоверенията, исковете, правилата, нотификациите и всякакви други документи съгласно съответните процедурни изисквания, установени с настоящия регламент, както и във връзка с максималните тарифи за разностите, направени за нуждите на производството и реално извършени, подробностите относно публикациите в Бюлетина на марките на ЕС и Официалния вестник на Службата, подробните правила за обмен на информация между Службата и националните органи, подробните правила във връзка с преводите на удостоверителни документи при писмените производства, точните видове решения, които се вземат от отделните членове на отдела по споровете или отдела по отмяна, подробностите за задължението за нотификация съгласно Мадридския протокол и подробните изисквания относно молбата за териториално разширяване след международна регистрация. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (46) Доколкото целите на настоящия регламент не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците му могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (47) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който представи становище на 11 юли 2013 г.
- (48) Поради това Регламент (ЕО) № 207/2009 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 207/2009 се изменя, както следва:

- 1) В заглавието „марка на Общността“ се заменя с „марка на Европейския съюз“.
- 2) Думите „марка на Общността“ се заменят с „марка на Европейския съюз“ („марка на ЕС“) в член 1, параграф 1, а в целия регламент се заменят с „марка на ЕС“ и се нанасят необходимите граматични промени.
- 3) В целия регламент думите „съд за марките на Общността“ се заменят с думите „съд за марките на ЕС“ и се нанасят необходимите граматични промени.
- 4) Думите „колективна марка на Общността“ се заменят с „колективна марка на Европейския съюз“ („колективна марка на ЕС“) в член 66, параграф 1, а в целия регламент се заменят с „колективна марка на ЕС“ и се нанасят необходимите граматични промени.
- 5) В целия регламент, с изключение на случаите, посочени в точки 2, 3 и 4, думите „Общност“, „Европейска общност“ и „Европейски общности“ се заменят със „Съюз“ и се нанасят необходимите граматични промени.
- 6) В целия регламент терминът „председател на Службата“ и всички позовавания на посочения председател се заменят с „изпълнителен директор на Службата“ или „изпълнителен директор“, където е подходящо, и се нанасят необходимите граматични промени.
- 7) Член 2 се заменя със следното:

„Член 2

Служба

1. Създава се Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, („Службата“).
 2. Всички позовавания в правото на Съюза на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) се считат за позовавания на Службата.“
- 8) Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

Знаци, които могат да съставляват марката на ЕС

Марка на ЕС може да се състои от всякакви знаци, по-специално думи, включително лични имена, или рисунки, букви, цифри, цветове, формата на стоката или нейната опаковка, или звуци, при условие че тези знаци могат:

- а) да отличат стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия; и
- б) да бъдат представени в регистъра на марките на ЕС („регистъра“) по начин, който дава възможност на компетентните органи и на обществеността да определят ясни и точен предмет на защитата, която се предоставя на техния притежател.“

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

9) Член 7, параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква д) се заменя със следното:

„д) знаци, които се състоят изключително от:

- i) формата или друга характеристика, която произтича от естеството на самите стоки;
- ii) формата или друга характеристика на стоките, която е необходима за постигането на технически резултат;
- iii) формата или друга характеристика, която придава значителна стойност на стоките;“;

б) букви й) и к) се заменят със следното:

„й) марките, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или националното право или съгласно международни споразумения, по които Съюзът или съответната държава членка са страна, предвиждащи защита на наименования на произход и географски указания;

к) марките, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи защита на традиционни наименования на вина;“;

в) добавят се следните букви:

„л) марките, които са освободени от регистрация съгласно законодателството на Съюза или международни споразумения, по които Съюзът е страна, предвиждащи защита на храни с традиционно специфичен характер;

м) марките, които се състоят или възпроизвеждат в своите съществени елементи по-ранно сортово наименование, регистрирано в съответствие със законодателството на Съюза или националното право, или международни споразумения, по които Съюзът или съответната държава членка са страни, които предвиждат правна закрила на сортовете растения и се отнасят до сортовете растения от един и същ вид или близки сродни видове.“

10) Член 8 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„4а. При възражение от лице, упълномощено съгласно приложимото право да упражнява правата, произтичащи от наименование за произход или географско указание, марката, за която се подава заявка, не се регистрира, когато и доколкото, съгласно законодателството на Съюза или националното право, предвиждащи правната защита на наименования за произход или географски указания:

- i) заявка за наименование за произход или географско указание вече е била направена в съответствие със законодателството на Съюза или националното право преди датата на подаване на заявката за регистрация на марката на ЕС или датата на претендирания приоритет на заявката, при условие за последващата ѝ регистрация;
- ii) същото наименование за произход или географско указание предоставя правото да забрани използването на последваща марка.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. При възражение от притежателя на регистрирана по-ранна марка по смисъла на параграф 2, се отказва регистрация на марката, за която е била подадена заявката, когато тя е идентична или сходна с по-ранна марка, независимо дали стоките или услугите, за които е подадена заявката, са идентични, сходни или не са сходни с тези, за които е регистрирана по-ранната марка, когато, в случай на по-ранна марка на ЕС, марката се ползва с известност в Съюза, или, в случай на по-ранна национална марка, марката се ползва с известност в съответната държава членка, и ако използването без основание на марката, за която е била подадена заявка, би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от репутацията на по-ранната марка или би ги увредило.“

11) Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

Права, предоставени от марка на ЕС

1. Регистрацията на марка на ЕС предоставя на притежателя ѝ изключителни права.
2. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване на заявката или датата на приоритета на марката на ЕС, притежателят на тази марка на ЕС има право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие всеки знак за стоки или услуги, когато:
 - а) знакът е идентичен с марката на ЕС и е използван за стоки или услуги, идентични с тези, за които е регистрирана марката на ЕС;
 - б) знакът е идентичен или сходен с марката на ЕС и е използван във връзка със стоки или услуги, идентични или сходни със стоките или услугите, за които е регистрирана марката на ЕС, ако съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората; вероятността от объркване включва възможност за свързване на знака с марката;
 - в) знакът е идентичен или сходен с марката на ЕС, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не сходни с тези, за които е регистрирана марката на ЕС, ако последната се ползва с известност в Съюза и ако използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от репутацията на марката на ЕС или би ги увредило.
3. В частност може да бъде забранено съгласно параграф 2:
 - а) да се поставя знакът върху стоките или върху техните опаковки;
 - б) да се предлагат стоки или да се пускат на пазара, или да се съхраняват за тези цели под знака, или да се предлагат или предоставят услуги под знака;
 - в) да се внасят или да се изнасят стоки под знака;
 - г) използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование;
 - д) да се използва знакът в деловите книжа и в рекламата;
 - е) да се използва знакът в сравнителната реклама по начин, който е в противоречие с Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*).
4. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване или датата на приоритет на марката на ЕС, притежателят на тази марка на ЕС също така има право да възпрепятства внасянето в Съюза на стоки от всички трети лица в хода на търговията, без да бъдат пуснати в свободно обращение там, когато такива стоки, включително опаковките, идват от трети държави и върху тях е поставена без разрешение марка, която е идентична с марката на ЕС, регистрирана по отношение на такива стоки, или която не може да бъде отличена в основните си аспекти от тази марка.

Правото на притежателя на марка на ЕС съгласно първа алинея изтича, ако по време на производство с цел да се установи дали марката на ЕС е била нарушена, започнато в съответствие с Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета (**) относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, деклараторът или държателят на стоките представи доказателства, че притежателят на марката на ЕС няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайно местоназначение.

(*) Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно заблуждаващата и сравнителната реклама (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21).

(**) Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 година относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ L 181, 29.6.2013 г., стр. 15).“

12) Вмъкват се следните членове:

„Член 9а

Право за забрана на подготвителни действия във връзка с използването на опаковка или други средства

Когато има риск опаковките, етикетите, маркировките, елементите или устройствата за защита или автентичност или другите средства, върху които е поставена марката, биха могли да се използват за стоки или услуги, и тази употреба би представлявала нарушение на правата на притежателя по член 9, параграфи 2 и 3, притежателят на тази марка има право да забрани следните действия, извършвани в хода на търговията:

- а) поставянето на знак, идентичен или сходен с марката на ЕС, върху опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства, върху които може да бъде поставяна марката;
- б) предлагането или пускането на пазара или складирането за тези цели, или вноса или износа на опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства, върху които се поставя марката.

Член 9б

Дата на противопоставяне на правата срещу трети лица

1. Правата, предоставени от марка на ЕС, могат да бъдат противопоставени на трети лица, считано от датата на публикуването на регистрацията на марката.
2. Може да бъде поискано разумно обезщетение за действия, извършени след датата на публикуване на заявката за марка на ЕС, в случаите, при които след публикуването на регистрацията на марката тези действия биха били забранени в резултат на това публикуване.
3. Сезираният във връзка с конкретен случай съд не се произнася по същество, докато регистрацията не бъде публикувана.“

13) Член 12 се заменя със следното:

„Член 12

Ограничения на действието на марка на ЕС

1. Марката на ЕС не дава право на притежателя да забранява на трети лица да използват, в процеса на търговия:
 - а) името или адреса на третото лице — когато третото лице е физическо лице;
 - б) знаци или означения, които не са отличителни или са свързани с вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, момента на производство на стоките или на предоставянето на услугата, или с други характеристики на стоките или услугите;
 - в) марката на ЕС с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на притежателя на тази марка, по-специално когато използването на тази марка е необходимо, за да се означаи предназначението на продукт или услуга, най-вече като принадлежности или резервни части.
2. Параграф 1 се прилага само ако използването от третото лице е в съответствие с почтените практики в областта на производството или търговията.“

14) Член 13, параграф 1 се заменя със следното:

- „1. Марката на ЕС не дава право на своя притежателя да забрани използването ѝ за стоки, които са били пуснати на пазара в Европейското икономическо пространство под тази марка от притежателя или с негово съгласие.“

15) Въмъква се следният член:

„Член 13а

Позоваване на правото на притежателя на по-късно регистрирана марка като защита в производство за установяване на нарушение

1. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на марка на ЕС няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка на ЕС, ако тази по-късна марка не би била обявена за недействителна в съответствие с член 53, параграф 1, 3 или 4, член 54, параграф 1 или 2 или член 57, параграф 2 от настоящия регламент.

2. В хода на производство за установяване на нарушение притежателят на марка на ЕС няма право да забрани използването на по-късно регистрирана национална марка, ако тази по-късно регистрирана национална марка не би била обявена за недействителна в съответствие с член 8 или член 9, параграф 1 или 2 или член 46, параграф 3 от Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета (*).

3. Когато притежателят на марка на ЕС няма право да забрани използването на по-късно регистрирана марка съгласно параграф 1 или 2, притежателят на тази по-късно регистрирана марка няма право да забрани използването на посочената по-ранна марка на ЕС в рамките на производството за установяване на нарушение.

(*) Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 336, 23.12.2015 г., стр. 1).“

16) В член 15, параграф 1 втора алинея се заменя със следното:

„Използване по смисъла на първа алинея представлява също така:

- а) използването на марката на ЕС под форма, различаваща се от формата, под която тя е регистрирана, по елементи, които не променят отличителния характер на марката, независимо от това дали марката под формата, в която е използвана, е също регистрирана на името на притежателя;
- б) поставянето на марката на ЕС върху стоките или върху тяхната опаковка в Съюза единствено за целите на износа.“

17) В член 16, параграф 1 уводното изречение се заменя със следното:

„1. Освен ако членове 17—24 не предвиждат друго, марката на ЕС като обект на собственост се разглежда в нейната цялост и за цялата територия на Съюза като национална марка, регистрирана в държавата членка, в която, според регистъра:“.

18) Член 17 се изменя, както следва:

- а) параграф 4 се заличава;
- б) въмъкват се следните параграфи:

„5а. Заявката за регистрация на прехвърляне съдържа информация за идентифициране на марката на ЕС, новия притежател, стоките и услугите, за които се отнася прехвърлянето, както и документи, надлежно установяващи прехвърлянето в съответствие с параграфи 2 и 3. Заявката може да съдържа освен това, когато е приложимо, информация за идентифициране на представителя на новия притежател.

5б. Комисията приема актове за изпълнение, в които се определят:

- а) подробното съдържание на заявката за регистрация на прехвърляне;
- б) видовете документи, необходими за установяване на прехвърляне, като се взема предвид съгласието, дадено от регистрирания притежател и неговия правопреемник;
- в) подробностите за това как да се обработват заявки за частични прехвърляния, като се гарантира, че стоките и услугите в остатъка от регистрацията и новата регистрация не се припокриват и че за новата регистрация е създадено отделно досие, включително нов регистрационен номер.

Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.

5в. Когато условията, приложими за регистрацията на прехвърляне, както са определени в параграфи 1—3 или в актовете за изпълнение, посочени в параграф 5б, не са изпълнени, Службата уведомява заявителя за пропуските. Ако пропуските не бъдат отстранени в определения от Службата срок, тя отхвърля заявката за регистрация на прехвърлянето.

5г. Възможно е да бъде подадена само една заявка за регистрация на едно прехвърляне за две или повече марки, при условие че регистрираният притежател и неговият правопреемник са едни и същи във всеки отделен случай.

5д. Параграфи 5а—5г се прилагат и за заявките за марки на ЕС.

5е. В случай на частично прехвърляне всяка заявка, подадена от първоначалния притежател и очакваща решение по отношение на първоначалната регистрация, се счита за висяща по отношение на остатъка от регистрацията и новата регистрация. В случай че се предвижда плащането на такси за заявката и че тези такси са платени от първоначалния притежател, новият притежател не е длъжен да плаща допълнителни такси за тази заявка.“

19) Член 18 се заменя със следното:

„Член 18

Прехвърляне на марка, регистрирана на името на агент

1. Когато марка на ЕС е била регистрирана на името на агента или представителя на лице, което е притежател на тази марка, без разрешението на притежателя, последният има право да поиска прехвърлянето на регистрацията на марка на ЕС в негова полза, освен ако този агент или представител не обоснове своите действия.

2. Притежателят може да представи искане за прехвърляне съгласно параграф 1 от настоящия член пред:

а) Службата съгласно член 53, параграф 1, буква б), вместо да подаде искане за обявяване на недействителност;

б) съд за марките на Европейския съюз („съд за марките на ЕС“) съгласно предвиденото в член 95, вместо да предяви насрещен иск за обявяване на недействителност въз основа на член 100, параграф 1.“

20) Член 19 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. По искане на една от страните правата, посочени в параграф 1, или прехвърлянето на тези права, се вписват в регистъра и се публикуват.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. По искане на една от страните се заличава или изменя вписване в регистъра, извършено съгласно параграф 2.“

21) В член 20 се добавя следният параграф:

„4. По искане на една от страните се заличава или изменя вписване в регистъра, извършено съгласно параграф 3.“

22) В член 22 се добавя следният параграф:

„6. По искане на една от страните се заличава или изменя вписване в регистъра, извършено съгласно параграф 5.“

23) Въмъква се следният член:

„Член 22а

Процедура за вписване на лицензии и други права в регистъра

1. Член 17, параграфи 5а и 5б и правилата, приети съгласно него, и член 17, параграф 5г се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на регистрацията на вещно право или прехвърлянето на вещно право съгласно посоченото в член 19, параграф 2, мярката за принудително изпълнение съгласно член 20, параграф 3, участието в производство по несъстоятелност съгласно член 21, параграф 3, както и по отношение на регистрацията или прехвърлянето на лицензия съгласно член 22, параграф 5 при следните условия:

- а) изискването относно идентифицирането на стоките и услугите, за които се отнася прехвърлянето, не се прилага по отношение на искане за регистрация на вещно право, принудително изпълнение или производство по несъстоятелност;
- б) изискването относно документи, доказващи прехвърлянето, не се прилага, когато искането е отправено от притежателя на марката на ЕС.

2. Заявката за регистрация на правата, посочена в параграф 1, не се счита за подадена, докато не бъде заплатена необходимата такса.

3. Заявката за регистрация на лицензия може да съдържа искане за вписване на лицензия в регистъра като едно или няколко от следните неща:

- а) изключителна лицензия,
- б) сублицензия, в случай че лицензията е предоставена от лицензополучател, чиято лицензия е вписана в регистъра,
- в) лицензия, ограничена само до част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката,
- г) лицензия, ограничена до част от Съюза,
- д) временна лицензия.

Когато е подадено искане за регистриране на лицензия като лицензия по букви в), г) и д) от първа алинея, в заявката за регистрация на лицензия трябва да са посочени стоките и услугите, частта от Съюза и срока, за които се дава лицензията.

4. В случай че не са изпълнени условията за регистрация, предвидени в членове 19—22, в параграфи 1 и 3 от настоящия член и в другите приложими правила, приети съгласно настоящия регламент, Службата уведомява заявителя за пропуск. Ако пропускът не бъде отстранен в определения от Службата срок, последната отхвърля заявката за регистрация.

5. Параграфи 1 и 3 се прилагат *mutatis mutandis* за заявки за марки на ЕС.“

24) Въмъква се следният член:

„Член 24а

Процедура за отмяна или промяна на вписването в регистъра на лицензии и други права

1. Регистрация, направена съгласно член 22а, параграф 1, се отменя или променя по искане на едно от заинтересованите лица.

2. Заявката съдържа регистрационния номер на марката на ЕС и описание на правото, чиято регистрация се иска да бъде отменена или променена.

3. Заявката за отмяна на лицензия, вещно право или принудителна мярка не се счита за подадена, докато не бъде заплатена необходимата такса.
4. Заявката се придружава от документи, удостоверяващи, че регистрираното право вече не съществува или че лицензополучателят или притежателят на друго право е съгласен с отмяната или промяната на регистрацията.
5. Ако условията за отмяна или промяна на регистрацията не са изпълнени, Службата уведомява заявителя за пропуск. Ако пропускът не бъде отстранен в определения от Службата срок, последната отхвърля заявката за отмяна или промяна на регистрацията.
6. Параграфи 1—5 от настоящия член се прилагат *mutatis mutandis* за вписванията, направени в досиетата съгласно член 22а, параграф 5.“

25) Член 25 се заменя със следното:

„Член 25

Подаване на заявки

1. Заявки за марка на ЕС се подават в Службата.
2. Службата издава без забавяне на заявителя разписка, която съдържа най-малко номера на досието, изображение, описание или друго идентифициращо марката средство, естеството и броя на документите, както и датата на получаването им. Разписката може да бъде издадена по електронен път.“

26) Член 26 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 буква г) се заменя със следното:

„г) изображение на марката, което отговаря на изискванията, установени в член 4, буква б).“;

- б) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Заявката за марка на ЕС подлежи на заплащането на такса за подаване на заявка, която обхваща един клас стоки или услуги и, когато е необходимо, една или повече такси за клас за всеки клас стоки и услуги след първия клас, и когато е приложимо, на такса за търсене.

3. В допълнение към условията, посочени в параграфи 1 и 2, заявката за марка на ЕС трябва да отговаря на формалните условия, установени в настоящия регламент и в актовете за изпълнение, приети съгласно настоящия регламент. Ако в тези условия е предвидено електронно изображение на марката, изпълнителният директор може да определи форматите и максималния размер на съответния електронен файл.“

- в) добавя се следният параграф:

„4. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на заявката. Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

27) Член 27 се заменя със следното:

„Член 27

Дата на подаване

Датата на подаване на заявка за марка на ЕС е датата, на която документите, съдържащи информацията, посочена в член 26, параграф 1, са подадени в Службата от заявителя, при условие че плащането на таксата за подаване на заявка е направено в срок от един месец от датата на подаване на тези документи.“

28) Член 28 се заменя със следното:

„Член 28

Определяне и класификация на стоките и услугите

1. Стоките и услугите, за които се иска регистрация на марка, се класифицират според системата за класификация, установена със Спогодбата от Ница относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марките от 15 юни 1957 г. („Класификацията от Ница“).
2. Стоките и услугите, за които се иска защита с марката, се определят от заявителя достатъчно ясно и точно, за да се позволи на компетентните органи и икономическите оператори само на базата на заявката да определят степента на търсената защита.
3. За целите на параграф 2 могат да бъдат използвани общите означения в заглавията на класовете от Класификацията от Ница или други общи понятия, при условие че те отговарят на необходимите стандарти за яснота и точност, посочени в настоящия член.
4. Службата отхвърля заявката по отношение на означения или понятия, които са неясни или неточни, ако заявителят не предложи приемлива формулировка в срок, определен от Службата за тази цел.
5. Използването на общи понятия, в т.ч. на общи означения от заглавията на класовете от Класификацията от Ница, се тълкува като включващо всички стоки или услуги, недвусмислено обхванати от буквалния смисъл на означението или понятието. Употребата на такива понятия или означения не се тълкува като включваща искане по отношение на стоки или услуги, които не могат да бъдат обхванати от буквалния смисъл.
6. Когато заявителят иска регистрация за повече от един клас, заявителят групира стоките и услугите според класовете от Класификацията от Ница, като всяка група се предшества от номера на класа, към който принадлежи тази група стоки или услуги, и ги представя съгласно поредността на класовете.
7. На отделните стоки и услуги не се гледа като на сходни една с друга въз основа на факта, че попадат в един и същ клас от Класификацията от Ница. На отделните стоки и услуги не се гледа като на несходни една с друга на основание на това, че попадат в различни класове от Класификацията от Ница.
8. Притежателите на марки на ЕС, за които е подадена заявка преди 22 юни 2012 г. и които са регистрирани по отношение на цяло заглавие на клас от Класификацията от Ница, могат да декларират, че намерението им към датата на подаване е било да търсят защита за стоки или услуги извън тези, обхванати от буквалния смисъл на заглавието на този клас, при условие че така определените стоки или услуги са включени в азбучния списък за посочения клас на изданието на Класификацията от Ница, което е било в сила към датата на подаване.

Декларацията се подава в Службата в срок до 24 септември 2016 г. и в нея се посочват по ясен, точен и конкретен начин стоките и услугите извън тези, които недвусмислено са обхванати от буквалния смисъл на означенията в заглавието на класа, за които се е отнасяло първоначалното намерение на притежателя. Службата взема подходящи мерки за нанасяне на съответните промени в регистъра. Възможността да се направи декларация в съответствие с първата алинея на настоящия параграф не засяга прилагането на член 15, член 42, параграф 2, член 51, параграф 1, буква а) и член 57, параграф 2.

Смята се, че марките на ЕС, за които не е подадена декларация в рамките на срока, посочен във втора алинея, включват, считано от изтичането на този срок, само стоки или услуги, ясно обхванати от буквалния смисъл на означенията, включени в заглавието на съответния клас.

9. При изменение на регистъра изключителните права, предоставени чрез марката на ЕС съгласно член 9, не възпрепятстват никое трето лице да продължи да използва дадена марка във връзка със стоки или услуги, когато и доколкото използването на марката за тези стоки или услуги:

- а) е започнало преди изменението на регистъра, и
- б) не нарушава правата на притежателя, основани на буквалното значение на записа на стоките и услугите в регистъра по това време.

В допълнение, изменението на списъка със стоки или услуги, записани в регистъра, не дава на притежателя на марка на ЕС правото да се противопоставя или да подава искане за обявяване на недействителност на по-късна марка, когато и доколкото:

- а) по-късната марка е била в употреба или е била подадена заявка за регистриране на марката за стоки или услуги преди изменението на регистъра; и
- б) използването на марката във връзка с тези стоки или услуги не нарушава или не би нарушило правата на притежателя, основани на буквалното значение на записа на стоките и услугите в регистъра по това време.“

29) Член 29 се изменя, както следва:

- а) в параграф 5 се добавят следните изречения:

„Когато е необходимо, изпълнителният директор иска от Комисията да разгледа възможността за отправяне на запитване дали държавата по смисъла на първото изречение предоставя такова реципрочно третиране. Ако Комисията определи, че се предоставя реципрочно третиране в съответствие с първото изречение, тя публикува съобщение в този смисъл в *Официален вестник на Европейския съюз*.“;

- б) добавят се следните параграфи:

„6. Параграф 5 се прилага от датата на публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* на съобщението, в което се определя, че реципрочното третиране се предоставя, освен ако в съобщението не се посочва по-ранна дата, от която се прилага. Той спира да се прилага от датата на публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз* на съобщението на Комисията, в което се установява, че реципрочното третиране вече не се предоставя, освен ако в съобщението не се посочва по-ранна дата, от която това е приложимо.

7. Съобщенията, посочени в параграфи 5 и 6, следва да бъдат публикувани също и в Официалния вестник на Службата.“

30) Член 30 се заменя със следното:

„Член 30

Претендиране на приоритет

1. Претенциите за приоритет се представят заедно със заявката за марка на ЕС и включват датата, номера и държавата на предходната заявка. Документацията в подкрепа на претенциите за приоритет се представя в срок от три месеца от датата на подаване.

2. Комисията приема актове за изпълнение, в които се посочва конкретно каква документация трябва да се подаде при претендиране на приоритет на предишна заявка в съответствие с параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.

3. Изпълнителният директор може да определи, че документацията, която заявителят следва да предостави в подкрепа на претенцията за приоритет, може да бъде по-малко подробна от необходимото съгласно конкретното посочване, прието в съответствие с параграф 2, при условие че необходимата информация е вече на разположение на Службата от други източници.“

31) Член 33 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следното изречение:

„Претенцията за приоритет се подава заедно със заявката за марка на ЕС.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Всеки заявител, който желае да се позове на приоритет в съответствие с параграф 1, прилага доказателства за представяне на стоките или услугите под марката, за която е подадена заявка, в срок от три месеца от датата на подаване.“;

в) добавя се следният параграф:

„4. Комисията приема актове за изпълнение, в които се посочва конкретно какъв вид доказателства трябва да бъдат представени и подробностите за тях при претендиране на изложен приоритет в съответствие с параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

32) Член 34 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„1а. Претенциите за предходност се представят или заедно със заявката за марка на ЕС, или в срок от два месеца от датата на подаване на заявката и включват посочване на държавата членка или държавите членки, в които или за които е регистрирана марката, номера и датата на подаване на съответната регистрация, както и стоките и услугите, за които е регистрирана марката. Когато в заявката се претендира за предходността на една или няколко регистрирани по-ранни марки, документацията в подкрепа на претенцията за предходност се представя в срок от три месеца от датата на подаване. Когато заявителят желае да предяви претенция за предходност след подаването на заявката, документацията в подкрепа на претенцията за предходност се представя на Службата в срок от три месеца от получаването на претенцията за предходност.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Предходността, претендирана за дадена марка на ЕС, изтича, когато по-ранната марка, чиято предходност се претендира, е обявена за недействителна или е отменена. Когато по-ранната марка е отменена, предходността изтича, при условие че отмяната поражда действие преди датата на подаване на заявка или датата на приоритет на марката на ЕС.“;

в) добавят се следните параграфи:

„4. Службата информира Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс или централното ведомство за индустриална собственост на съответната държава членка за претенцията за предходност.

5. Комисията приема актове за изпълнение, в които се посочва конкретно каква документация трябва да се подаде при претендиране на предходност на национална марка или на марка, регистрирана съгласно международни споразумения, които имат действие в дадена държава членка в съответствие с параграф 1а от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.

6. Изпълнителният директор може да определи, че документацията, която заявителят следва да предостави в подкрепа на претенцията за предходност, може да бъде по-малко подробна от необходимото съгласно конкретното посочване, прието в съответствие с параграф 5, при условие че необходимата информация е вече на разположение на Службата от други източници.“

33) Член 35 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Претенциите за предходност, подадени съгласно параграф 1 от настоящия член, включват посочване на регистрационния номер на марката на ЕС, името и адреса на нейния притежател, държавата членка или държавите членки, в които или за които е регистрирана по-ранната марка, номера и датата на подаване на съответната регистрация, стоките и услугите, за които е регистрирана марката, и онези, по отношение на които се претендира предходност, както и удостоверителна документация, както е предвидено в правилата, приети съгласно член 34, параграф 5.“;

б) следните параграфи се добавят:

„3. Ако изискванията за претендиране на предходност не са изпълнени, Службата уведомява притежателя на марката на ЕС за пропускат. Ако пропусъкът не бъде отстранен в определения от Службата срок, последната отхвърля претенцията.

4. Прилага се член 34, параграфи 2, 3, 4 и 6.“

34) Член 36 се изменя, както следва:

а) параграф 1, буква б) се заменя със следното:

„б) заявката за марка на ЕС отговаря на условията и изискванията, посочени в член 26, параграф 3.“;

б) в параграф 2 думите „в определените срокове“ се заменят с „в рамките на два месеца от получаването на нотификацията“;

в) в параграф 5 се добавят следните изречения:

„При липса на други критерии за определяне на класовете, които платената сума е предназначена да покрие, Службата взема класовете по реда им в класификацията. Заявката се счита за оттеглена по отношение на онези класове, за които не са били заплатени полагащите се такси или същите са били само частично заплатени.“;

г) добавя се следният параграф:

„8. Ако изискванията по параграф 1, букви б) и в) не са били изпълнени само по отношение на някои стоки или услуги, Службата отхвърля заявката или се губи правото на приоритет или правото на предходност само по отношение на тези стоки и услуги.“

35) Член 37 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заличава;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Заявката не може да бъде отхвърлена, преди на заявителя да е била предоставена възможност да оттегли или да измени заявката си или да изложи своите бележки. За тази цел Службата уведомява заявителя за основанията за отказ на регистрацията и определя срок, в който той може да оттегли или да измени заявката си или да представи своите бележки. Ако заявителят не отстрани основанията за отказ на регистрацията, Службата отказва регистрацията изцяло или частично.“

36) Член 38 се заменя със следното:

„Член 38

Доклад с резултатите от търсенето

1. По искане на заявителя за марка на ЕС при подаване на заявката, Службата съставя доклад с резултатите от търсенето в Европейския съюз („доклад с резултатите от търсенето в ЕС“), в който се посочват откритите предходни марки на ЕС или заявки за марки на ЕС, които съгласно член 8 могат да бъдат използвани като основание против регистрацията на марката на ЕС, за която се подава заявка.

2. Когато по време на подаването на заявка за марка на ЕС заявителят поиска изготвянето на доклад с резултатите от търсенето от централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и когато съответната такса за търсенето е била платена в рамките на срока за плащане на таксата за подаване на заявката, Службата изпраща незабавно копие от заявката за марка на ЕС до централните ведомства за индустриална собственост на всяка държава членка, която е информирала Службата за решението си да извърши търсене в собствените си регистри на марки по отношение на заявки за марки на ЕС.

3. Всяко от централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки, посочени в параграф 2 от настоящия член, предава доклад с резултатите от търсенето, в който или се посочват откритите по-ранни национални марки, заявките за национални марки или марките, които са регистрирани съгласно международни споразумения, имащи действие в държавата членка или държавите членки, които съгласно член 8 могат да бъдат използвани като основание срещу регистрацията на заявената марка на ЕС, или се посочва, че при търсенето не са установени подобни права.
4. Службата, след консултация с управителния съвет, предвиден в член 124 („управителния съвет“), определя съдържанието и подробните правила за изготвянето на докладите.
5. Службата плаща определена сума на всяко едно централно ведомство за индустриална собственост за всеки един доклад с резултати от търсенето, предоставен от ведомството в съответствие с параграф 3. Размерът на тази сума, който е един и същ за всяко ведомство, се определя от Бюджетния комитет посредством решение, прието с мнозинство от три четвърти от представителите на държавите членки.
6. Службата изпраща на заявителя за марка на ЕС поискания доклад с резултатите от търсенето в ЕС и всички поискани и получени национални доклади с резултатите от търсенето.
7. След публикуването на заявката за марка на ЕС Службата информира притежателите за всички по-ранни марки на ЕС или заявки за марки на ЕС, посочени в доклада с резултатите от търсенето в ЕС, за публикуването на заявката за марка на ЕС. Последното се прилага независимо от това дали заявителят е поискал да получи доклада с резултатите от търсенето в ЕС, освен в случаите, когато притежателят на по-ранна регистрация или заявка поиска да не получава нотификацията.“

37) Член 39 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Ако условията, на които трябва да отговаря заявката за марка на ЕС, са изпълнени, заявката се публикува за целите на член 41, освен ако нейната регистрация не е отказана съгласно член 37. Публикуването на заявката не засяга информация, която вече е предоставена на обществеността по друг начин в съответствие с настоящия регламент или с актовете, приети съгласно настоящия регламент.“;

б) добавят се следните параграфи:

„3. Когато публикуваната заявка съдържа грешка по вина на Службата, Службата коригира грешката служебно или по искане на заявителя и публикува корекцията.

Правилата, приети съгласно член 43, параграф 3, се прилагат *mutatis mutandis*, когато дадена корекция е поискана от заявителя.

4. Член 41, параграф 2 се прилага и когато корекциите се отнасят до списъка на стоките или услугите или до изображението на марката.

5. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на публикацията на заявката. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

38) Член 40 се заменя със следното:

„Член 40

Бележки на трети лица

1. Всяко физическо или юридическо лице, както и всяка група или организация, представляваща фабриканти, производители, доставчици на услуги, търговци или потребители, могат да изпратят на Службата писмени бележки, посочващи на кое от основанията по членове 5 и 7 марката не следва да бъде регистрирана служебно.

Лицата и групите или организациите, посочени в първа алинея, не са страни в производството пред Службата.

2. Бележките на трети лица се представят до изтичането на срока за представяне на възражения или, когато е подадено възражение срещу марката, преди постановяване на окончателно решение по възражението.

3. Представянето на бележки съгласно параграф 1 се извършва без да се засяга правото на Службата по собствена инициатива да открие повторно процедурата по разглеждане на абсолютни основания по всяко време преди регистрацията, когато това е целесъобразно.

4. Бележките, посочени в параграф 1, се съобщават на заявителя, който може да даде становище по тях.“

39) Член 41 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 е добавя следната буква:

„г) от лицата, които имат право съгласно съответното законодателство на Съюза или национално право да упражняват посочените в член 8, параграф 4а права.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Възражението е в писмена форма и е мотивирано. То се счита за направено едва след плащането на таксата за възражение.“

в) добавя се следният параграф:

„4. В срок, определен от Службата, възразяващият може да представи факти, доказателства и аргументи в подкрепа на възражението си.“

40) В член 42 параграф 2 се заменя със следното:

„2. По молба на заявителя притежателят на по-ранна марка на ЕС, който е направил възражение, представя доказателства, че през петте години, предхождащи датата на подаването или датата на приоритета на заявката за марка на ЕС, по-ранната марка на ЕС е била реално използвана в Съюза за стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се обосновава възражението, или че съществуват основателни причини за неизползването, доколкото към тази дата по-ранната марка на ЕС е била регистрирана преди не по-малко от пет години. При липса на такива доказателства възражението се отхвърля. Ако по-ранната марка на ЕС е била използвана само за една част от стоките или услугите, за които е регистрирана, тя се смята за регистрирана, за целите на разглеждането на възражението, само за тази част от стоките или услугите.“

41) Въмъква се следният член:

„Член 42а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които подробно се определя процедурата за подаване и разглеждане на възражения, посочена в членове 41 и 42.“

42) В член 43 се добавя следният параграф:

„3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които подробно се определя процедурата, уреждаща изменението на заявката.“

43) Член 44 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква б) се заменя със следното:

„б) преди Службата да е определила датата на подаване, посочена в член 27, и в рамките на срока за подаване на възражение, предвиден в член 41, параграф 1.“;

б) параграф 3 се заличава;

в) вмъква се следният параграф:

„4а. Когато Службата констатира, че изискванията по параграф 1 и правилата, приети съгласно параграф 9, буква а), не са спазени, тя приканва заявителя да отстрани пропуските в определен от Службата срок. Ако пропуските не бъдат отстранени преди изтичане на определения срок, Службата отказва обявяването на разделяне.“;

г) добавят се следните параграфи:

„8. Когато обявяването на разделяне е свързано със заявка, която вече е публикувана съгласно член 39, разделянето се публикува. Заявката за разделяне се публикува. С публикуването не започва нов срок за подаване на възражения.

9. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

а) подробното съдържание на обявяването на разделяне на заявка, подадена съгласно параграф 1;

б) подробности за това как да се процедира с обявяването на разделяне на заявка, като се гарантира, че за заявката за разделяне се създава отделно досие, включително нов номер на заявката;

в) подробната информация, която трябва да се съдържа в публикацията на заявката за разделяне съгласно параграф 8.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

44) Член 45 се заменя със следното:

„Член 45

Регистрация

1. Ако дадена заявка отговаря на изискванията на настоящия регламент и ако в срока, посочен в член 41, параграф 1, не е било подадено възражение или подадено такова е било анулирано чрез оттегляне, отхвърляне или друга разпоредба, търговската марка и посочените в член 87, параграф 2 данни се вписват в регистъра. Тази регистрация се публикува.

2. Службата издава удостоверение за регистрация. Удостоверението може да бъде издадено по електронен път. Службата предоставя заверени или незаверени копия на удостоверението срещу заплащане на такса, когато тези копия се издават не по електронен път.

3. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят подробното съдържание и формата на удостоверението за регистрация, посочено в параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

45) Член 47 се заменя със следното:

„Член 47

Подновяване

1. Регистрацията на марката на ЕС се подновява по искане на притежателя на марката на ЕС или на всяко изрично упълномощено от него лице, при условие че таксите са били платени.

2. Службата информира притежателя на марката на ЕС и всеки притежател на регистрирано право върху марката на ЕС за изтичането на срока на регистрацията поне шест месеца преди това изтичане. Службата не носи отговорност, ако не може да предостави тази информация и това не засяга изтичането на срока на регистрацията.

3. Искането за подновяване се представя в срок от шест месеца преди датата на изтичане на регистрацията. Заплащането на основната такса за подновяването и, ако е необходимо, на една или повече такси за клас за всеки клас стоки или услуги след първия също се извършва в този срок. В противен случай искането може все още да бъде подадено и таксите — платени, в рамките на допълнителен срок от шест месеца след изтичане на датата на регистрацията, при условие за заплащане на допълнителна такса за закъсняло плащане на таксата за подновяване или закъсняло подаване на искането за подновяване в рамките на този допълнителен срок.

4. Искането за подновяване включва:

- а) името на лицето, което подава искане за подновяване;
- б) регистрационния номер на марката на ЕС, която трябва да се поднови;
- в) ако подновяването се иска само за част от регистрираните стоки и услуги — посочване на онези класове или онези стоки и услуги, за които се иска подновяване, или пък на онези класове или онези стоки и услуги, за които не се иска подновяване, групирани според класовете на Класификацията от Ница, като всяка група се предшества от номера на класа по тази класификация, към който принадлежи тази група стоки или услуги, и е представена съгласно поредността на класовете в тази класификация.

Ако е направено плащането, посочено в параграф 3, се счита, че то съставлява искане за подновяване при условие че съдържа всички необходими указания за установяване на целта на плащането.

5. Когато искането е подадено или таксите са платени само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана марката на ЕС, регистрацията се подновява само за съответните стоки или услуги. Когато заплатените такси не са достатъчни, за да обхванат всички класове стоки и услуги, за които се иска подновяване, регистрацията се подновява, ако е ясно кой клас или кои класове трябва да бъдат включени. При отсъствието на други критерии Службата взема предвид класовете по реда на класификацията.

6. Подновяването влиза в сила в деня след датата на изтичането на срока на регистрацията. Подновяването се регистрира.

7. Когато искането за подновяване е подадено в сроковете, предвидени в параграф 3, но останалите условия за подновяване, предвидени в настоящия член, не са изпълнени, Службата уведомява заявителя за констатираните пропуски.

8. Когато искането за подновяване не е подадено или е подадено след изтичането на срока, предвиден в параграф 3, или когато таксите не са заплатени или са заплатени едва след като е изтекъл въпросният срок, или когато посочените в параграф 7 пропуски не са отстранени в този срок, Службата решава, че регистрацията е изтекла и нотифицира притежателя на марката на ЕС за това. Когато решението стане окончателно, Службата заличава марката от регистъра. Зачистването поражда действие от деня след датата, на която е изтекла съществуващата регистрация. Когато таксите за подновяване са били платени, но регистрацията не е подновена, тези такси се възстановяват.

9. Дадено искане за подновяване може да се подаде за две или повече марки едновременно при заплащане на необходимите такси за всяка марка, при условие че притежателите или представителите са едни и същи във всеки един случай.“

46) Член 48 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Искането за промяна включва елемента от марката, който трябва да бъде променен, както и същия елемент в променения му вариант.

Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на искането за промяна. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.;

б) добавят се следните параграфи:

„4. Докато изискваната такса не бъде заплатена, се счита, че искането не е било подадено. Ако таксата не е била платена или не е била изцяло платена, Службата уведомява заявителя за това. Когато промяната се отнася до един и същ елемент на две или повече регистрации на името на един и същ притежател, може да се подаде само едно искане. Изискваната такса се плаща за всяка регистрация, която се променя. Ако изискванията за промяна на регистрацията не са изпълнени, Службата уведомява заявителя за пропускат. Ако пропусъкът не бъде отстранен в определения от Службата срок, последната отхвърля искането.

5. Публикуването на регистрацията на промяната съдържа изображение на променената марка на ЕС. Третите лица, чиито права могат да бъдат засегнати от промяната, могат да оспорят регистрацията ѝ в срок от три месеца след публикуването. Членове 41 и 42 и правилата, приети съгласно член 42а, са приложими по отношение на публикуването на регистрацията на промяната.“

47) Въмъква се следният член:

„Член 48а

Промяна на името или адреса

1. Всяка промяна на името или адреса на притежателя на марката на ЕС, която не е промяна на марката на ЕС в съответствие с член 48, параграф 2 и не е следствие на пълно или частично прехвърляне на марката на ЕС, се вписва в регистъра по искане на притежателя.

Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на искането за промяна на името или адреса съгласно първа алинея от настоящия параграф. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.

2. За промяна на името или адреса по отношение на две или повече регистрации на името на един и същ притежател може да се подаде само едно искане.

3. Ако изискванията за промяна на регистрацията не са изпълнени, Службата уведомява притежателя на марката на ЕС за пропускат. Ако пропусъкът не бъде отстранен в определения от Службата срок, последната отхвърля искането.

4. Параграфи 1—3 се прилагат също за промяна на името или адреса на регистрирания представител.

5. Параграфи 1—4 се прилагат за заявки за марки на ЕС. Промяната се вписва в досиетата, съхранявани от Службата във връзка със заявката за марка на ЕС.“

48) Член 49 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Ако изискванията по параграф 1 и съгласно актовете за изпълнение, посочени в параграф 8, не са изпълнени или списъкът на стоки и услуги, които съставляват отделно обособената регистрация, се припокрива със стоките и услугите, които остават в оригиналната регистрация, Службата приканва притежателя на марката на ЕС да отстрани пропуските в определения от Службата срок. Ако пропуските не бъдат отстранени преди изтичането на определения срок, Службата отказва обявяването на разделяне.“;

б) добавя се следният параграф:

„8. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

а) подробното съдържание на обявяването на разделяне съгласно параграф 1;

б) подробности за това как да се процедира с обявяването на разделяне на регистрацията, като се гарантира, че за отделно обособената регистрация се създава отделно досие, включително нов регистрационен номер.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

49) Член 50 се изменя, както следва:

а) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Отказът се обявява писмено пред Службата от притежателя на марката. Отказът има действие едва след като бъде вписан в регистъра. Валидността на отказа от марка на ЕС, който е обявен пред Службата след подаването на искането за отмяна на тази марка съгласно член 56, параграф 1, зависи от окончателното отхвърляне или оттегляне на искането за отмяна.

3. Отказът се вписва в регистъра само със съгласието на притежателя на право, свързано с марката на ЕС и вписано в регистъра. Ако е била регистрирана лицензия, отказът се вписва в регистъра само ако притежателят на марката на ЕС докаже, че е информирал лицензополучателя за намерението си да се откаже. Вписването на отказа се прави след изтичането на срока от три месеца след датата, на която притежателят съобщи на Службата, че е информирал лицензополучателя за намерението си да се откаже, или преди изтичането на този срок, веднага щом докаже, че лицензополучателят е дал съгласието си.“;

б) добавят се следните параграфи:

„4. Ако не са изпълнени изискванията, приложими за отказа, Службата съобщава пропуските на заявителя. Ако пропуските не бъдат отстранени в определения от Службата срок, последната отхвърля вписването на отказа в регистъра.

5. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на обявяването на отказа съгласно параграф 2 от настоящия член и каква документация се изисква, за да се удостовери съгласието на трето лице в съответствие с параграф 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

50) В член 53 параграф 1 се изменя, както следва:

а) добавя се следната буква:

„г) когато съществува по-ранно наименование на произход или географско указание, както е посочено в член 8, параграф 4а, и са изпълнени условията, посочени в същия параграф.“;

б) добавя се следната алинея:

„Всички условия, посочени в първата алинея, трябва да бъдат изпълнени към датата на подаване или датата на приоритет на марката на ЕС.“

51) В член 54 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Когато притежателят на марка на ЕС в продължение на пет последователни години е бил съгласен с използването на по-късна марка на ЕС в Съюза, като е знаел за това използване, той губи правото си въз основа на по-ранната марка да иска обявяването на по-късната марка за недействителна по отношение на стоките или услугите, за които по-късната марка е била използвана, освен в случаите, когато подаването на заявката за регистрация на по-късната марка на ЕС е било направено недобросъвестно.

2. Когато притежателят на по-ранна национална марка, както е посочено в член 8, параграф 2, или на друг по-ранен знак, посочен в член 8, параграф 4, в продължение на пет последователни години е бил съгласен с използването на по-късна марка на ЕС в държавата членка, в която тази по-ранна марка или друг по-ранен знак е защитен(а), като е знаел за това използване, той губи правото си въз основа на по-ранната марка или другия по-ранен знак да иска обявяването на по-късната марка за недействителна по отношение на стоките или услугите, за които по-късната марка е била използвана, освен в случаите, когато подаването на заявката за регистрация на по-късната марка на ЕС е било направено недобросъвестно.“

52) Член 56 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, буква в) изразът „по силата на законодателството на съответната държава-членка“ се заменя с изреча „съгласно законодателството на Съюза или правото на съответната държава членка“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Искането за отмяна или за обявяване на недействителност е недопустимо, когато по искане, което се отнася до същия предмет и същото основание между същите страни, има произнесено решение по същество от Службата или от Съда за марките на ЕС съгласно предвиденото в член 95, и решението на Службата или на този съд относно искането е окончателно.“

53) В член 57 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Ако притежателят на марката на ЕС поиска това, притежателят на по-ранна марка на ЕС, който е страна по производството за обявяване на недействителност, представя доказателства, че през петгодишния период, който предхожда датата на заявката за обявяване на недействителност, по-ранната марка на ЕС е била реално използвана в Съюза за стоките или услугите, за които е регистрирана и които са посочени от притежателя на тази по-ранна марка като основание на заявката, или че съществуват основателни причини за неизползването, при условие че към тази дата по-ранната марка на ЕС е била регистрирана най-малко отпреди пет години. Ако към датата на подаване на заявката за марка на ЕС или датата на приоритета на заявката за марка на ЕС по-ранната марка на ЕС е била регистрирана най-малко преди пет години, притежателят на по-ранната марка на ЕС представя доказателства, че условията, посочени в член 42, параграф 2, са били изпълнени към тази дата. При липса на такива доказателства заявката за обявяване на недействителност се отхвърля. Ако по-ранната марка на ЕС е била използвана само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, тя се счита за регистрирана, за целите на разглеждането на искането за обявяване на недействителност, само за тази част от стоките или услугите.“

54) Въмъква се следният член:

„Член 57а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които се определят подробностите по процедурите за отмяна или обявяване на недействителност на марка на ЕС, посочени в членове 56 и 57, както и прехвърлянето на марка на ЕС, регистрирана на името на агент, посочено в член 18.“

55) В член 58 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Решенията на всички компетентни да приемат решения отдели в Службата, които са изброени в член 130, букви а)—г) и при целесъобразност — буква е) от посочения член, подлежат на обжалване. Тези решения пораждат действие едва от датата на изтичане на срока за обжалване, посочен в член 60. Подаването на жалба има суспендиращо действие.“

56) Член 60 се заменя със следното:

„Член 60

Срокове и форма

1. Жалбата се подава до Службата в писмена форма в срок от два месеца от датата на нотифициране на решението. Жалбата се счита за подадена едва след плащане на таксата за обжалване. Жалбата се подава на езика на производството, при което е взето решението — предмет на обжалване. В срок от четири месеца от датата на нотифициране на решението се представя писмено изложение на основанията за обжалването.

2. При производства *inter partes* в отговора си ответникът може да потърси решение, което отменя или променя оспорваното решение по точка, която не е повдигната в обжалването. Тези искания престават да пораждат действие, ако обжалващият сложи край на производството.“

57) Член 62 се заличава.

58) В член 64 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Решенията на апелативния състав пораждат действие едва след изтичане на срока, посочен в член 65, параграф 5, или, ако в този срок е била подадена жалба пред Общия съд, от датата, на която тя е отхвърлена, или от датата на всяка жалба, подадена пред Съда срещу решението на Общия съд.“

59) Член 65 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Жалби срещу решенията на апелативните състави във връзка с жалби могат да се подават пред Общия съд.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Общият съд може да отмени или да промени оспорваното решение.“;

в) параграфи 5 и 6 се заменят със следното:

„5. Жалбата се подава до Общия съд в срок от два месеца от датата на нотифициране на решението на апелативния състав.

6. Службата взема необходимите мерки, за да се съобрази с решението на Общия съд, или, в случай на обжалване на това решение, с решението на Съда.“

60) Вмъква се следният член:

„Член 65а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а за определяне на:

- а) формалното съдържание на жалбата по член 60, както и процедурата за подаване на жалба и за нейното разглеждане;
- б) формалното съдържание и формата на решенията на апелативния състав по член 64;
- в) възстановяването на таксата за обжалване по член 60.“;

61) Заглавието на дял VIII се заменя със следното:

„СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА КОЛЕКТИВНИТЕ МАРКИ И СЕРТИФИКАТНИТЕ МАРКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ“.

62) Преди член 66 се вмъква следното заглавие на раздел:

„РАЗДЕЛ 1

Колективни марки на ЕС.

63) В член 66 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Дялове I—VII и IX—XIV се прилагат за колективните марки на ЕС, доколкото настоящият раздел не предвижда друго.“

64) Член 67 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Заявителят на колективна марка на ЕС представя правила за използването ѝ в срок от два месеца от датата на подаване на заявката.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на правилата, посочени в параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

65) Член 69 се заменя със следното:

„Член 69

Бележки на трети лица

Когато на Службата са представени писмени бележки относно колективна марка на ЕС съгласно член 40, тези бележки могат също да се основават на конкретните основания за отхвърляне на заявка за колективна марка на ЕС по член 68.“

66) В член 71 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Писмени бележки, направени в съответствие с член 69, могат да бъдат подавани и по отношение на изменени правила за използване.“

67) В дял VIII се добавя следният раздел:

„РАЗДЕЛ 2

Сертификатни марки на ЕС

Член 74а

Сертификатни марки на ЕС

1. Сертификатна марка на ЕС е марка на ЕС, описана като такава при подаване на заявката и годна да отличава стоките или услугите, които са сертифицирани от притежателя на марката по отношение на материала, начина на производство на стоките или способа на предоставяне на услугите, качеството, точността или други характеристики, с изключение на географския произход, от стоките и услугите, които не са сертифицирани по този начин.

2. Всяко физическо или юридическо лице, включително институции, органи и образувания, подчинени на публичното право, може да подава заявки за сертификатни марки на ЕС, при условие че това лице не извършва стопанска дейност, включваща доставката на стоки или услуги от сертифицирания вид.

3. Дялове I—VII и IX—XIV се прилагат за сертификатните марки на ЕС, доколкото настоящият раздел не предвижда друго.

*Член 74б***Правила за използване на сертификатната марка на ЕС**

1. Заявителят на сертификатна марка на ЕС представя правилата за използване на сертификатната марка в срок от два месеца след датата на подаване на заявката.
2. В правилата за използването се посочват лицата, които имат право да използват марката, характеристиките, които се сертифицират с марката, как сертифициращият орган следва да тества тези характеристики и да упражнява надзор върху използването на марката. В същите правила се посочват и условията за използване на марката, включително санкциите.
3. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на правилата, посочени в параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.

*Член 74в***Отхвърляне на заявката**

1. В допълнение към основанията за отхвърляне на заявка за марка на ЕС, предвидени в членове 36 и 37, заявка за сертификатна марка на ЕС се отхвърля, когато тя не отговаря на условията, посочени в членове 74а и 74б или когато правилата за използване противоречат на обществения ред или на добрите нрави.
2. Заявка за сертификатна марка на ЕС се отхвърля също така, когато има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато е възможно тя да бъде възприета като нещо различно от сертификатна марка.
3. Заявката не се отхвърля, ако заявителят, в резултат на изменение на правилата за използването, отговори на изискванията, установени в параграфи 1 и 2.

*Член 74г***Бележки на трети лица**

Когато на Службата са представени писмени бележки относно сертификатна марка на ЕС съгласно член 40, тези бележки могат също да се основават на конкретните основания за отхвърляне на заявката за сертификатна марка на ЕС по член 74в.

*Член 74д***Използване на сертификатната марка на ЕС**

Използването на сертификатна марка на ЕС от лица, които имат право да я използват съгласно правилата за използване, посочени в член 74б, отговаря на изискванията на настоящия регламент, при условие че са изпълнени и другите условия, предвидени в настоящия регламент по отношение на използването на марки на ЕС.

*Член 74е***Изменение на правилата за използване на марката**

1. Притежателят на сертификатна марка на ЕС представя на Службата всяко изменение на правилата за използване.
2. Измененията не се посочват в регистъра, ако изменените правила не отговарят на изискванията на член 74б или съдържат едно от основанията за отказ, посочени в член 74в.

3. Писмени бележки в съответствие с член 74 г. могат да бъдат подавани и по отношение на изменени правила за използване.

4. За целите на настоящия регламент измененията на правилата за използване пораждат действие едва от датата на вписване на изменението в регистъра.

Член 74ж

Прехвърляне

Чрез дерогация от член 17, параграф 1, сертификатна марка на ЕС може да бъде прехвърляна само на лице, което отговаря на изискванията на член 74а, параграф 2.

Член 74з

Лица, които имат право да предявяват искове за установяване на нарушение

1. Само притежателят на сертификатна марка на ЕС или лице, изрично упълномощено от него за тази цел, има право да предявява иск за установяване на нарушение.

2. Притежателят на сертификатна марка на ЕС има право да търси обезщетение от името на лицата, получили право да използват марката, за понесените от тях вреди вследствие на неразрешено използване на марката.

Член 74и

Основания за отмяна

В допълнение към основанията за отмяна, предвидени в член 51, правата на притежателя на сертификатна марка на ЕС се отменят въз основа на искане до Службата или въз основа на предявен насрещен иск в производство за установяване на нарушение, когато е изпълнено някое от следните условия:

- а) притежателят вече не отговаря на изискванията на член 74а, параграф 2;
- б) притежателят не предприема разумни мерки с оглед предотвратяване на използването на марката по начин, несъвместим с условията за използване, предвидени в правилата за използване, чиито изменения при необходимост са били вписани в регистъра;
- в) начинът, по който марката е била използвана от притежателя, е довел до това тя да въведе в заблуждение обществеността по посочения в член 74в, параграф 2 начин;
- г) изменението на правилата за използване на марката е било вписано в регистъра в нарушение на разпоредбите на член 74е, параграф 2, освен ако притежателят на марката чрез ново изменение на правилата за използване не се съобрази с изискванията, посочени в посочения член.

Член 74й

Основания за недействителност

В допълнение към основанията за недействителност, предвидени в членове 52 и 53, сертификатна марка на ЕС се обявява за недействителна въз основа на искане до Службата или въз основа на насрещен иск в производство за установяване на нарушение, когато тя е била регистрирана в нарушение на разпоредбите на член 74в, освен ако притежателят на марката, чрез изменение на правилата за използване, не се съобрази с изискванията в член 74в.

Член 74к

Преобразуване

Без да се засяга член 112, параграф 2, преобразуване на заявка за сертификатна марка на ЕС или на регистрирана сертификатна марка на ЕС не се осъществява, когато националното право на съответната държава членка не предвижда регистрацията на гаранционни или сертификатни марки съгласно член 28 от Директива (ЕС) 2015/2436.“

68) Член 75 се заменя със следното:

„Член 75

Форма на решенията и съобщенията на Службата

1. В решенията на Службата се посочват мотивите, на които те се основават. Те се основават единствено на мотивите или доказателствата, по които засегнатите страни са имали възможност да представят становище. Когато пред Службата се провежда устно производство, решението може да бъде взето устно. Впоследствие на страните се връчва решението в писмен вид.

2. Във всяко решение, съобщение или известие на Службата се посочват отделът или подразделението на Службата, както и името или имената на отговорния служител или служители. Те се подписват от този служител или тези служители или вместо подпис на тях се поставя печат или щемпел на Службата. Изпълнителният директор може да определи, че други начини за идентифициране на отдела или подразделението на Службата, както и името на отговорния служител или служители или идентификация, различна от печат, могат да бъдат използвани в случаите, когато решения, съобщения или известия на Службата се предават по факс или чрез друго техническо средство за комуникация.

3. Решенията на Службата, които подлежат на обжалване, се придружават от писмено съобщение, в което се посочва, че жалбата трябва да се подава в Службата в писмен вид в рамките на двумесечен срок, считано от датата на съобщаване на въпросното решение. В съобщенията вниманието на страните се насочва и към разпоредбите на членове 58, 59 и 60. Страните не могат да се позовават на довода, че не са били информирани от Службата за наличието на производство по обжалване.“

69) В член 76, параграф 1 се добавя следното изречение:

„В производството за обявяване на недействителност по член 52 Службата ограничава своята проверка до основанията и аргументите, представени от страните.“

70) В член 77 се добавя следният параграф:

„4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които се определят подробните правила за устните производства, включително подробните правила относно използването на езиците в съответствие с член 119.“

71) Член 78 се изменя, както следва:

а) в параграф 3 се добавя следното изречение:

„Срокът за призоваване е най-малко един месец, освен ако заинтересованите лица не се споразумеят за по-кратък срок.“;

б) добавят се следните параграфи:

„5. Изпълнителният директор определя размера на разносните, които трябва да бъдат заплатени, включително авансовите плащания, във връзка с разходите по събирането на доказателства по настоящия член.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които се определят подробните правила за събиране на доказателства.“;

72) Член 79 се заменя със следното:

„Член 79

Нотифициране

1. Службата нотифицира служебно на засегнатите лица всички решения и покани за явяване пред нея, както и всяко известие или друго съобщение, даващо началото на срок или чието нотифициране е предвидено в други разпоредби на настоящия регламент или на актове, приети съгласно настоящия регламент, или чието нотифициране е разпоредено от изпълнителния директор.
2. Изпълнителният директор може да определи кои документи, различни от решения, за които има срок за обжалване, и покани за явяване, се нотифицират с препоръчано писмо с обратна разписка.
3. Нотифицирането може да се извърши по различни начини, включително по електронен път. Подробностите за нотифицирането по електронен път се определят от изпълнителния директор.
4. Когато нотифицирането трябва да се осъществи чрез публично известие, изпълнителният директор определя начина за публикуване на известието и началото на едномесечния срок, след изтичането на който документът се счита за нотифициран.
5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които се определят подробните правила за нотифицирането.“

73) Вмъкват се следните членове:

„Член 79а

Нотифициране на загуба на права

Когато Службата констатира, че е налице загуба на права, произтичаща от настоящия регламент или от актове, приети съгласно настоящия регламент, без да е било прието решение, тя съобщава това на засегнатото лице в съответствие с член 79. Последното може да отправи искане за приемане на решение по този въпрос в рамките на два месеца от нотифицирането на съобщението, ако счита констатацията на Службата за неправилна. Службата приема такова решение единствено при несъгласие с лицето, подало искането; в противен случай Службата изменя своята констатация и информира лицето, подало искането, за приемането на решение.

Член 79б

Съобщения до Службата

1. Съобщенията до Службата могат да се изпращат по електронен път. Изпълнителният директор определя до каква степен и при какви технически условия тези съобщения могат да бъдат подавани по електронен път.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които се определят правилата относно средствата за комуникация, включително електронните средства за комуникация, които да се използват от страните в производствата пред Службата, и формулярите, които Службата следва да предоставя.

Член 79в

Срокове

1. Сроковете се определят в пълни години, месеци, седмици или дни. Изчисляването започва от деня, следващ деня, в който е настъпило съответното събитие. Продължителността на сроковете е не по-малка от един месец и не по-голяма от шест месеца.
2. Преди началото на всяка календарна година изпълнителният директор посочва дните, в които Службата не е отворена за получаване на документи или в които не се доставя поща в населеното място, където се намира Службата.

3. Изпълнителният директор посочва продължителността на периода на прекъсване в случай на общо прекъсване на доставките на пощата в държавата членка, в която се намира Службата, или, в случай на действително прекъсване — на достъпа на Службата до позволените електронни средства за комуникация.

4. Ако някое изключително обстоятелство, като природно бедствие или стачка, прекъсне или попречи на нормалната комуникация между страните по производството и Службата в едната или другата посока, изпълнителният директор може да определи, че за страните по производството, които са с постоянен адрес или място на стопанска дейност в засегнатата държава членка или назначили свой представител с място на стопанска дейност в засегнатата държава членка, всички определени от него срокове, които иначе биха изтекли на или след началната дата на това обстоятелство, се удължават до посочена от него дата. При определянето на тази дата той взема предвид момента на приключване на изключителното обстоятелство. Ако обстоятелството засяга седалището на Службата, при това определяне изпълнителният директор уточнява, че то се прилага за всички страни по производството.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които се определят подробностите по изчисляването на продължителността на сроковете.

Член 79г

Коригиране на грешки и явни пропуски

1. Службата коригира всички езикови грешки или грешки в транскрипцията и явни пропуски в своите решения или технически грешки, допуснати по нейна вина при регистрирането на марката или публикуването на нейната регистрация по своя инициатива или по искане на страна по производството.

2. Когато коригирането на грешки в регистрацията на марката или публикацията на регистрацията е поискано от притежателя, член 48а се прилага *mutatis mutandis*.

3. Службата публикува корекциите на грешки в регистрацията на марката и в публикацията на регистрацията.“

74) Член 80 се заменя със следното:

„Член 80

Отмяна на решения

1. Когато Службата е извършила вписване в регистъра или е взела решение, което съдържа явна грешка по вина на Службата, тя прави нужното вписване да бъде заличено или решението да бъде отменено. В случаите, когато има само една страна в производството, чиито права се засягат от вписването или решението, заличаването на вписването или отмяната на решението се постановяват, макар за страната грешката да не е била явна за страната;.

2. Зачиването на вписването или отмяната на решението, както са посочени в параграф 1, се постановяват, служебно или по искане на една от страните в производството, от отдела, който е извършил вписването или е взел решението. Зачиването на вписването в регистъра или отмяната на решението се осъществяват в срок от една година от датата, на която е извършено вписването в регистъра или е било взето решението, след консултация със страните по производството и с евентуалните притежатели на права върху въпросната марка на ЕС, които са вписани в регистъра. Службата съхранява документацията за всяко такова заличаване или отмяна;.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които се определя процедурата за отмяна на решението или заличаване на вписването в регистъра;

4. Настоящият член не засяга правото на страните да подадат жалба съгласно членове 58 и 65, нито възможността за коригиране на грешки и явни пропуски съгласно член 79 г. Когато срещу решение на Службата, съдържащо грешка, е подадена жалба, производството по обжалване става безпредметно след отмяната от Службата на нейното решение съгласно параграф 1 от настоящия член. В последния случай таксата за обжалване се възстановява на жалбоподателя.“

75) Член 82 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Настоящият член не се прилага за сроковете, предвидени в член 27, член 29, параграф 1, член 33, параграф 1, член 36, параграф 2, член 41, параграфи 1 и 3, член 47, параграф 3, член 60, член 65, параграф 5, член 81, параграф 2 и член 112, както и за сроковете, предвидени в параграф 1 от настоящия член, или за срока за претенцията за предходност по член 34, след като заявката е била подадена.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Ако Службата удовлетвори молбата, се счита, че последствията от неспазването на срока не са настъпили. Ако бъде прието решение между датата на изтичане на неспазения срок и молбата за продължаване на производството, отделът, който е компетентен да взема решения относно пропуснатото действие, преразглежда решението и, ако извършването на пропуснатото действие само по себе си е достатъчно, приема различно решение. Ако в резултат на преразглеждането Службата заключи, че първоначалното решение не се налага да бъде променено, тя потвърждава посоченото решение писмено.“

76) Въмъква се следният член:

„Член 82а

Прекъсване на производството

1. Производството пред Службата се прекъсва:

- а) в случай на смърт или недееспособност на заявителя или на притежателя на марка на ЕС или на лицето, упълномощено съгласно националното право да действа от негово име. Доколкото такава смърт или недееспособност не засягат упълномощаването на представител, назначен съгласно член 93, производството се спира само по молба на този представител;
- б) в случай че заявителят или притежателят на марка на ЕС е възпрепятстван по юридически причини в резултат на предприети действия спрямо имуществото му да продължи производството пред Службата;
- в) в случай на смърт или недееспособност на представителя на заявител или на притежателя на марка на ЕС или в случай този представител по юридически причини в резултат на предприети действия спрямо имуществото му същият е възпрепятстван да продължи производството пред Службата.

2. Производството пред Службата се възобновява веднага след като е била установена самоличността на лицето, упълномощено да го продължи.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които се определят подробните правила за възобновяване на производството пред Службата.“

77) Член 83 се заменя със следното:

„Член 83

Позоваване на общите принципи

При липсата на процедурни разпоредби в настоящия регламент или в приетите актове съгласно настоящия регламент, Службата взема предвид общоприетите в тази област принципи в държавите членки.“

78) Член 85 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Губещата страна в производство по възражение, производство по отмяна, производство по обявяване на недействителност или производство по обжалване заплаща всички разноси, направени от другата страна. Без да се засяга член 119, параграф 6, губещата страна също заплаща всички разноси, направени от другата страна за нуждите на производството, включително пътните и дневните разходи и възнаграждението на представител по смисъла на член 93, параграф 1, в рамките на тарифите, определени за всяка категория разноси при условията, установени в акта за изпълнение, който трябва да бъде приет в съответствие с параграф 1а от настоящия член. Таксите, които са за сметка на губещата страна, се ограничават до таксите, които са заплатени от другата страна за възражение, за искане за отмяна или обявяване на недействителност на марката на ЕС и за обжалване.“;

б) вмъква се следният параграф:

„1а. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят максималните тарифи за разносните, направени за нуждите на производството и реално извършени от спечелилата страна. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.

При определянето на тези суми по отношение на пътните и дневните разходи Комисията взема предвид разстоянието между мястото на пребиваване или на стопанска дейност на страната, представителя, свидетеля или експерта и мястото, където се провежда устното производство, процедурната фаза, през която са направени разносните, и — доколкото става дума за разноски за представителство по смисъла на член 93, параграф 1 — необходимостта да се гарантира, че със задължението за заплащане на разносните не може да бъде злоупотребявано от другата страна по тактически съображения. Дневните разходи се изчисляват в съответствие с Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и Условиата за работа на другите служители на Съюза, посочени в Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОБС) № 259/68 на Съвета (*).

Губещата страна заплаща разносните само за една възразяваща страна и когато е приложимо — само за един представител.

(*) ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.“;

в) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Отделът по споровете или отделът по отмяна, или апелативният състав определя размера на разносните, които трябва да се възстановят съгласно параграфи 1-5 от настоящия член, когато разносните се ограничават до таксите, платени на Службата, и до разносните за представителство. Във всички останали случаи регистраторът на апелативния състав или член на персонала на отдела по споровете или на отдела по отмяна определя при поискване размера на разносните, които ще бъдат възстановявани. Искането е допустимо само в рамките на два месеца, следващи датата, на която решението, предмет на молбата за определяне на разносните, е станало окончателно, и се придружава от изчисление на разносните и удостоверяващи документи. За разносните за представителство съгласно член 93, параграф 1 е достатъчно уверение от представителя, че разносните действително са извършени. За останалите разноски е достатъчно да се установи тяхната правдоподобност. Когато размерът на разносните е определен съгласно първото изречение от настоящия параграф, разносните за представителство се изплащат в размера, определен вакта, приет в съответствие с параграф 1а от настоящия член, независимо дали са били действително извършени.“;

г) добавя се следният параграф:

„7. Решението за определяне на размера на разносните, в което се излагат основанията, на които се базира, може да бъде преразглеждано с решение на отдела по споровете или отдела по отмяна, или апелативния състав по молба, подадена в срок от един месец от датата на нотифициране на присъдените разходи. Докато не бъде платена таксата за преразглеждане на размера на разносните, молбата не се счита за подадена. Според случая отделът по споровете, отделът по отмяна или апелативният състав взема решение по молбата за преразглеждане на решението, с което се определят разносните, без устно производство.“

79) В член 86, параграф 2 второто изречение се заменя със следното:

„Всяка държава членка определя един орган, който да отговаря за проверката на автентичността на решението, посочено в параграф 1, и съобщава данните му за контакт на Службата, Съда и Комисията. Този орган прилага към решението заповедта за принудително изпълнение на решението, без да са необходими допълнителни формалности, освен проверка за автентичност на решението.“

80) Член 87 се заменя със следното:

„Член 87

Регистър на марките на ЕС

1. Службата води регистър на марките на ЕС и редовно го актуализира.

2. В регистъра се съдържат следните вписвания, свързани със заявки и регистрации на марки на ЕС:

а) датата на подаване на заявката;

б) номерът, под който е подадена заявката;

- в) датата на публикуване на заявката;
 - г) името и адреса на заявителя;
 - д) името и служебния адрес на представителя, когато не е представител по смисъла на член 92, параграф 3, първо изречение;
 - е) изображението на марката заедно с посочване на нейното естество; и когато е приложимо, описание на марката;
 - ж) посочване на наименованието на стоките и услугите;
 - з) данни, отнасящи се до исканията за установяване на приоритет в съответствие с член 30;
 - и) данни, отнасящи се до исканията за установяване на изложбен приоритет в съответствие с член 33;
 - й) данни, отнасящи се до претенциите за предходност на регистрирана по-ранна марка, както е посочено в член 34;
 - к) декларация, че марката е станала отличителна вследствие на използването ѝ, съгласно член 7, параграф 3;
 - л) посочване, че марката е колективна марка;
 - м) посочване, че марката е сертификатна марка;
 - н) езикът, на който е подадена заявката, и вторият език, който заявителят е посочил в заявката си съгласно член 119, параграф 3;
 - о) датата на регистрация на марката в регистъра и регистрационния номер;
 - п) уверение за това, че заявката произтича от промяна на международна регистрация, посочваща Съюза съгласно член 161 от настоящия регламент, заедно с датата на международната регистрация съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол или датата, на която е вписано териториалното разширение за Европейския съюз, извършено след международната регистрация съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол и, когато е приложимо, датата на приоритета на международната регистрация.
3. Регистърът съдържа и следните данни, заедно с датата на тяхното вписване:
- а) промени в името, адреса или националността на притежателя на марка на ЕС или промяна на държавата, в която се намира неговият постоянен адрес, седалище или предприятие;
 - б) промени в името или служебния адрес на представителя, когато е представител, посочен в член 92, параграф 3, първо изречение;
 - в) когато се назначава нов представител, името и служебният адрес на този представител;
 - г) изменения и промени на марката съгласно членове 43 и 48 и поправки на грешки;
 - д) известие за изменения на правилата, уреждащи използването на колективната марка съгласно член 71;
 - е) данни за претенциите за предходност на регистрирана по-ранна марка, както е посочено в член 34, в съответствие с член 35;
 - ж) пълни или частични прехвърляния съгласно член 17;
 - з) създаване или прехвърляне на вещно право съгласно член 19 и естество на вещното право;
 - и) принудително изпълнение съгласно член 20 и производство по несъстоятелност съгласно член 21;
 - й) предоставяне или прехвърляне на лицензия съгласно член 22 и, когато е приложимо, данни за вида на лицензията;
 - к) подновяване на регистрация съгласно член 47, датата, от която е влязло в сила подновяването, и всякакви ограничения съгласно член 47, параграф 4;

- л) вписване на дата на изтичане на регистрацията съгласно член 47;
 - м) декларации за оттегляне или отказ от страна на притежателя на марката съгласно членове 43 и 50 съответно;
 - н) дата на подаване и елементите на възражение съгласно член 41, на искане съгласно член 56, или насрещен иск за отмяна съгласно член 100, параграф 4 или за обявяване на недействителност, или на жалба съгласно член 60, както и данните за тях;
 - о) дата и съдържание на решение по възражение, искане или насрещен иск съгласно член 57, параграф 6 или член 100, параграф 6, трето изречение, или по жалбата съгласно член 64;
 - п) вписване на получаването на молбата за преобразуване съгласно член 113, параграф 2;
 - р) заличаване на представителя, вписан съгласно параграф 2, буква д) от настоящия член;
 - с) заличаване на предходността на национална марка;
 - т) изменение или заличаване от регистъра на елементите, посочени в букви з), и) и й) от настоящия параграф;
 - у) замяна на регистрацията на марка на ЕС с международна регистрацията съгласно член 157;
 - ф) дата и номер на международни регистрации, основаващи се на заявка за марка на ЕС, която е регистрирана като марка на ЕС съгласно член 148, параграф 1;
 - х) дата и номер на международни регистрации, основаващи се на марка на ЕС съгласно член 148, параграф 2;
 - ц) разделяне на регистрацията съгласно член 44 и разделяне на регистрацията съгласно член 49, заедно с елементите, посочени в параграф 2 от настоящия член по отношение на разделената регистрацията, както и изменения списък на стоките и услугите в първоначалната регистрацията;
 - ч) отмяна на решение или вписване в регистъра съгласно член 80, когато отмяната засяга решение или вписване, което вече е публикувано;
 - ш) известие за изменения на правилата, уреждащи използването на сертификатната марка съгласно член 74е.
4. Изпълнителният директор може да определи, че в регистъра трябва да се вписват други елементи, различни от посочените в параграфи 2 и 3 от настоящия член, при условията на член 123, параграф 4.
5. Регистърът може да бъде поддържан в електронен вид. За целите, посочени в параграф 9, Службата събира, организира, оповестява публично и съхранява елементите, посочени в параграфи 2 и 3, включително всякакви лични данни. Службата прави регистъра лесно достъпен за обществеността.
6. Притежателят на марката на ЕС се нотифицира за всяка промяна в регистъра.
7. При поискване и при заплащане на такса Службата предоставя заверени или незаверени извлечения от регистъра.
8. Обработването на данните, отнасящи се до вписванията, посочени в параграфи 2 и 3, включително всякакви лични данни, се извършва за целите на:
- а) управлението на заявките и/или регистрациите, описани в настоящия регламент и в приетите в съответствие с него актове;
 - б) поддържането на публичен регистър за проверка от и информация на публичните органи и на икономическите оператори, така че те да могат да упражняват правата, предоставени им по силата на настоящия регламент, и да бъдат информирани за съществуването на по-ранни права, принадлежащи на трети лица; както и

в) изготвянето на доклади и статистическа информация, които позволяват на Службата да оптимизира своите операции и да подобри функционирането на системата.

9. Всички данни, включително лични, които се отнасят до вписванията в параграфи 2 и 3, се считат, че представляват обществен интерес и до тях може да има достъп всяко трето лице. От съображения за правна сигурност вписванията в регистъра се съхраняват за неограничен период от време.“

81) Вмъкват се следните членове:

„Член 87а

База данни

1. В допълнение към задължението за водене на регистър марки на ЕС по смисъла на член 87 Службата събира и съхранява в електронна база данни всички данни, предоставени от заявителите или от всяка друга страна в производството съгласно настоящия регламент или приетите в съответствие с него актове.

2. Електронната база данни може да включва лични данни, извън тези, включени в регистъра съгласно член 87, доколкото тези данни се изискват от настоящия регламент или от приетите в съответствие с него актове. Събирането, съхраняването и обработването на такива данни следва да служат за целите на:

- а) управлението на заявките и/или регистрациите, описани в настоящия регламент и в приетите в съответствие с него актове;
- б) достъпа до информацията, която е необходима за по-лесното и ефективно провеждане на съответното производство;
- в) контактите със заявителите и другите страни в производството;
- г) изготвянето на доклади и статистическа информация, които позволяват на Службата да оптимизира своите операции и да подобри функционирането на системата.

3. Изпълнителният директор определя условията за достъп до електронната база данни и начина, по който съдържанието ѝ, различно от личните данни, посочени в параграф 2 от настоящия член, но включващо данните, посочени в член 87, може да се предоставя в машинночитаем формат, включително съответните такси за достъпа.

4. Достъпът до личните данни, посочени в параграф 2, е ограничен и тези данни не се оповестяват публично, освен ако заинтересованата страна е дала своето изрично съгласие.

5. Всички данни се съхраняват за неограничен период от време. Заинтересованата страна обаче може да поиска заличаване на всички лични данни от базата данни 18 месеца след изтичането на марката или приключването на съответното производство *inter partes*. Заинтересованата страна има право да получи поправка на неточни или погрешни данни по всяко време.

Член 87б

Онлайн достъп до решенията

1. За информация и справка на обществеността в интерес на прозрачността и предвидимостта се предоставя онлайн достъп до решенията на Службата. Всяка от страните в производството, довело до приемането на решението, има право да поиска включените в решението лични данни да бъдат заличени.

2. Службата може да предоставя онлайн достъп до съдебни решения на съдилища на Съюза и на национални съдилища, свързани с нейните задачи, за да повиши обществената осведоменост по въпросите на интелектуалната собственост, както и да насърчи сближаването на практиките. По отношение на личните данни Службата спазва условията за първоначалното публикуване.“

82) Член 88 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато досиетата се проверяват в съответствие с параграф 2 или параграф 3 от настоящия член, документите, свързани с изключване или отвод съгласно член 137, проектите на решения и становища, както и другите вътрешни документи, използвани за изготвянето на решения и становища, и частите от досието, по отношение на които засегнатата страна е изразила особен интерес да бъдат запазени поверителни преди да е било отправено искането за проверка на досиетата, могат да бъдат изключени от проверката, освен ако проверката на такива части от досието е оправдана от първостепенни законни интереси на страната, предизвикала проверката.“;

б) добавят се следните параграфи:

„5. Проверка на досиета на заявки за марки на ЕС и на регистрирани марки на ЕС се прави или на оригиналния документ или на негови копия, или на техническите средства за съхранение, ако досиетата се съхраняват по такъв начин. Изпълнителният директор определя начините на проверка.

6. Когато проверката на досиета се осъществява съгласно предвиденото в параграф 7, искането за проверка на досиетата не се счита за направено, докато не бъде заплатена необходимата такса. Такса не се дължи, ако проверката на техническите средства за съхранение се осъществява онлайн.

7. Проверката на досиетата се осъществява в помещенията на Службата. При поискване проверката на досиетата може да се осъществи посредством издаване на копия на документи от досието. Издаването на такива копия е обусловено от заплащането на такса. При поискване Службата издава също заверени или незаверени копия на заявката за марка на ЕС срещу заплащане на такса.

8. Досиетата, съхранявани от Службата във връзка с международни регистрации, посочващи Съюза, могат да бъдат проверявани при поискване, считано от датата на публикуване, посочена в член 152, параграф 1, в съответствие с определения в параграфи 1, 3 и 4 от настоящия член условия.

(9) Като се спазват ограниченията, предвидени в параграф 4, срещу заплащане на такса Службата може при поискване да съобщава информация от всяко досие на марка на ЕС, за която е направена заявка, или за регистрирана марка на ЕС. Въпреки това Службата може да изиска да се упражни възможността за извършване на проверка на самото досие, ако счита това за подходящо с оглед на количеството на подлежащата на предоставяне информация.“

83) Въмъква се следният член:

„Член 88а

Съхраняване на досиетата

1. Службата съхранява досиетата за всяка процедура, свързана със заявка или регистрация на марка на ЕС. Изпълнителният директор определя формата, в който се съхраняват тези досиета.

2. Когато досиетата се съхраняват в електронен формат, електронните файлове или техните резервни копия се съхраняват за неограничен период. Оригиналните документи, подадени от страните по производствата и съставляващи основата на тези електронни файлове, подлежат на унищожаване след изтичането на определен срок от датата на получаването им в Службата, който се определя от изпълнителния директор.

3. Когато и доколкото досиета или части от тях се съхраняват в какъвто и да е друг формат освен електронен, документите или доказателствените средства, съставляващи част от тези досиета, се съхраняват най-малко пет години след края на годината, в която заявката е отхвърлена или оттеглена или се счита за оттеглена, регистрацията на марката на ЕС е изтекла напълно съгласно член 47, регистриран е пълен отказ на марка на ЕС съгласно член 50 или марката на ЕС е напълно премахната от регистъра съгласно член 57, параграф 6 или член 100, параграф 6.“

84) Член 89 се заменя със следното:

„Член 89

Периодични публикации

1. Службата публикува периодично:

- а) Бюлетин на марките на ЕС, който съдържа публикации на заявки и вписвания в регистъра, както и други данни, свързани със заявки или регистрации на марки на ЕС, чието публикуване е предвидено в настоящия регламент или в приетите съгласно него актове;
- б) Официален вестник на Службата, който съдържа съобщения и информация от общ характер от изпълнителния директор, както и всякаква друга информация, свързана с настоящия регламент или неговото прилагане.

Публикациите, посочени в букви а) и б) от първа алинея, могат да се извършват по електронен път.

2. Бюлетинът на марките на ЕС се публикува по начин и с честотата, които се определят от изпълнителния директор.

3. Официалният вестник на Службата се публикува на езиците на Службата. Изпълнителният директор обаче може да реши, че някои данни се публикуват в Официалния вестник на Службата на официалните езици на Съюза.

4. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

- а) датата, която е датата на публикуване в Бюлетина на марките на ЕС;
- б) начинът на публикуване на вписвания относно регистрацията на марка, които не съдържат промени спрямо публикацията на заявката;
- в) формите, под които изданията на Официалния вестник на Службата могат да се предоставят на обществеността.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

85) Член 90 се изменя, както следва:

- а) вмъква се числото „1“ преди първа алинея;
- б) добавят се следните параграфи:

„2. Службата не събира такси за съобщаването на информация или за отварянето на досиета за проверка.

3. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят подробните правила, съгласно които Службата и органите на държавите членки трябва да си обменят информация и отварят досиета за проверка, като се вземат предвид ограниченията, на които съгласно член 88 подлежи проверката на досиетата, свързани със заявки или регистрации на марки на ЕС, когато тя е отворена за трети лица. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

86) В член 92 параграфи 2 — 4 се заменят със следното:

„2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 3, второ изречение от настоящия член, физическите или юридическите лица, които нямат постоянен адрес или основно място на стопанска дейност, или истинско и действително промишлено или търговско предприятие в Европейското икономическо пространство, се представляват пред Службата в съответствие с член 93, параграф 1 във всички производства, предвидени в настоящия регламент, с изключение на подаването на заявка за марка на ЕС.

3. Физическите и юридическите лица, чиито постоянен адрес или основно място на стопанска дейност или действително и сериозно промишлено или търговско предприятие се намират в Европейското икономическо пространство, могат да бъдат представявани пред Службата от свой служител. Служител на юридическо лице, за което се прилага настоящият параграф, може да представлява други юридически лица, които са икономически свързани с първото юридическо лице, дори ако тези други юридически лица нямат нито постоянен адрес, нито основно място на стопанска дейност, нито действително и сериозно промишлено или търговско предприятие в рамките на Европейското икономическо пространство. По искане на Службата, или където е подходящо, на страна по производството служителите, които действат като представители по смисъла на настоящия параграф, подават подписано пълномощно за добавяне в досието.

4. Когато е налице повече от един заявител или повече от едно трето лице, действащи заедно, се назначава общ представител.“

87) Член 93 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Представителството на физическите или юридическите лица пред Службата може да бъде осъществявано само:

а) практикуващ юрист, който се ползва с правоспособност на територията на една от държавите — членки на Европейското икономическо пространство, с място на стопанска дейност в рамките на Европейското икономическо пространство, доколкото има право в рамките на посочената държава членка да действа като представител по въпросите на марките;

б) от професионални представители, чиито имена фигурират в списъка, който се води за тази цел от Службата.

При поискване от Службата или когато е уместно, от другата страна в производството, представителите, действащи пред Службата, ѝ представят подписано пълномощно, което се прилага към досиетата.

2. Всяко физическо лице, което отговаря на следните условия, може да бъде вписано в списъка на професионалните представители:

а) гражданин е на една от държавите — членки на Европейското икономическо пространство;

б) мястото му на стопанска дейност или местоработата му е в Европейското икономическо пространство;

в) има право да представлява физически или юридически лица по въпросите на марките пред Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс или пред централното ведомство за индустриална собственост на държава — членка на Европейското икономическо пространство. Когато в съответната държава правото на представителство не зависи от изискването за специална професионална квалификация, лицата, които подават заявка да бъдат вписани в списъка и които действат като представители по въпроси, свързани с марките, пред Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс или пред посочените централни ведомства по индустриална собственост, трябва обичайно да са упражнявали тази дейност в продължение на най-малко пет години. Въпреки това лицата, чиито професионална квалификация да представляват физически или юридически лица по въпроси, свързани с марките, пред Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс или пред посочените централни ведомства по индустриална собственост, е официално призната в съответствие с правилата, установени от съответната държава, не подлежат на условието да са упражнявали професията.“;

б) параграфи 4 и 5 се заменят със следното:

„4. Изпълнителният директор може да предостави дерогация:

а) по отношение на изискването, посочено в параграф 2, буква в), второ изречение, когато заявителят представи доказателство, че е придобил изискваната квалификация по друг начин;

б) по отношение на изискването, посочено в параграф 2, буква а), в случай на висококвалифицирани специалисти, при условие че са изпълнени изискванията, посочени в параграф 2, букви б) и в).

5. Дадено лице може да бъде заличено от списъка на професионалните представители по негово искане или когато вече не е правоспособно да извършва представителство. Измененията в списъка на професионалните представители се публикуват в Официалния вестник на Службата.“

88) Въмъква се следният член:

„Член 93а

Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а за определяне на:

- а) условията и процедурата за назначаване на общ представител, посочен в член 92, параграф 4;
- б) условията, съгласно които служителите, посочени в член 92, параграф 3, и професионалните представители, посочени в член 93, параграф 1, подават до Службата подписано пълномощно с цел извършване на представителство, както и съдържанието на това пълномощно;
- в) обстоятелствата, при които дадено лице може да бъде заличено от списъка на професионалните представители, посочен в член 93, параграф 5.“

89) В дял Х заглавието на раздел 1 се заменя със следното:

„Прилагане на правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела“.

90) Член 94 се изменя, както следва:

- а) заглавието се заменя със следното:

„Прилагане на правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела“;

- б) в параграф 1 „Регламент (ЕО) № 44/2001“ се заменя с „правилата на Съюза относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела“ и се правят необходимите граматически промени;
- в) добавя се следният параграф:

„3. Позоваванията в настоящия регламент на Регламент (ЕО) № 44/2001 включват, когато е уместно, Споразумението между Европейската общност и Кралство Дания относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписано на 19 октомври 2005 г.“

91) В член 96, буква в) текстът „член 9, параграф 3, второ изречение“ се заменя с „член 96, параграф 2“.

92) В член 99 параграф 3 се заменя със следното:

„3. При исковете, посочени в член 96, букви а) и в), възражение за отмяна на марка на ЕС, направено не чрез насрещен иск, а по друг начин, е допустимо доколкото ответникът се позовава на това, че марката на ЕС би могла да бъде отменена поради липса на реално използване към момента на предявяване на иска за установяване на нарушение.“

93) Член 100 се изменя, както следва:

- а) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Съдът за марките на ЕС, пред който е предявен насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност на марка на ЕС, не пристъпва към разглеждането на насрещния иск, докато някоя от заинтересованите страни или съдът не информира Службата за датата, на която насрещният иск е бил предявен. Службата вписва тази информация в регистъра. Ако искането за отмяна или за обявяване на недействителност на марка на ЕС вече е предявено пред Службата преди подаването на насрещния иск, тя информира съда за това и съдът спира производството в съответствие с член 104, параграф 1, до приемането на окончателно решение по искането или до неговото оттегляне.“

б) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Когато съдът за марките на ЕС се е произнесъл с окончателно решение по насрещен иск за отмяна или за обявяване на недействителност на марка на ЕС, копие от решението своевременно се изпраща на Службата от съда или от която и да било от страните в националното производство. Службата или всяка друга заинтересована страна може да поиска информация за това изпращане. Службата отбелязва решението в регистъра и взема всички необходими мерки, за да се съобрази с постановителната му част.“

94) В член 101 параграф 2 се заменя със следното:

„2. По всички въпроси за марките, които не са обхванати от настоящия регламент, съответният съд за марките на ЕС прилага приложимото национално право.“

95) В член 102 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Съдът за марките на ЕС може също да налага мерки или да приема постановления в съответствие с приложимото право, които счита за уместни при обстоятелствата в конкретния случай.“

96) Заглавието „Раздел 4. Преходни разпоредби“ и член 108 се заличават.

97) Член 113 се заменя със следното:

„Член 113

Представяне, публикуване и предаване на молбата за преобразуване

1. Молбата за преобразуване се подава в Службата в съответния срок съгласно член 112, параграф 4, 5 или 6 и включва посочване на основанията за преобразуване в съответствие с член 112, параграф 1, буква а) или б), държавите членки, по отношение на които се иска преобразуването, както и стоките и услугите, подлежащи на преобразуване. Когато преобразуването се иска след неуспешно подновяване на регистрацията, срокът от три месеца, предвиден в член 112, параграф 5, започва да тече в деня след последния ден, в който може да бъде представена молбата за подновяване съгласно член 47, параграф 3. Молбата за преобразуване не се счита за подадена, докато не бъде заплатена таксата за преобразуване.

2. Когато молбата за преобразуване е свързана със заявка за марка на ЕС, която вече е публикувана, или когато молбата за преобразуване е свързана с марка на ЕС, получаването на такава молба се отбелязва в регистъра, а молбата за преобразуване се публикува.

3. Службата проверява дали исканото преобразуване отговаря на условията на настоящия регламент, и по-специално на член 112, параграфи 1, 2, 4, 5 и 6 и параграф 1 от настоящия член, заедно с формалните условия, определени в акта за изпълнение, приет съгласно параграф 6 от настоящия член. Ако условията по отношение на молбата не са изпълнени, Службата уведомява заявителя за пропуските. Ако пропуските не бъдат отстранени в срока, посочен от Службата, тя отхвърля молбата за преобразуване. Когато се прилага член 112, параграф 2, Службата отхвърля молбата за преобразуване като недопустима единствено по отношение на онези държави членки, за които преобразуването е изключено съгласно същата разпоредба. Когато не е заплатена таксата за преобразуване в съответния срок от три месеца съгласно член 112, параграф 4, 5 или 6, Службата информира заявителя, че молбата за преобразуване не се счита за подадена.

4. Ако Службата или съдът за марките на ЕС отхвърли заявката за марка на ЕС или обяви марката на ЕС за недействителна на базата на абсолютни основания чрез позоваване на езика на държава членка, преобразуването се изключва съгласно член 112, параграф 2 за всички държави членки, в които този език е един от официалните езици. Ако Службата или съдът за марки на ЕС отхвърли заявката за марка на ЕС или обяви марката на ЕС за недействителна на базата на абсолютни основания, за които е установено, че се прилагат в целия Съюз, или поради по-ранна марка на ЕС или друго право на индустриална собственост на Европейския съюз, преобразуването се изключва съгласно член 112, параграф 2 за всички държави членки.

5. Когато молбата за преобразуване отговаря на изискванията, посочени в параграф 3 от настоящия член, Службата изпраща молбата за преобразуване и съответните данни, посочени в член 84, параграф 2, на централните ведомства по индустриална собственост на държавите членки, включително на Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, които са счели молбата за приемлива. Службата информира заявителя за датата на изпращане.

6. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

- а) подробното съдържание на молба за преобразуване на заявка за марка на ЕС или регистрирана марка на ЕС в заявка за национална марка съгласно параграф 1;
- б) подробната информация, която трябва да се съдържа в публикацията на молбата за преобразуване съгласно параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

98) В член 114 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Заявката за марка на ЕС или марка на ЕС, препратена в съответствие с член 113, не подлежи на формалните изисквания на националното право, които са различни от предвидените в настоящия регламент или в актовете, приети съгласно настоящия регламент, или които ги допълват“.

99) В член 115, параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„Службата е агенция на Съюза.“

100) В член 116 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Без да се засяга параграф 1, Службата може да използва дългосрочно командировани национални експерти или друг персонал, които не са нейни служители. Управителният съвет приема решение за определяне на правилата за дългосрочното командироване на национални експерти в Службата.“

101) В член 117 думите „по отношение на Службата“ се заменят с „по отношение на Службата и нейния персонал“.

102) Член 119 се изменя, както следва:

а) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Възражението и искането за отмяна или за обявяване на недействителност се подават на един от езиците на Службата.“;

б) вмъква се следният параграф:

„5а. Без да се засяга параграф 5:

- а) всяка молба или декларация във връзка със заявка за марка на ЕС може да се подава на използвания за подаване на заявката за тази марка на ЕС език или на втория език, който заявителят е посочил в заявката;
- б) всяка молба или декларация във връзка с регистрирана марка на ЕС може да се подава на един от езиците на Службата.

Когато обаче молбата се подава чрез използване на предоставени от Службата формуляри, посочени в член 79б, параграф 2, тези формуляри могат да се използват на всеки един от официалните езици на Съюза, при условие че формулярът е попълнен на един от езиците на Службата, доколкото става въпрос за текстови елементи.“;

в) в параграф 6, втора алинея второто изречение се заменя със следното:

„Преводът се представя в срок от един месец от изтичане на срока за представяне на възражения или от датата на подаване на искане за отмяна или за обявяване на недействителност.“;

г) добавят се следните параграфи:

„8. Без да се засягат параграфи 4 и 7 и освен ако не е предвидено друго, в писмените производства пред Службата всяка страна може да използва всеки един от езиците на Службата. Ако избраният език не е езикът, на който се води производството, страната осигурява превод на този език в срок от един месец от датата на представяне на оригиналния документ. Когато заявителят за марка на ЕС е единствената страна в производство пред Службата и езикът, използван за подаване на заявката за марка на ЕС, не е един от езиците на Службата, преводът може също да бъде изпратен на втория език, посочен от заявителя в неговата заявка.

9. Изпълнителният директор определя начина, по който се удостоверява верността на преводите.

10. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

а) степента, до която удостоверителните документи, които се използват в писмените производства пред Службата, могат да се подават на всеки един от езиците на Съюза и необходимостта от осигуряване на превод;

б) необходимите стандарти за преводите, които се изпращат в Службата.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

103) В член 120, параграф 1 думите „регламента за прилагане“ се заменят с „акт, приет в съответствие с настоящия регламент“.

104) Член 122 се заличава.

105) Член 123 се заменя със следното:

„Член 123

Прозрачност

1. Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета (*) се прилага за документи, съхранявани от Службата.

2. Управителният съвет приема подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1049/2001.

3. Решенията, взети от Службата съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да бъдат предмет на жалба пред Европейския омбудсман или на иск пред Съда на Европейския съюз при условията, установени съответно в членове 228 и 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

4. При обработката на лични данни от Службата се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета (**).

(*) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

(**) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).“

106) Въмква се следният член:

„Член 123а

Правила за сигурност за защита на класифицираната информация и на неклассифицираната информация от чувствително естество

Службата прилага принципите за сигурност, които се съдържат в правилата за сигурност на Комисията, отнасящи се до защитата на класифицираната информация на Европейския съюз (КИЕС) и на неклассифицираната информация от чувствително естество, както е посочено в решения (ЕС, Евратом) 2015/443 (*) и 2015/444 (**) на Комисията. Принципите за сигурност обхващат, наред с другото, разпоредби относно обмена, обработката и съхранението на такава информация.

(*) Решение (ЕС, Евратом) 2015/443 на Комисията от 13 март 2015 г. относно сигурността в Комисията (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 41).

(**) Решение (ЕС, Евратом) 2015/444 на Комисията от 13 март 2015 г. относно правилата за сигурност за защита на класифицираната информация на ЕС (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 53).“

107) В дял XII се въмква следният раздел:

„РАЗДЕЛ 1а

Задачи на Службата и сътрудничество за насърчаване на сближаването

Член 123б

Задачи на Службата

1. Службата има следните задачи:

- а) управление и насърчаване на развитието на системата на марката на ЕС, установена в настоящия регламент;
- б) управление и насърчаване на развитието на системата на промишлени дизайни на Европейския съюз, установена в Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета (*);
- в) насърчаване на сближаването на практиките и инструментите в областта на марките, дизайните и моделите в сътрудничество с централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки, включително Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;
- г) задачите, посочени в Регламент (ЕС) № 386/2012 на Европейския парламент и на Съвета (**);
- д) задачите, възложени с Директива 2012/28/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (***).

2. Службата си сътрудничи с институции, органи, служби, ведомства за индустриална собственост, международни и неправителствени организации във връзка със задачите, възложени ѝ в параграф 1.

3. Службата може да предоставя доброволни услуги по медиация с цел подпомагане на страните за уреждане на спорове по взаимно съгласие.

Член 123в

Сътрудничество за насърчаване на сближаването на практиките и инструментите

1. Службата и централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс си сътрудничат, за да се насърчи сближаването на практиките и инструментите в областта на марките, дизайните и моделите.

Без да се засяга параграф 3, това сътрудничество обхваща по-специално следните области на дейност:

- а) разработване на общи стандарти за разглеждане на заявките;
- б) създаване на общи или свързани бази данни и портали за целия Съюз за консултация, търсене и класификация;
- в) непрекъснато предоставяне и обмен на данни и информация, включително за целите на въвеждане на информация в базите данни и порталите, посочени в буква б);
- г) установяване на общи стандарти и практики с оглед осигуряване на оперативна съвместимост между процедурите и системите на цялата територия на Съюза и подобряване на тяхната съгласуваност, ефикасност и ефективност;
- д) споделяне на информация относно правата върху индустриалната собственост и свързаните с тях процедури, включително взаимна подкрепа за информационните бюра и информационните центрове;
- е) обмен на технически експертни знания и съдействие по отношение на областите, посочени в букви а)—д).

2. Въз основа на предложение на изпълнителния директор, управителният съвет определя и координира проекти от интерес за Съюза и държавите членки по отношение на областите, посочени в параграфи 1 и 6, като приканва централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс да участват в тези проекти.

Разработката на проекта съдържа конкретни задължения и отговорности за всяко участващо ведомство за индустриална собственост на държавите членки, Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс и Службата. Службата се консултира с представители на потребителите, по-специално на етапа на разработка на проектите и на оценка на техните резултати.

3. Централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс могат да не участват в проектите, посочени в първа алинея на параграф 2, както и да ограничат или да преустановят временно сътрудничеството си по тях.

Когато се възползват от предвидените в първа алинея възможности, централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс представят на Службата писмено изложение на мотивите за своето решение.

4. След като са се ангажирали с участие в определени проекти, централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, без да се засяга параграф 3, участват ефективно в проектите, посочени в параграф 2, с цел да се осигури тяхното разработване, функциониране, оперативна съвместимост и актуалност.

5. Службата предоставя финансова подкрепа за проектите, посочени в параграф 2, доколкото това е необходимо за осигуряване за целите на параграф 4 на ефективното участие на централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и на Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс в посочените проекти. Тази финансова подкрепа може да бъде предоставена под формата на безвъзмездни средства и непарични вноски. Общият размер на финансирането не надвишава 15 % от годишните приходи на Службата. Бенефициери на безвъзмездните средства са централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс. Безвъзмездните средства могат да се отпускат без покани за представяне на предложения в съответствие с финансовите правила, приложими спрямо Службата, и с принципите на процедурите

относно безвъзмездните средства, които се съдържат в Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета (****) и в Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията (*****).

6. Службата и съответните компетентни органи на държавите членки си сътрудничат на доброволен принцип, за да насърчават повишаването на осведомеността относно системата на марките, и в борбата срещу фалшифицирането. Това сътрудничество включва проекти, които са насочени по-специално към прилагането на установените стандарти и практики, както и към организиране на дейности за образование и обучение. Финансовата подкрепа за тези проекти е част от общия размер на финансирането, посочен в параграф 5. Параграфи 2—5 се прилагат *mutatis mutandis*.

(*) Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 г. относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 5.1.2002 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕС) № 386/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 19 април 2012 г. за възлагане на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) на задачи, свързани с гарантирането на спазването на правата на интелектуална собственост, включително обединяването на представители на публичния и частния сектор в Европейска обсерватория за нарушенията на правата на интелектуална собственост (ОВ L 129, 16.5.2012 г., стр. 1).

(***) Директива 2012/28/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно някои разрешени начини на използване на осиротели произведения (ОВ L 299, 27.10.2012 г., стр. 5).

(****) Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).

(*****) Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията от 29 октомври 2012 г. относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ L 362, 31.12.2012 г., стр. 1).“

108) В дял XII раздели 2 и 3 се заменят със следното:

„РАЗДЕЛ 2

Управителен съвет

Член 124

Функции на управителния съвет

1. Без да се засягат функциите, възложени на бюджетния комитет съгласно раздел 5, управителният съвет има следните функции:

- а) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква в), приема годишната работна програма на Службата за следващата година, като взема предвид становището на Комисията, и предава приетата годишна работна програма на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията;
- б) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква д), и като взема предвид становището на Комисията, приема многогодишна стратегическа програма за Службата, включително стратегията на Службата за международно сътрудничество, след размяна на мнения между изпълнителния директор и съответната комисия в Европейския парламент, и предава приетата многогодишна стратегическа програма на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията;
- в) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква ж), приема годишния доклад за дейността и го предава на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата;
- г) въз основа на проект, представен от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква з), приема многогодишния план за политиката относно персонала;
- д) изпълнява правомощията, които са му предоставени съгласно член 123в, параграф 2;
- е) изпълнява правомощията, които са му предоставени съгласно член 139, параграф 5;
- ж) приема правила за предотвратяване и управление на конфликти на интереси в Службата;
- з) в съответствие с параграф 2 упражнява по отношение на персонала на Службата правомощията, предоставени от Правилника за длъжностните лица на органа по назначаването, както и от Условията за работа на другите служители на Съюза на органа, оправомощен да сключва трудови договори („правомощия на орган по назначаването“);

- и) приема необходимите правила за прилагане на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители на Съюза в съответствие с член 110 от Правилника за длъжностните лица;
- й) съставя списък на кандидатите, както е предвидено в член 129, параграф 2;
- к) осигурява подходящи последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, посочени в член 165а, както и от разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF);
- л) бива консултиран преди приемането на насоките за разглеждане от Службата, както и в другите случаи, предвидени в настоящия регламент;
- м) може да представя становища и да иска информация от изпълнителния директор и от Комисията, ако прецени, че това е необходимо.

2. Управителният съвет приема в съответствие с член 110 от Правилника за длъжностните лица и член 142 от Условията за работа на другите служители на Съюза решение, основано на член 2, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица и на член 6 от Условията за работа на другите служители на Съюза, с което делегира съответните правомощия на орган по назначаването на изпълнителния директор и определя условията, при които посоченото делегиране на правомощия на орган по назначаването може да бъде оттеглено.

Изпълнителният директор има правото от своя страна да делегира тези правомощия на други лица.

Когато изключителни обстоятелства налагат това, управителният съвет може с решение временно да оттегли правомощията на орган по назначаването, делегирани на изпълнителния директор, както и правомощията, които последният е делегирал на други лица, и да ги упражнява пряко или да ги делегира на някой от членовете си или на друг служител, различен от изпълнителния директор.

Член 125

Състав на управителния съвет

1. Управителният съвет се състои от по един представител на всяка държава членка, двама представители на Комисията и един представител на Европейския парламент, както и от съответните им заместници.
2. Членовете на управителния съвет могат да бъдат подпомагани от съветници или експерти при спазване на процедурния правилник.

Член 126

Председател на управителния съвет

1. Управителният съвет избира председател и заместник-председател измежду членовете си. Заместник-председателят замества по право председателя, когато той е възпрепятстван да изпълнява задълженията си.
2. Продължителността на мандата на председателя и на заместник-председателя е четири години. Този мандат може да бъде подновен еднократно. Ако обаче членството им в управителния съвет изтече по време на мандата им, мандатът изтича автоматично на същата дата.

Член 127

Заседания

1. Заседанията на управителния съвет се свикват от неговия председател.
2. Изпълнителният директор участва в разискванията, освен ако управителният съвет не реши друго.

3. Управителният съвет провежда редовно заседание поне веднъж годишно. Освен това той се свиква по инициатива на председателя или по искане на Комисията, или на една трета от държавите членки.
4. Управителният съвет приема свой процедурен правилник.
5. Управителният съвет взема решенията си с абсолютно мнозинство от своите членове. Въпреки това се изисква мнозинство от две трети от неговите членове за решенията, които управителният съвет е оправомощен да приема съгласно член 124, параграф 1, букви а) и б), член 126, параграф 1 и член 129, параграфи 2 и 4. В двата случая всеки член разполага само с по един глас.
6. Управителният съвет може да покани наблюдатели да присъстват на неговите заседания.
7. Секретариатът на управителния съвет се осигурява от Службата.

РАЗДЕЛ 3

Изпълнителен директор

Член 128

Функции на изпълнителния директор

1. Службата се ръководи от изпълнителен директор. Изпълнителният директор отговаря пред управителния съвет.
2. Без да се засягат правомощията на Комисията, управителния съвет и бюджетния комитет, изпълнителният директор е независим при изпълнението на задълженията си и не може да иска или приема инструкции от което и да било правителство или от друг орган.
3. Изпълнителният директор е законният представител на Службата.
4. Изпълнителният директор има по-специално следните функции, които могат да бъдат делегирани:
 - а) взема всички необходими мерки, включително приемането на вътрешни административни инструкции и публикуването на известия, за да гарантира доброто функциониране на Службата;
 - б) изпълнява решенията, приети от управителния съвет;
 - в) изготвя проект на годишната работна програма, в който се посочват прогнозните човешки и финансови ресурси за всяка дейност, и го представя на управителния съвет след консултация с Комисията;
 - г) представя на управителния съвет предложения съгласно член 123в, параграф 2;
 - д) изготвя проект на многогодишната стратегическа програма, включително стратегията на Службата за международното сътрудничество, и го представя на управителния съвет след консултация с Комисията и след размяна на мнения със съответната комисия в Европейския парламент;
 - е) изпълнява годишната работна програма и многогодишната стратегическа програма и докладва пред управителния съвет за тяхното изпълнение;
 - ж) изготвя годишен доклад за дейността на Службата и го представя на управителния съвет за одобрение;
 - з) подготвя проект на многогодишен план за политиката по отношение на персонала и го представя на управителния съвет след консултация с Комисията;
 - и) изготвя план за последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, както и от разследвания на OLAF, и докладва за напредъка два пъти годишно на Комисията и на управителния съвет;

- й) защитава финансовите интереси на Съюза чрез прилагане на превантивни мерки против измама, корупция и други незаконни дейности, чрез ефективни проверки, чрез възстановяване на неоснователно платени суми при установени нередности и, когато е уместно, чрез налагане на ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции;
- к) изготвя стратегия за борба с измамите за Службата и я представя на бюджетния комитет за одобрение;
- л) за да се осигури еднаквото прилагане на регламента, може да препраща жалби до разширения апелативен състав („голям състав“) по правен въпрос, по-специално ако апелативните състави са постановили противоречиви решения по този въпрос;
- м) изготвя прогнозен разчет за приходите и разходите на Службата и изпълнява бюджета;
- н) упражнява правомощията, които са му възложени по отношение на персонала от управителния съвет съгласно член 124, параграф 1, буква з);
- о) упражнява правомощията, предоставени му по член 26, параграф 3, член 29, параграф 5, член 30, параграф 3, член 75, параграф 2, член 78, параграф 5, членове 79, 79б, 79в, член 87, параграф 4, член 87а, параграф 3, член 88, параграф 5, членове 88а, 89, член 93, параграф 4, член 119, параграф 9, член 144, член 144а, параграф 1 и член 144б, параграф 2 и член 144в в съответствие с критериите, установени в настоящия регламент и в приетите съгласно настоящия регламент актове.

5. Изпълнителният директор се подпомага от един или повече заместник изпълнителни директори. В случай на отсъствие на изпълнителния директор или когато той е възпрепятстван, заместник изпълнителният директор или един от заместник изпълнителните директори изпълнява функциите му по реда, определен от управителния съвет.

Член 129

Назначаване и освобождаване на изпълнителния директор и продължаване на мандата

1. Изпълнителният директор се назначава като срочно нает служител на Службата съгласно член 2, буква а) от Условията за работа на другите служители.

2. Изпълнителният директор се назначава от Съвета с обикновено мнозинство от списък с кандидати, предложени от управителния съвет след открита и прозрачна процедура за подбор. Преди да бъде назначен, избраният от управителния съвет кандидат може да бъде поканен да направи изявление пред компетентна комисия в Европейския парламент и да отговори на поставените от нейните членове въпроси. За целите на сключване на договора с изпълнителния директор Службата се представлява от председателя на управителния съвет.

Изпълнителният директор може да бъде отстранен от длъжност единствено с решение на Съвета по предложение на управителния съвет.

3. Мандатът на изпълнителния директор е пет години. Преди да изтече този срок, управителният съвет прави оценка, при която взема предвид оценката на резултатите от работата на изпълнителния директор и бъдещите задачи и предизвикателства пред Службата.

4. Съветът, като взема предвид оценката, посочена в параграф 3, може еднократно да удължи мандата на изпълнителния директор за не повече от пет години.

5. Изпълнителен директор, чийто мандат е бил удължен, не може да участва в друга процедура за подбор за същата длъжност в края на целия му мандат.

6. Заместник изпълнителният директор или заместник изпълнителните директори се назначават или освобождават от длъжност при условията, предвидени в параграф 2, след консултация с изпълнителния директор и, когато е приложимо, с новоизбрания изпълнителен директор. Мандатът на заместник изпълнителния директор е пет години. Той може да бъде удължен еднократно от Съвета за не повече от пет години, след консултация с изпълнителния директор.“

109) Член 130 се изменя, както следва:

а) буква в) се заменя със следното:

„в) отделът, натоварен с воденето на регистъра;“;

б) добавя се следната буква:

„е) друго звено или лице, определено от изпълнителния директор за това.“

110) В член 131 позоваването на „членове 36, 37 и 68“ се заменя с „членове 36, 37, 68 и 74в“.

111) В член 132 параграф 2 се изменя, както следва:

а) третото изречение се заменя със следното:

„Решенията, свързани с разходите или с процедурите, се вземат от един-единствен член.“;

б) добавя се следната алинея:

„Комисията приема актове за изпълнение за определяне на точния вид на решенията, които се вземат от един-единствен член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

112) Член 133 се заменя със следното:

„Член 133

Отдел, натоварен с воденето на регистъра

1. Отделът, натоварен с воденето на регистъра, е отговорен за вземането на решения по отношение на вписванията в регистъра.

2. Той също така е компетентен да поддържа списъка с професионалните представители, посочен в член 93, параграф 2.

3. Решенията на отдела се вземат от един-единствен член.“

113) Член 134 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всеки отдел по отмяна е компетентен да взема решения относно:

а) искания за отмяна или за обявяване на недействителността на марка на ЕС;

б) искания за прехвърляне на регистрацията на марка на ЕС по член 18.“;

б) в параграф 2 третото изречение се заменя със следното:

„Решенията, свързани с разходите или с процедурите, както е посочено в актовете, приети съгласно член 132, параграф 2, се вземат от един-единствен член.“

114) Въмква се следният член:

„Член 134а

Обща компетентност

Решенията, които се изискват по силата на настоящия регламент и които не попадат в рамките на компетентността на проверителя, отдела по споровете, отдела по отмяна или отдела, натоварен с воденето на регистъра, се вземат от всяко длъжностно лице или звено, назначено от изпълнителния директор за тази цел.“

115) Член 135 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Апелативните състави са компетентни да вземат решения по жалбите срещу решенията, взети съгласно членове 131—134а.“;

б) в параграф 2 думите „от разширен състав“ се заменят с думите „от големия състав“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. За да се определят специалните случаи, които са от компетентността на големия състав, следва да се вземе предвид юридическата сложност, важността на случая или специалните обстоятелства, които оправдават това. Такива случаи могат да бъдат отнесени за разглеждане до големия състав:

а) от органа на апелативните състави, посочен в член 136, параграф 4, буква а), или

б) от състава, който се занимава със случая.“;

г) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Големият състав също така е отговорен за представянето на мотивирани становища по правни въпроси, отнесени до него от изпълнителния директор в съответствие с член 128, параграф 4, буква л).“;

д) в параграф 5 последното изречение се заличава.

116) Член 136 се заменя със следното:

„Член 136

Независимост на членовете на апелативните състави

1. Председателят на апелативните състави и председателите на отделните състави се назначават за срок от пет години в съответствие с процедурата, предвидена в член 129 за назначаването на изпълнителен директор. Те не могат да бъдат отстранени от длъжността си по време на този срок, освен ако няма сериозни основания за такова отстраняване и ако Съдът на Европейския съюз, сезиран от назначилата ги институция, не вземе решение в този смисъл.

2. Мандатът на председателя на апелативните състави може да бъде удължен еднократно с пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат, след предварителна положителна оценка на изпълнението на задълженията му, извършена от управителния съвет.

3. Мандатът на председателите на отделните състави може да бъде удължаван с допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат, след предварителна положителна оценка на изпълнението на задълженията им, извършена от управителния съвет, и след консултация с председателя на апелативните състави.

4. Председателят на апелативните състави има следните управленски и организационни функции:

а) председателства президиума на апелативните състави („президиума“), отговарящ за определянето на правилата и организирането на работата на съставите;

б) осигурява изпълнението на решенията на президиума;

- в) разпределя дела към даден състав въз основа на обективни критерии, определени от президиума;
- г) изпраща на изпълнителния директор информация за нуждите от средства на съставите с оглед съставянето на прогнозни разходи за разходите.

Председателят на апелативните състави председателства големия състав.

5. Членовете на апелативните състави се назначават от управителния съвет за срок от пет години. Техният мандат може да бъде удължаван с допълнителни периоди от по пет години или до достигане на възраст за пенсиониране, ако тази възраст бъде достигната по време на новия мандат, след предварителна положителна оценката на изпълнението на задълженията им, извършена от управителния съвет, и след консултация с председателя на апелативните състави.

6. Членовете на апелативните състави не могат да бъдат отстранявани от длъжност, освен ако няма сериозни основания за това и ако Съдът на Европейския съюз, сезиран от управителния съвет по предложение на председателя на апелативните състави, и след консултация с председателя на състава, към който въпросният член принадлежи, не вземе решение в този смисъл.

7. Председателят на апелативните състави и председателите и членовете на отделните апелативни състави са независими. В своите решения те не са обвързани с никакви инструкции.

8. Решенията, постановени от големия състав по жалби, или неговите становища по правни въпроси, поискани от изпълнителния директор съгласно член 135, са задължителни за компетентните да вземат решения отдели в Службата, посочени в член 130.

9. Председателят на апелативните състави и председателите и членовете на отделните апелативни състави не могат да бъдат проверители или членове на отделите по споровете, на отдела, натоварен с воденето на регистъра, или отделите по отмяна.

117) Въмъква се следният член:

„Член 136а

Президиум на апелативните състави и голям състав

1. Президиумът включва председателя на апелативните състави, който го оглавява, председателите и членовете на съставите, избрани за всяка календарна година от и измежду всички членове на съставите, различни от председателя на апелативните състави и председателите на съставите. Броят на членовете на съставите, избрани по този начин, съставлява една четвърт от броя на членовете на съставите, различни от председателя на апелативните състави и председателите на съставите, като при необходимост числото се закръглява.

2. Големият състав, посочен в член 135, параграф 2, се състои от девет членове, включително председателя на апелативните състави, председателите на съставите, докладчика, определен преди отнасянето на делото до големия състав, ако е приложимо, и членове, избрани на ротационен принцип от списък с имената на всички членове на апелативните състави, различни от председателя на апелативните състави и председателите на съставите.

118) Въмъква се следният член:

„Член 136б

Делегиране на правомощия

Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които се определят подробностите относно организацията на апелативните състави, включително създаването и ролята на президиума, състава на големия състав и правилата относно сезирането му, както и условията, съгласно които решенията трябва да се вземат от един-единствен член в съответствие с член 135, параграфи 2 и 5.

119) Въмъква се следният член:

„Член 137а

Център за медиация

1. За целите на член 123б, параграф 3 Службата може да създаде център за медиация („центърът“).
2. Всички физически или юридически лица могат да ползват услугите на центъра на доброволен принцип с цел уреждане на спорове по взаимно съгласие въз основа на настоящия регламент или на Регламент (ЕО) № 6/2002.
3. Страните прибягват до използването на медиация, като подават съвместно искане. Искането се счита за подадено само след внасянето на съответната такса. Изпълнителният директор определя сумата, която се начислява, в съответствие с член 144, параграф 1.
4. В случай на спорове, предмет на висящо производство пред отделите по споровете, отделите по отмяна или пред апелативните състави на Службата, може да бъде представено съвместно искане за медиация по всяко време след подаването на възражение, на искане за отмяна или за обявяване на недействителност или на жалба срещу решения на отделите по споровете или по отмяна.
5. Въпросното производство временно се преустановява и сроковете, различни от срока за плащането на приложимата такса, спират временно да текат от датата на подаване на съвместното искане за медиация. Сроковете продължават да текат отново от деня, на който е възобновено производството.
6. Страните се приканват да назначат съвместно от посочения в параграф 12 списък медиатор, който е декларирал, че владее езика на въпросното производство по медиация. В случай че страните не назначат медиатор в срок от 20 дни от датата на поканата, медиацията се счита за неуспешна.
7. Страните постигат съгласие съвместно с медиатора по подробните правила за медиацията в рамките на споразумение за медиация.
8. Медиаторът приключва производството по медиация, веднага щом страните постигнат споразумение, или едната страна заяви, че желае да се прекрати медиацията, или медиаторът установи, че страните не са успели да постигнат такова споразумение.
9. Медиаторът информира страните, както и съответната инстанция на Службата, веднага след като приключи производството по медиация.
10. Обсъжданията и преговорите, провеждани в рамките на медиацията, са поверителни за всички лица, участващи в нея, по-специално за медиатора, страните и техните представители. Всички документи и информацията, представени по време на медиацията, се съхраняват отделно от досието на другите производства пред Службата и не представляват част от него.
11. Медиацията се провежда на един от официалните езици на Съюза, договорен от страните. В случай че медиацията се отнася до висящи пред Службата спорове, тя се извършва на езика на производството в Службата, освен ако не е договорено нещо друго от страните.
12. Службата съставя списък на медиаторите, които подпомагат страните при уреждането на техните спорове. Те трябва да бъдат независими и да притежават съответни умения и опит. Списъкът може да включва както медиатори, които са наети от Службата, така и такива, които не са наети от нея.

13. Медиаторите действат безпристрастно при упражняването на своите задължения и декларират всички действителни или предполагаеми конфликти на интереси при тяхното определяне. Членовете на компетентните да вземат решения инстанции на Службата, изброени в член 130, не участват в процедура по медиация в случай, в който имат:

- а) предишно участие в процедурите, обект на медиацията;
- б) личен интерес към тези процедури; или
- в) предишно участие като представители на една от страните.

14. Медиаторите не участват като членове на компетентните да вземат решения инстанции на Службата, посочени в член 130, в производство, възобновено вследствие на неуспешно провеждане на медиация.

15. Службата може да си сътрудничи с други признати национални или международни органи, които се занимават с медиация.“

120) Член 138 се заменя със следното:

„Член 138

Бюджетен комитет

1. Бюджетният комитет има функциите, които са му възложени с настоящия раздел.
2. Членове 125 и 126, член 127, параграфи 1—4 и параграф 5 доколкото той се отнася до избора на председател и заместник-председател, параграфи 6 и 7 се прилагат по отношение на бюджетния комитет *mutatis mutandis*.
3. Бюджетният комитет взема решенията си с абсолютно мнозинство от своите членове. Въпреки това за решенията, които бюджетният комитет е компетентен да взема съгласно член 140, параграф 3 и член 143, се изисква мнозинство от две трети от неговите членове. В двата случая всеки член разполага само с по един глас.“

121) Член 139 се заменя със следното:

„Член 139

Бюджет

1. За всички приходи и разходи на Службата се изготвя прогноза за всяка финансова година, която съвпада с календарната година, и се отразяват в бюджета на Службата. Всяка финансова година съвпада с календарната година.
2. Приходите и разходите, отразени в бюджета, са балансирани.
3. Приходите включват, без да се засягат други видове доходи, общи такси, платими съгласно приложение I към настоящия регламент, общи такси, предвидени в Регламент (ЕО) № 6/2002, общи такси, платими съгласно Мадридския протокол, упоменат в член 145 от настоящия регламент, за международна регистрация, посочваща Съюза, както и други плащания, извършени към договарящи страни по Мадридския протокол, общи такси, платими съгласно Женевския акт, както е посочено в член 106в от Регламент (ЕО) № 6/2002, за международна регистрация, посочваща Съюза, и други плащания към договарящи страни по Женевския акт и, в необходимата степен, субсидия, вписана в конкретен бюджетен ред от общия бюджет на Съюза, раздел „Комисия“.
4. Всяка година Службата компенсира разходите, направени от централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки, Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, както и всеки друг съответен орган, посочен от държава членка, в резултат на конкретните задачи, които те изпълняват като функционални елементи на системата на марките на ЕС в контекста на следните услуги и процедури:
 - а) производства по възражение и обявяване на недействителност, свързани с марки на ЕС, пред централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;
 - б) предоставяне на информация за функционирането на системата на марките на ЕС чрез бюрата за помощ и информационните центрове;
 - в) прилагане на марките на ЕС, включително предприети действия съгласно член 9, параграф 4.

5. Цялостното компенсиране на разходите, определени в параграф 4, съответства на 5 % от годишните приходи на Службата. Без да се засяга трета алинея от настоящия параграф, по предложение на Службата и след консултация с бюджетния комитет управителният съвет определя алгоритъма за вноските въз основа на следните справедливи, обективни и уместни показатели:

- а) годишен брой на заявките за марки на ЕС, подадени от заявители във всяка държава членка;
- б) годишен брой на заявките за национални марки във всяка държава членка;
- в) годишен брой на възразенията и исканията за обявяване на недействителност, подадени от притежатели на марки на ЕС във всяка държава членка;
- г) годишен брой на делата, заведени пред съдилищата за марките на ЕС, определен от всяка държава членка в съответствие с член 95.

С цел оправдаване на разходите, посочени в параграф 4, до 31 март всяка година държавите членки представят на Службата статистически данни, показващи стойностите, посочени в първа алинея от настоящия параграф, подточки а) — г) за предходната година, които се включват в предложението, направено пред управителния съвет.

От съображения за справедливост се смята, че разходите, направени от органите, упоменати в параграф 4, във всяка държава членка съответстват на най-малко 2 % от общото компенсиране, предвидено по настоящия параграф.

6. Задължението на Службата да компенсира разходите, които са посочени в параграф 4 и са направени през дадена година, се прилага единствено дотолкова, доколкото не възниква бюджетен дефицит през посочената година.

7. В случай на бюджетен излишък и без да се засяга параграф 10, по предложение на Службата и след консултация с бюджетния комитет управителният съвет може да увеличи процента, посочен в параграф 5, на най-много 10 % от годишните приходи на Службата.

8. Без да се засягат параграфи 4 — 7 и параграф 10 от настоящия член и членове 123б и 123в, в случай че се генерира значителен излишък в продължение на пет поредни години, бюджетният комитет, по предложение на Службата и в съответствие с годишната работна програма и многогодишната стратегическа програма, посочени в член 124, параграф 1, букви а) и б), взема решение с мнозинство от две трети относно прехвърлянето към бюджета на Съюза на излишък, генериран от 23 март 2016 г.

9. Службата изготвя два пъти годишно доклад до Европейския парламент, Съвета и Комисията относно финансовото си състояние, включително относно финансовите операции, извършени съгласно член 123в, параграфи 5 и 6 и член 139, параграфи 5, и 7. Въз основа на този доклад Комисията прави преглед на финансовото състояние на Службата.

10. Службата осигурява финансов резерв, който покрива оперативните ѝ разходи за една година, за да се гарантира непрекъснатостта на нейните операции и изпълнението на нейните задачи.“

122) Въмъква се следният член:

„Член 141а

Борба с измамите

1. С цел да се улесни борбата с измамите, корупцията и други незаконни дейности, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета (*), Службата се присъединява към Междуйнституционалното споразумение от 25 май 1999 г. относно вътрешните разследвания на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) и приема подходящи разпоредби, приложими към всички служители на Службата, като използва образаца, посочен в приложението към посоченото споразумение.

2. Европейската сметна палата има правомощия за извършване на одити по документи и на място на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства от Съюза чрез Службата.

3. OLAF може да извършва разследвания, включително проверки и инспекции на място, в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета (**), с цел да се установи дали е налице измама, корупция или друга незаконна дейност, накърняваща финансовите интереси на Съюза, във връзка с решение за отпускане на безвъзмездни средства или договор, финансирани от Службата.

4. Без да се засягат параграфи 1, 2 и 3, споразуменията за сътрудничество с трети държави и международни организации, договорите, споразуменията и решенията на Службата за отпускане на безвъзмездни средства съдържат разпоредби, с които Сметната палата и OLAF изрично се упълномощават да провеждат такива одити и разследвания в съответствие с техните компетентности.

5. Бюджетният комитет приема стратегия за борба с измамите, която е пропорционална на рисковете от измами, като взема предвид съотношението между разходите и ползите от мерките, които трябва да се приложат.

(*) Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

(**) Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).“

123) Член 144 се заменя със следното:

„Член 144

Такси, налози и падеж

1. Изпълнителният директор определя сумата, която се таксува за всички услуги, предоставяни от Службата, различни от посочените в приложение I, както и сумата, която се таксува за Бюлетина на марките на ЕС, Официалния вестник на Службата, както и всякакви други нейни публикации. Размерът на налозите се определя в евро и се публикува в Официалния вестник на Службата. Размерът на всеки налог не може да надвишава това, което е необходимо за покриване на разходите, направени за конкретната услуга, предоставяна от Службата.

2. Таксите и налозите, по отношение на които падежът не е определен в настоящия регламент, са дължими на датата на получаване на искането за извършване на услугата, за която е начислена таксата или налогът.

Със съгласието на бюджетния комитет изпълнителният директор може да определя кои от услугите, посочени в първа алинея, не трябва да зависят от предварителното заплащане на съответните такси или налози.“

124) Вмъкват се следните членове:

„Член 144а

Плащане на такси и налози

1. Такси и налози, дължими на Службата, се плащат чрез заплащане или чрез банков превод по сметка на Службата.

Със съгласието на бюджетния комитет изпълнителният директор може да определя кои конкретни начини на плащане, различни от изложените в първа алинея, по-специално чрез депозити по текущи сметки на Службата, могат се използват.

Решенията, взети по силата на втора алинея, се публикуват в Официалния вестник на Службата.

Всички плащания, включително чрез всякакъв друг начин на плащане, определен по силата на втора алинея, се извършват в евро.

2. При всяко плащане се посочва името на лицето, което извършва плащането, и се предоставя необходимата информация, за да може Службата незабавно да установи целта на плащането. По-специално се предоставя следната информация:

- а) при плащане на такса за подаване на заявка — целта на плащането, а именно „такса за подаване на заявка“;
- б) при плащане на такса за възражение — номерът на заявката и името на заявителя за марка на ЕС, срещу когото се внася възражение, и целта на плащането, а именно „такса за възражение“;
- в) при плащане на такса за отмяна или такса за обявяване на недействителност — регистрационният номер и името на притежателя на марка на ЕС, срещу когото е насочена молбата, и целта на плащането, а именно „такса за отмяна“ или „такса за обявяване на недействителност“.

3. Ако целта на плащането, посочено в параграф 2, не може да бъде установена незабавно, Службата изисква от лицето, извършващо плащането, да я уведоми писмено за целта на плащането в срок, който тя може да посочи. Ако лицето не изпълни своевременно това искане, се приема, че не е извършено плащане. Платената сума се възстановява.

Член 144б

Дата, на която плащането се смята за извършено

1. В случаите, посочени в член 144а, параграф 1, първа алинея, датата, на която плащането се счита за извършено към Службата, е датата, на която размерът на плащането или банковия превод действително е постъпил в банкова сметка на Службата.

2. Когато могат да се използват начините на плащане, посочени в член 144а, параграф 1, втора алинея, изпълнителният директор определя датата, на която тези плащания да се считат за извършени.

3. Когато съгласно параграфи 1 и 2 плащането на такса се счита за извършено едва след изтичането на срока, в който е било дължимо, се смята, че този срок е спазен, ако се предоставят доказателства на Службата, че лицата, които са извършили плащането в държава членка в срока, в който плащането следва да е било извършено, надлежно са дали нареждане на банкова институция да преведе размера на плащането и са платили допълнителна такса от 10 % от съответната такса или такси, която обаче не надвишава 200 евро. Не се дължи допълнителна такса, ако съответното нареждане е било дадено на банковата институция не по-късно от десет дни преди изтичането на срока за плащане.

4. Службата може да поиска лицето, което е извършило плащането, да представи доказателство за датата, на която е дадено нареждането на банковата институция по параграф 3, и когато е необходимо, да плати съответната допълнителна такса в посочен от нея срок. Ако лицето не изпълни това искане или ако доказателството е недостатъчно, или ако наложената допълнителна такса не е платена своевременно, срокът за плащане не се смята за спазен.

Член 144в

Недостатъчни плащания и възстановяване на незначителни суми

1. По принцип срокът за плащане се смята за спазен само ако цялата сума на таксата е платена своевременно. Ако таксата не е платена изцяло, платената сума се възстановява след изтичането на срока.

2. Службата може обаче, доколкото е възможно в рамките на оставащото време до изтичане на срока, да даде възможност на лицето да изплати липсващата сума или когато счете това за обосновано, да не взема под внимание липсващи суми в малък размер, без да се засягат правата на лицето, извършващо плащането.

3. Със съгласието на бюджетния комитет изпълнителният директор може да отменя действия за принудително възстановяване на дължима сума, когато подлежащата на възстановяване сума е незначителна или възстановяването ѝ е твърде несигурно.

4. Когато е надплатена сума за покриване на такса или налог, надплатеното не се възстановява, ако сумата е незначителна и ако съответната страна не е поискала изрично възстановяване.

Със съгласието на бюджетния комитет изпълнителният директор може да определя равнищата, под които надплатените суми за такси или налози не се възстановяват.

Решенията, взети по силата на втора алинея, се публикуват в Официалния вестник на Службата.“

125) В член 145 думите „неговите регламенти за прилагане“ се заменят с „актовете, приети съгласно настоящия регламент“.

126) Член 147 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 след първото изречение се вмъква следното изречение:

„Службата информира заявителя, подаващ международна заявка, за датата, на която Службата е получила документите, които съставляват международната заявка.“;

б) параграфи 3 — 6 се заменят със следното:

„3. Когато международната заявка е подадена на език, различен от езиците, разрешени съгласно Мадридския протокол за подаването на международни заявки, заявителят може да предостави превод на списъка на стоки или услуги или на всякакви други текстови елементи, които представляват част от международната заявка, на езика, на който международната заявка ще бъде внесена в Международното бюро съгласно параграф 2. Ако заявката не се придружава от такъв превод, заявителят оправомощава Службата да включи този превод в международната заявка. Когато преводът все още не е изготвен в хода на процедурата за регистрация на заявката за марка на ЕС, на която се основава международната заявка, Службата незабавно урежда извършването на превода.

4. Подаването на международна заявка изисква плащане на такса на Службата. Когато международната регистрация ще се основава на марка на ЕС, след като тя бъде регистрирана, таксата е дължима от датата на регистрацията на марката на ЕС. Докато необходимата такса не бъде заплатена, се счита, че заявката не е била подадена. Когато таксата не е платена, Службата информира заявителя за това. При електронно подаване на заявка Службата може да оправомощи Международното бюро да събере таксата от нейно име.

5. Когато при разглеждането на международната заявка се открият някои от следните пропуски, Службата приканва заявителя да отстрани тези пропуски в срока, който тя може да определи:

а) международната заявка не е подадена чрез формуляра, посочен в параграф 1, и не съдържа всички данни и информация, които се изискват с този формуляр;

б) списъкът на стоки и услуги, който се съдържа в международната заявка, не е обхванат от списъка на стоки и услуги, който фигурира в основната заявка за марка на ЕС или в основната марка на ЕС;

в) марката, която е обект на международната заявка, не е идентична с марката, която фигурира в основната заявка за марка на ЕС или основната марка на ЕС;

- г) данните в международната заявка по отношение на марката, различни от отказ от отговорност или искане за цвят, не фигурират в основната заявка за марка на ЕС или основната марка на ЕС;
- д) ако в международната заявка се предявява искане за цвят като отличителна характеристика на марката, основната заявка за марка на ЕС или основната марка на ЕС не е в същия цвят или цветове; или
- е) съгласно данните, посочени във формуляра за международната заявка, заявителят не отговаря на условията за подаване на международна заявка чрез Службата в съответствие с член 2, параграф 1, точка ii) от Мадридския протокол.

6. Когато заявителят не е оправомощил Службата да включи превод, както е предвидено в параграф 3, или когато е по друг начин неясно на кой списък на стоки и услуги трябва да се основава международната заявка, Службата приканва заявителя да предостави необходимите данни в срока, който тя може да определи.“

в) добавят се следните параграфи:

„7. Ако пропуските, посочени в параграф 5, не бъдат отстранени или необходимите данни, посочени в параграф 6, не бъдат предоставени в срока, определен от Службата, Службата отказва да изпрати международната заявка на Международното бюро.

8. Службата изпраща международната заявка на Международното бюро заедно с удостоверението, предвидено съгласно член 3, параграф 1 от Мадридския протокол, веднага щом с международната заявка се изпълнят изискванията, предвидени в настоящия член, в акта за изпълнение, приет съгласно параграф 9 от настоящия член, и в член 146 от настоящия регламент.

9. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят точният формуляр, включително неговите елементи, който да се използва за подаване на международна заявка съгласно параграф 1. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

127) Въмъква се следният член:

„Член 148а

Нотификация за обявяването на недействителност на основната заявка или на регистрацията

1. В срок от пет години от датата на международната регистрация Службата нотифицира Международното бюро за факти и решения, които засягат валидността на заявката за марка на ЕС или на регистрацията на марка на ЕС, на която се основава международната регистрация.

2. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят отделните факти и решения, за които има задължение за нотификация в съответствие с член 6, параграф 3 от Мадридския протокол, както и подходящият момент за такива нотификации. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2 от настоящия регламент.“

128) Член 149 се заменя със следното:

„Член 149

Молба за териториално разширяване след международната регистрация

1. Молбата за териториално разширяване, направена след международна регистрация съгласно член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол, може да бъде подадена чрез посредничеството на Службата. Молбата се подава на езика, на който е подадена международната заявка съгласно член 147 от настоящия регламент. Тя включва данни за обосноваване на правото за извършване на посочване в съответствие с член 2, параграф 1, точка ii) и член 3б, параграф 2 от Мадридския протокол. Службата информира заявителя, който подава молба за териториално разширяване, за датата, на която е получена молбата за териториално разширяване.

2. Комисията приема актове за изпълнение, в които се определят подробните изисквания по отношение на молбата за териториално разширяване съгласно параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.

3. Когато молбата за териториално разширяване след международна регистрация не отговаря на изискванията, изложени в параграф 1 и в акта за изпълнение, приет съгласно параграф 2, Службата приканва заявителя да отстрани установените пропуски в срока, който тя може да определи. Ако пропуските не бъдат отстранени в срока, определен от Службата, тя отказва да изпрати на Международното бюро молбата. Службата не отказва да изпрати молбата на Международното бюро, преди на заявителя да е била дадена възможност за отстраняване на пропуските, открити в молбата.

4. Службата изпраща на Международното бюро молбата за териториално разширяване, направена вследствие на международна регистрация, веднага щом са изпълнени изискванията, посочени в параграф 3.“

129) Член 153 се заменя със следното:

„Член 153

Претендиране за предходност в международна заявка

1. Заявителят за международна регистрация, посочваща Съюза, може да претендира в международната заявка предходност на по-ранна марка, регистрирана в държава членка, включително марка, регистрирана на територията на страните от Бенелюкс, или регистрирана съгласно международни договорености, имащи действие в държава членка, както е предвидено в член 34.

2. Документацията в подкрепа на претенцията за предходност, определена в акта за изпълнение, приет съгласно член 34, параграф 5, се представя в срок от три месеца от датата, на която Международното бюро е нотифицирало Службата за международната регистрация. Във връзка с това се прилага член 34, параграф 6.

3. Когато притежателят на международната регистрация е задължен да бъде представяван пред Службата съгласно член 92, параграф 2, уведомлението, посочено в параграф 2 от настоящия член, съдържа назначаването на представител по смисъла на член 93, параграф 1.

4. Когато Службата установи, че претенцията за предходност съгласно параграф 1 от настоящия член не отговаря на член 34 или на другите изисквания, определени в настоящия член, тя приканва заявителя да отстрани пропуските. Ако изискванията, посочени в първото изречение, не са изпълнени в срока, определен от Службата, се губи правото на предходност по отношение на въпросната международна регистрация. Ако пропуските се отнасят само до някои стоки и услуги, правото на предходност се губи само до степента, до която се отнася за тези стоки и услуги.

5. Службата информира Международното бюро за всички декларации за загуба на правото на предходност съгласно параграф 4. Тя също така информира Международното бюро за всяко оттегляне или ограничаване на претенцията за предходност.

6. Прилага се член 34, параграф 4, освен ако правото на предходност не се обяви за изгубено съгласно параграф 4 от настоящия член.“

130) Въмква се следният член:

„Член 153а

Претендиране на предходност пред Службата

1. Притежателят на международна регистрация, посочваща Съюза, може, от датата на публикуване на резултата от регистрацията съгласно член 152, параграф 2, да претендира пред Службата предходност на по-ранна марка, регистрирана в държава членка, включително марка, регистрирана на територията на страните от Бенелюкс, или регистрирана съгласно международни договорености, имащи действие в държава членка, както е предвидено в член 35.

2. Когато се претендира предходност преди датата, посочена в параграф 1, претенцията за предходност се счита за получена от Службата на тази дата.
3. Претенцията за предходност съгласно параграф 1 от настоящия член отговаря на изискванията, посочени в член 35, и съдържа информация, която да позволи разглеждането ѝ на базата на тези изисквания.
4. Ако изискванията за претендиране на предходност, посочени в параграф 3 и определени в акта за изпълнение, приет съгласно параграф 6, не са изпълнени, Службата приканва притежателя на международната регистрация да отстрани пропуските. Ако пропуските не бъдат отстранени в определения от Службата срок, тя отхвърля претенцията.
5. Когато Службата е приела претенция за предходност или когато претенцията за предходност е оттеглена или отменена от Службата, тя информира съответно Международното бюро.
6. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на претенцията за предходност съгласно параграф 1 от настоящия член и подробностите относно информацията, която да се нотифицира съгласно параграф 5 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

131) Член 154 се заменя със следното:

„Член 154

Посочване на стоки и услуги и разглеждане на абсолютните основания за отказ

1. Международните регистрации, посочващи Съюза, подлежат на разглеждане на тяхното съответствие с член 28, параграфи 2—4 и на абсолютните основания за отказ по същия начин, както заявките за марки на ЕС.
2. Когато международната регистрация, посочваща Съюза, е счетена за недопустима за защита съгласно член 28, параграф 4 или член 37, параграф 1 от настоящия регламент на всички или на част от стоките и услугите, за които тя е била регистрирана от Международното бюро, Службата издава служебна временна нотификация за отказ до Международното бюро в съответствие с член 5, параграфи 1 и 2 от Мадридския протокол.
3. Когато притежателят на международната регистрация е задължен да бъде представляван пред Службата съгласно член 92, параграф 2, нотификацията, посочена в параграф 2 от настоящия член, съдържа покана за назначаване на представител по смисъла на член 93, параграф 1.
4. В нотификацията за временен отказ се излагат основанията за този отказ и се уточнява срок, в който притежателят на международната регистрация може да внесе своите бележки, и ако е целесъобразно, да назначи свой представител. Срокът започва да тече в деня, в който Службата издаде временния отказ.
5. Когато Службата констатира, че международната заявка, посочваща Съюза, не съдържа данни за втори език съгласно член 161б от настоящия регламент, Службата издава служебна временна нотификация за отказ до Международното бюро съгласно член 5, параграфи 1 и 2 от Мадридския протокол.
6. Когато притежателят на международната регистрация не успее да отстрани основанията за отказ на защита в рамките на срока или, по целесъобразност, да назначи свой представител или да посочи втори език, Службата отказва защитата изцяло или за част от стоките и услугите, за които е направена международната регистрация. Отказът на защита има смисъл на отказ на заявка за марка на ЕС. Решението подлежи на обжалване в съответствие с членове 58—65.

7. Когато от началото на срока за представяне на възражения, посочен в член 156, параграф 2, Службата не е издала служебна временна нотификация за отказ съгласно параграф 2 от настоящия член, тя изпраща на Международното бюро акт, в който посочва, че прегледът за абсолютните основания за отказ съгласно член 37 е приключен, но че международната регистрация все още е предмет на възражения или съображения от трети лица. Този временен акт не засяга правото на Службата да поднови прегледа на абсолютни основания по собствена инициатива по всяко време преди постановяване на окончателния акт за предоставяне на защита.

8. Комисията приема актове за изпълнение, в които се определя подробното съдържание на нотификацията за служебен временен отказ на защита, която трябва да се изпрати на Международното бюро, както и на заключителните съобщения, които трябва да се изпратят на Международното бюро относно окончателното предоставяне на защита или отказ на защита. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

132) Въмъква се следният член:

„Член 154а

Колективни и сертификатни марки

1. Когато дадена международна регистрация се основава на основната заявка или на основната регистрация, отнасящи се до колективна марка, сертификатна марка или гаранционна марка, международната регистрация, посочваща Съюза, се разглежда като колективна марка на ЕС или като сертификатна марка на ЕС, според конкретния случай.

2. Притежателят на международната регистрация предоставя директно на Службата правилата за използване на марката, както е предвидено в членове 67 и 74б, в рамките на два месеца от датата, на която Международното бюро нотифицира Службата за международната регистрация.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които се определят подробностите относно процедурата за международните регистрации, основаващи се на основната заявка или на основната регистрация, отнасящи се до колективна марка, сертификатна марка или гаранционна марка.“

133) Член 155 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следното условие:

„при условие че искането за доклад с резултатите от търсенето съгласно член 38, параграф 1 се подаде до Службата в срок от един месец, считано от датата на нотификацията.“;

б) в параграф 2 се добавя следното условие:

„при условие че искането за доклад с резултатите от търсенето съгласно член 38, параграф 2, се подаде до Службата в срок от един месец, считано от датата на нотификацията, и таксата за търсенето се заплати в рамките на същия период.“;

в) в параграф 4 се добавя следното изречение:

„Последното се прилага независимо от това дали притежателят на международната регистрация е поискал да получи доклада с резултатите от търсенето в ЕС, освен в случаите, когато притежателят на по-ранна регистрация или заявка поиска да не получава нотификацията.“

134) Член 156 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Възражението се подава в срок от три месеца, който започва да тече един месец след датата на публикуването съгласно член 152, параграф 1. Възражението не се счита за редовно подадено, докато не бъде платена таксата за възражение.“

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 163а, в които се определя процедурата за подаване и разглеждане на възражения, включително необходимите съобщения, които трябва да се изпратят на Международното бюро.“

135) В член 158 се добавят следните параграфи:

„3. Когато съгласно член 57 или член 100 от настоящия регламент и настоящия член международната регистрация, посочваща Съюза, е обявена за недействителна с окончателно решение, Службата нотифицира Международното бюро в съответствие с член 5, параграф 6 от Мадридския протокол.

4. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на нотификацията, която трябва да се изпрати на Международното бюро съгласно параграф 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

136) Вмъкват се следните членове:

„Член 158а

Правно действие на регистрацията на прехвърляне

Вписването на промяна в собствеността на международната регистрация в международния регистър има същото действие като вписването на прехвърляне в регистъра съгласно член 17.

Член 158б

Правно действие на регистрацията на лицензии и други права

Вписването на лицензия или ограничение на правото на притежателя да се разпорежда по отношение на международната регистрация в международния регистър има същото действие като вписването на вещно право, принудително изпълнение или производство по несъстоятелност или на лицензия в регистъра, предвидено съответно в членове 19, 20, 21 и 22.

Член 158в

Преглед на искания за регистрация на прехвърляния, лицензии или ограничения на правото на притежателя да се разпорежда

Службата предава исканията за вписване на промяна в собствеността, лицензия или ограничение на правото на притежателя да се разпорежда, изменение или отмяна на лицензия или премахване на ограничение на правото на притежателя да се разпорежда, които са били депозирани пред нея, на Международното бюро, ако са придружени от подходящо доказателство за прехвърлянето, лицензията, ограничението на правото на разпореждане или от доказателство за това, че лицензията вече не съществува или че е била изменена, или че ограничението на правото на разпореждане е премахнато.“

137) Член 159 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) в посочване на държава членка, която е страна по Мадридския протокол, при условие че на датата, на която е било поискано преобразуването, е било възможно директно да бъде посочена тази държава членка съгласно Мадридския протокол. Прилагат се членове 112, 113 и 114 от настоящия регламент.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Заявката за национална марка или посочването на държава членка, страна по Мадридския протокол, в резултат от преобразуване на посочването на Европейския съюз чрез международна регистрация се ползва по отношение на въпросната държава членка от датата на международната регистрация съгласно член 3, параграф 4 от Мадридския протокол или от датата на разширяването на действието ѝ за Европейския съюз съгласно член 36, параграф 2 от Мадридския протокол, ако последното е било извършено след международната регистрация или датата на приоритета на тази регистрация и, когато това е уместно, след предходността на марка на тази държава, претендирана съгласно член 153 от настоящия регламент.“;

в) добавят се следните параграфи:

„4. Молбата за преобразуване на международна регистрация, посочваща Съюза, в заявка за национална марка включва информацията и данните, посочени в член 113, параграф 1.

5. Когато се иска преобразуване съгласно настоящия член и член 112, параграф 5 от настоящия регламент след неуспешно подновяване на международната регистрация, молбата, посочена в параграф 4 от настоящия член, съдържа уточнение в този смисъл и датата, на която защитата е изтекла. Срокът от три месеца, предвиден в член 112, параграф 5 от настоящия регламент, започва да тече в деня, следващ последния ден, в който подновяването все още може да бъде извършено съгласно член 7, параграф 4 от Мадридския протокол.

6. Член 113, параграфи 3 и 5 се прилага *mutatis mutandis* за молбата за преобразуване, посочена в параграф 4 от настоящия член.

7. Молбата за преобразуване на международна регистрация, посочваща Съюза, в посочване на държава членка, страна по Мадридския протокол, включва данните и елементите по параграфи 4 и 5.

8. Член 113, параграф 3 се прилага *mutatis mutandis* за молбата за преобразуване, посочена в параграф 7 от настоящия член. Службата също така отхвърля молбата за преобразуване, когато условията за посочване на държава членка, която е страна по Мадридския протокол или Мадридската спогодба, не са били изпълнени нито на датата, на която е извършено посочването на Съюза, нито на датата, на която е получено искането за преобразуване, или, съгласно последното изречение на член 113, параграф 1, на която то се счита за получено от Службата.

9. Когато молбата за преобразуване, посочена в параграф 7, отговаря на изискванията на настоящия регламент и на правилата, приети в съответствие с него, Службата незабавно я изпраща на Международното бюро. Службата информира притежателя на международната регистрация за датата на изпращане.

10. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят:

а) подробното съдържание на молбите за преобразуване, посочени в параграфи 4 и 7;

б) подробната информация, която трябва да се съдържа в публикацията на молбите за преобразуване съгласно параграф 3.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

138) В член 161 се добавят следните параграфи:

„3. За да се счита за трансформация на международна регистрация, която е била отменена по искане на службата на държавата на произход от Международното бюро съгласно член 9г от Мадридския протокол, заявката за марка на ЕС съдържа уточнение в този смисъл. Това уточнение се прави при подаване на заявката.

4. Когато в хода на разглеждането в съответствие с член 36, параграф 1, буква б) Службата установи, че молбата не е подадена в срок от три месеца от датата, на която международната регистрация е била отменена от Международното бюро; или стоките и услугите, за които трябва да се регистрира марката на ЕС, не се съдържат в списъка на стоките и услугите, за които е направена международната регистрация по отношение на Европейския съюз, Службата приканва заявителя да отстрани пропуските.

5. Ако пропуските, посочени в параграф 4, не бъдат отстраняват в срока, определен от Службата, се губи правото на датата на международната регистрация или на датата на териториалното разширяване и, ако има такава, на датата на преимущественото право на международната регистрация.

6. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определя подробното съдържание на молбата за трансформация съгласно параграф 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 163, параграф 2.“

139) Вмъкват се следните членове:

„Член 161а

Обмен на съобщения с Международното бюро

Обменът на съобщения с Международното бюро се извършва по начин и във формат, договорен от Международното бюро и Службата, за предпочитане по електронен път. Всяко позоваване на формуляри се разбира, че включва формуляри, които са на разположение в електронен формат.

Член 161б

Използване на езици

За целите на прилагането на настоящия регламент и приетите в съответствие с него правила, по отношение на международни регистрации, посочващи Съюза, езикът, на който се подава международната заявка, е езикът на производството по смисъла на член 119, параграф 4, а вторият език, посочен в международната заявка, е вторият език по смисъла на член 119, параграф 3.“

140) Член 162 се заличава.

141) Член 163 се заменя със следното:

„Член 163

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет по въпросите, свързани с правилата за прилагане. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (*).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(*) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“

142) Вмъква се следният член:

„Член 163а

Упражняване на делегирането

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Делегирането на правомощия, посочено в член 42а, член 43, параграф 3, член 57а, член 65а, член 77, параграф 4, член 78, параграф 6, член 79, параграф 5, член 79б, параграф 2, член 79в, параграф 5, член 80, параграф 3, член 82а, параграф 3, член 93а, член 136б, член 154а, параграф 3 и член 156, параграф 4, се предоставя на Комисията за неопределен срок от 23 март 2016 г. От особено значение е Комисията да следва своята обичайна практика и да провежда консултации с експерти, включително експерти на държавите членки, преди да приеме тези делегирани актове.

3. Делегирането на правомощия, посочено в параграф 2, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегирано правомощие. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. Решението не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията го нотифицира едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 42а, член 43, параграф 3, член 57а, член 65а, член 77, параграф 4, член 78, параграф 6, член 79, параграф 5, член 79б, параграф 2, член 79в, параграф 5, член 80, параграф 3, член 82а, параграф 3, член 93а, член 136б, член 154а, параграф 3 и член 156, параграф 4, влиза в сила само ако Европейският парламент или Съветът не са повдигнали възражение в срок от два месеца, след като са получили нотификация за него, или ако преди изтичането на този срок Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да повдигат възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

143) Член 164 се заличава.

144) Въмъква се следният член:

„Член 165а

Оценка и преразглеждане

1. До 24 март 2021 г. и на всеки пет години след това Комисията прави оценка на прилагането на настоящия регламент.

2. Целта на оценката е да се преразгледа правната рамка на сътрудничеството между Службата и централните ведомства за индустриална собственост на държавите членки и Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс, с особено внимание към механизма на финансиране, посочен в член 123в. Освен това с оценката се оценява въздействието, ефикасността и ефективността на Службата и на нейните работни практики. В хода на оценката по-специално се разглеждат евентуалната необходимост от изменение на мандата на Службата и финансовите последици от такова изменение.

3. Комисията изпраща доклада за оценката заедно със заключенията си по доклада до Европейския парламент, Съвета и управителния съвет. Резултатите от оценката се оповестяват публично.

4. При всяка втора оценка се прави и оценка на резултатите, постигнати от Службата, като се вземат предвид нейните цели, мандат и задачи.“

145) Въмъква се приложението, съдържащо се в приложение I към настоящия регламент.

Член 2

Регламент (ЕО) № 2868/95 се изменя, както следва:

- 1) Правило 1, параграф 3 се заличава.
- 2) Правило 2 се заличава.
- 3) Правило 4 се заличава.
- 4) Правило 5 се заличава.
- 5) Правило 5а се заличава.

- 6) Правило 9, параграф 3 се изменя, както следва:
- а) в буква а) думите „Правила 1, 2 и 3“ се заменят с думите „Правила 1 и 3 и член 28 от Регламента“;
 - б) в буква б) позоваването на „правило 4, буква б)“ се заменя с позоваване на „член 26, параграф 2 от Регламента“.
- 7) Правило 11, параграф 2 се заличава.
- 8) Правило 12, буква к) се заличава.
- 9) Дял IV се заличава.
- 10) В правило 62, параграф 2 думите „в Общността“ се заменят с „в Европейското икономическо пространство“.
- 11) В правило 71, параграф 1, думите „в Общността“ се заменят с „в Европейското икономическо пространство“.
- 12) Правило 76, параграф 2 се заличава.
- 13) Правило 78 се изменя, както следва:
- а) в параграф 2, буква в) думите „в Общността“ се заменят с „в Европейското икономическо пространство“;
 - б) в параграф 2, буква б), параграфи 3 и 5, думите „държава членка“ и „държави членки“ се заменят с думите „държава — членка на Европейското икономическо пространство“ и „държави — членки на Европейското икономическо пространство“ съответно.
- 14) Правило 84 се заличава.
- 15) Правило 87 се заличава.
- 16) В дял XI, част К се заличава.
- 17) Правило 112, параграф 2 се заличава.

Член 3

Регламент (ЕО) № 2869/95 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се разбират като позовавания на Регламент (ЕО) № 207/2009 и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 4

Настоящият регламент влиза в сила на 23 март 2016 г.

Следните точки от член 1 на настоящия регламент се прилагат считано от 1 октомври 2017 г.:

точки 8, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, точка 26, доколкото се отнася до член 26, параграф 1, буква г) и член 26, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 29, точка 30, доколкото се отнася до член 30, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 31, доколкото се отнася до член 33, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 32, доколкото се отнася до член 34, параграфи 1а, 4 и 6 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точки 33, 34, точка 35, доколкото се отнася до член 37, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 37, доколкото се отнася до член 39, параграф 1, второ изречение и параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 43, доколкото се отнася до член 44, параграфи 2, 3, 4а и 8 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 46, доколкото се отнася до член 48, параграф 5, трето изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 47 доколкото се отнася до член 48а, параграф 1, първа алинея и параграфи 2—5 от

Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 48, доколкото се отнася до член 49, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 49, доколкото се отнася до член 50, параграфи 2, 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точки 61, 62, 63, точка 64, доколкото се отнася до член 67, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 67, с изключение на член 74б, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 68, точка 71, доколкото се отнася до член 78, параграфи 3 и 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 72, доколкото се отнася до член 79, параграфи 1—4 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 73, с изключение на член 79б, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 и член 79в, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 74, доколкото се отнася до член 80, параграфи 1, 2 и 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 75, доколкото се отнася до член 82, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 76, доколкото се отнася до член 82а, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 77; точка 78, доколкото се отнася до член 85, параграфи 1, 6 и 7 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 80, доколкото се отнася до член 87, параграф 2, буква м) и параграф 3, буква ш) от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 84, доколкото се отнася до член 89, параграфи 1, 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 97 с изключение на член 113, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 98; точка 102, доколкото се отнася до член 119, параграфи 5, 5а, 6, 8 и 9 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 103; точка 108, доколкото се отнася до член 128, параграф 4, буква о) от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 111, доколкото се отнася до член 132, параграф 2, трето изречение от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 113; точка 125; точка 126, доколкото се отнася до член 147, параграфи 1 и 3—8 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 127, доколкото се отнася до член 148а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009; параграф 128, доколкото се отнася до член 149 параграфи 1, 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 129, доколкото се отнася до член 153 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 130, доколкото се отнася до член 153а, параграфи 1—5 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 132; точка 135, доколкото се отнася до член 158, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 136; точка 137, доколкото се отнася до член 159, параграфи 4—9 от Регламент (ЕО) № 207/2009; точка 138, доколкото се отнася до член 161, параграфи 3—5 от Регламент (ЕО) № 207/2009; и точка 139.

Член 1, точка 108 от настоящия регламент, доколкото се отнася до член 124, параграф 1, буква е) и член 128, параграф 4, буква н) от Регламент (ЕО) № 207/2009, се прилага от датата, на която влиза в сила решението, предвидено в член 124, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009, или 12 месеца след посочената във втора алинея от настоящия член дата, в зависимост от това кое настъпи по-рано. До тази дата посочените в член 124, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 207/2009 правомощия се упражняват от изпълнителния директор.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 16 декември 2015 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
N. SCHMIT

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Вмъква се следното приложение:

„ПРИЛОЖЕНИЕ -I

РАЗМЕР НА ТАКСИТЕ

А. По реда на настоящия регламент на Службата се заплащат следните такси (в евро):

1. Основна такса за подаване на заявка за индивидуална марка на ЕС (член 26, параграф 2):

1 000 EUR

2. Основна такса за подаване по електронен път на заявка за индивидуална марка на ЕС (член 26, параграф 2):

850 EUR

3. Такса за индивидуална марка на ЕС за втори клас стоки и услуги (член 26, параграф 2):

50 EUR

4. Такса за индивидуална марка на ЕС за всеки клас стоки и услуги след втори клас (член 26, параграф 2):

150 EUR

5. Основна такса за подаване на заявка за колективна или сертификатна марка на ЕС (член 26, параграф 2 и член 66, параграф 3 или член 74а, параграф 3):

1 800 EUR

6. Основна такса за подаване по електронен път на заявка за колективна или сертификатна марка на ЕС (член 26, параграф 2 и член 66, параграф 3 или член 74а, параграф 3):

1 500 EUR

7. Такса за колективна или сертификатна марка на ЕС за втори клас стоки и услуги: (член 26, параграф 2 и член 66, параграф 3 или член 74а, параграф 3):

50 EUR

8. Такса за колективна или сертификатна марка на ЕС за всеки клас стоки и услуги след втори клас (член 26, параграф 2 и член 66, параграф 3 или член 74а, параграф 3):

150 EUR

9. Такса за търсене на заявка за марка на ЕС (член 38, параграф 2) или на международна регистрация, посочваща Съюза (член 38, параграф 2 и член 155, параграф 2): 12 EUR, умножена по броя на ведомствата за индустриална собственост, посочени в член 38, параграф 2; тази сума и последващите промени се публикуват от Службата в нейния Официален вестник.

10. Такса за възражение (член 41, параграф 3):

320 EUR

11. Основна такса за подновяване на индивидуална марка на ЕС (член 47, параграф 3):

1 000 EUR

12. Основна такса за подновяване на индивидуална марка на ЕС по електронен път (член 47, параграф 3):

850 EUR

13. Такса за подновяване на индивидуална марка на ЕС за втори клас стоки и услуги (член 47, параграф 3):
50 EUR
14. Такса за подновяване на индивидуална марка на ЕС за всеки клас стоки и услуги след втори клас (член 47, параграф 3):
150 EUR
15. Основна такса за подновяване на колективна или сертификатна марка на ЕС (член 47, параграф 3 и член 66, параграф 3 или член 74а, параграф 3):
1 800 EUR
16. Основна такса за подновяване на колективна или сертификатна марка на ЕС по електронен път (член 47, параграф 3 и член 66, параграф 3 или член 74а, параграф 3):
1 500 EUR
17. Такса за подновяване на колективна или сертификатна марка на ЕС за втори клас стоки и услуги (член 47, параграф 3 и член 66, параграф 3 или член 74а, параграф 3):
50 EUR
18. Такса за подновяване на колективна или сертификатна марка на ЕС за стоки и услуги след втори клас (член 47, параграф 3 и член 66, параграф 3 или член 74а, параграф 3):
150 EUR
19. Допълнителна такса за закъсняло плащане на таксата за подновяване или за закъсняло подаване на искането за подновяване (член 47, параграф 3): 25 % от закъснялата такса за подновяване, но не повече от 1 500 EUR
20. Такса за искане за отмяна или за обявяване на недействителност (член 56, параграф 2):
630 EUR
21. Такса за подаване на жалба (член 60, параграф 1):
720 EUR
22. Такса за подаване на искане за *restitutio in integrum* (член 81, параграф 3):
200 EUR
23. Такса за молба за преобразуване на заявка за марка на ЕС или на марка на ЕС (член 113, параграф 1, във връзка също с член 159, параграф 1):
 - а) в заявка за национална марка,
 - б) в регистрация с посочване на държава членка, страна по Мадридския протокол:200 EUR
24. Такса за продължаване на производството (член 82, параграф 1):
400 EUR
25. Такса за обявяване на разделяне на регистрирана марка на ЕС (член 49, параграф 4) или на заявка за марка на ЕС (член 44, параграф 4):
250 EUR

26. Такса за заявка за регистрация на лицензия или друго право върху регистрирана марка на ЕС (до 1 октомври 2017 г. — правило 33, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2868/95, и от тази дата — член 22а, параграф 2) или върху заявка за марка на ЕС (до 1 октомври 2017 г. — правило 33, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2868/95, и от тази дата — член 22а, параграф 2):
- а) предоставяне на лицензия;
 - б) прехвърляне на лицензия;
 - в) учредяване на вещно право;
 - г) прехвърляне на вещно право;
 - д) принудително изпълнение:
- 200 EUR на регистрация, но при подаване на повече от едно искание в една и съща заявка или по едно и също време, общата сума не надхвърля 1 000 EUR
27. Такса за отмяна на регистрация на лицензия или друго право (до 1 октомври 2017 г. — правило 35, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2868/95, и от тази дата — член 24а, параграф 3): 200 EUR за всяка отмяна, но когато са подадени повече от едно искане в една и съща заявка или по едно и също време, общата сума не надхвърля 1 000 EUR
28. Такса за промяна на регистрирана марка на ЕС (член 48, параграф 4):
- 200 EUR
29. Такса за издаване на копие от заявката за марка на ЕС (член 88, параграф 7), копие от удостоверение за регистрация (член 45, параграф 2) или извлечение от регистъра (член 87, параграф 7):
- а) незаверено копие или извлечение:
- 10 EUR
- б) заверено копие или извлечение:
- 30 EUR
30. Такса за проверка на досиетата (член 88, параграф 6):
- 30 EUR
31. Такса за издаване на копие на документите от досиетата (член 88, параграф 7):
- а) незаверено копие:
- 10 EUR
- б) заверено копие:
- 30 EUR
- плюс за всяка страница, надхвърляща 10
- 1 EUR
32. Такса за съобщаване на съдържаща се в дадено досие информация (член 88, параграф 9):
- 10 EUR
33. Такса за преразглеждане на определянето на процедурните разноски, които подлежат на възстановяване (до 1 октомври 2017 г. — правило 94, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 2868/95, и от тази дата — член 85, параграф 7):
- 100 EUR

34. Такса за подаване на международна заявка в Службата (до 1 октомври 2017 г. — член 147, параграф 5, и от тази дата — член 147, параграф 4):

300 EUR

Б. Такси, които се заплащат на Международното бюро

I. Индивидуални такси за международна регистрация, посочваща Съюза.

1. От заявителя за международна регистрация, посочваща Съюза, се изисква да заплати на Международното бюро индивидуална такса за посочване на Европейския съюз в съответствие с член 8, параграф 7 от Мадридския протокол.
2. От притежателя на международна регистрация, който подава молба за териториално разширяване, посочваща Съюза след международната регистрация, се изисква да заплати на Международното бюро индивидуална такса за посочването на Европейския съюз в съответствие с член 8, параграф 7 от Мадридския протокол.
3. Размерът на таксите по B.I.1 от B.I.2 представлява равностойността в швейцарски франкове, установена от генералния директор на СОИС съгласно правило 35, точка 2 от Общия правилник по Мадридското споразумение и Мадридския протокол, както следва:
 - а) за индивидуална марка: 820 EUR плюс, където е приложимо, 50 EUR за втори клас стоки и услуги и 150 EUR за всеки клас стоки и услуги, включени в международната регистрация, след втори клас;
 - б) за колективна или сертификатна марка: 1 400 EUR плюс, където е приложимо, 50 EUR за втори клас стоки и услуги и 150 EUR за всеки клас стоки и услуги след втори клас.

II. Индивидуални такси за подновяване на международна регистрация, посочваща Европейския съюз

1. От притежателя на международна регистрация, посочваща Европейския съюз, се изисква да заплати на Международното бюро като част от таксата за подновяване на международната регистрация индивидуална такса за посочване на Европейския съюз в съответствие с член 8, параграф 7 от Мадридския протокол.
2. Размерът на таксите по B.II.1 представлява равностойността в швейцарски франкове, установена от генералния директор на СОИС съгласно правило 35, точка 2 от Общия правилник по Мадридското споразумение и Мадридския протокол, както следва:
 - а) за индивидуална марка: 820 EUR плюс, където е приложимо, 50 EUR за втори клас стоки и услуги и 150 EUR за всеки клас стоки и услуги, включени в международната регистрация, след втори клас;
 - б) за колективна или сертификатна марка: 1 400 EUR плюс, където е приложимо, 50 EUR за втори клас стоки и услуги и 150 EUR за всеки клас стоки и услуги, включени в международната регистрация, след втори клас.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 2869/95	Регламент (ЕО) № 207/2009
Член 1	—
Член 2	Приложение -I, част А, точки 1 — 34
Член 3	Член 144, параграф 1
Член 4	Член 144, параграф 2
Член 5, параграф 1	Член 144а, параграф 1, първа алинея
Член 5, параграф 2	Член 144а, параграф 1, втора алинея
Член 5, параграф 3	Член 144а, параграф 1, трета алинея
Член 6	Член 144а, параграф 1, четвърта алинея
Член 7, параграф 1	Член 144а, параграф 2
Член 7, параграф 2	Член 144а, параграф 3
Член 8	Член 144б
Член 9	Член 144в, параграфи 1 и 2
Член 10	Член 144в, параграф 4
Член 11	Приложение -I, част Б(I), точки 1 — 3
Член 12	Приложение -I, част Б(II), точки 1 и 2
Член 13	—
Член 14	—
Член 15	—

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG